

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Fakulta tělesné výchovy a sportu

Diplomová práce

Sport a tělovýchova v Soběslavi

Vedoucí diplomové práce: **PhDr. František Kolář**

Zpracoval: **Omar el Karib**

Praha 2008

Prohlašuji, že diplomovou práci jsem vypracoval samostatně a uvedl v ní veškeré zdroje, které jsem v práci použil.

V Praze 8.9.2008

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Tomáš Kolář', written over a dotted line.

podpis

Chtěl bych poděkovat svému vedoucímu diplomové práce PhDr. Františku Kolářovi za odborné vedení práce, za praktické rady, cenné připomínky a za možnost využít jeho zkušenosti v této problematice.

Bibliografická identifikace

Název diplomové práce: Sport a tělovýchova v Soběslavi

Autor: Omar el Karib

Studijní obor: Tělesná výchova a sport

Vedoucí práce: PhDr. František Kolář

Rok obhajoby: 2008

Anotace:

Má diplomová práce pojednává o sportu a tělesné výchově v Soběslavi. Soběslav je malé jihočeské město ležící 18km jižně od Tábora. Tamní sport patří mezi nejstarší a nejúspěšnější na Táborsku. Rozvíjí se zde od vzniku sokolské jednoty v roce 1885, jednotlivé oddíly začínají vznikat od 20. let minulého století. Nejstaršími oddíly ve městě jsou házená, lední hokej a fotbal a tyto sporty mají i v současnosti nejširší členskou základnu. Ve dvacátých letech vzniká také oddíl šachů. Během následujících let se rozvíjejí i další sportovní odvětví jako volejbal, tenis, lehká atletika, kuželky, kanoistika a další.

V padesátých letech minulého století zde vyrostl zavezením močálu "Soliny" nový prostor, který byl po "Výstavě jižních Čech" využit pro výstavbu tělovýchovného stadionu a některé pavilony byly přestavěny na tělovýchovná zařízení. Ta jsou časem rozšiřována a modernizována a dnes je areál "TJ Spartak" jedním z největších a nejvybavenějších středisek v jižních Čechách. Pro tělovýchovu ve městě je také zásadní otevření "Domu pionýrů a mládeže" v roce 1968, kde jsou realizovány četné sportovní kroužky a v roce 1994 je pod "Domečkem" založen sportovní klub.

Klíčová slova: činnost, jednoty, oddíl, tým, družstvo, soutěž, funkcionáři, sportovci, výsledky, sezóna, třída, liga

Obsah

1. Úvod.....	1
2. Metodologická část práce.....	2
2.1 Cíle, úkoly a předmět práce.....	2
2.2 Metody práce.....	3
2.3 Rozbor pramenů.....	3
3. Soběslav.....	4
3.1 Stručná historie.....	4-5
3.2 Přírodní a historické památky.....	5
3.3 Zajímavosti v okolí.....	6
3.4 Významní soběslavští rodáci a obyvatelé města.....	6-7
4. Sokol.....	7-8
4.1 Historie Sokola v Soběslavi, „následovnické“ organizace.....	8-12
5. Sportovní odvětví.....	12
5.1 Házená.....	12-22
5.2 Lední hokej.....	22-34
5.3 Fotbal.....	35-44
5.4 Volejbal.....	44-47
5.5 Basketbal.....	47-48
5.6 Softball.....	48-49
5.7 Florbal.....	49-51
5.8 Lehká atletika.....	51-53
5.9 Šachy.....	53-57

5.10 Kuželky.....	57-58
5.11 Sportovní gymnastika.....	58-60
5.12 Kulturistika.....	60
5.13 Tenis.....	61-63
5.14 Stolní tenis.....	63-65
5.15 Karate, tai- chi.....	65-67
5.16 Aikido.....	67
5.17 Aeroklub.....	68-70
5.18 Cyklistika.....	71-72
5.19 Kanoistika.....	72-74
5.20 Relax fitness (aerobic, squash, badminton).....	75
5.21 Vodní záchranná služba.....	76-77
6. Školní TV.....	77-79
7. Nejúspěšnější sportovci Soběslavi.....	80-84
8. Závěr.....	85-86
Použitá literatura.....	87-89
Poznámky a odkazy.....	90-93
Seznam zkratek.....	94

1. Úvod

Sportu a tělesné výchově se věnuje denně mnoho lidí a řada z nich se chce dozvědět něco o sportu, který provozují, a také něco o jeho historii a úrovni v daném místě. Bohužel však v naší odborné literatuře citelně postrádáme práce zabývající se regionální a místní historií. Nejinak tomu je i v Soběslavi, městě, ve kterém celý život žiji, a tak mne při výběru tématu diplomové práce zaujala myšlenka komplexního a hloubkového zpracování vývoje tělovýchovy a sportu právě v tomto místě. Vzhledem k velikosti města a k rozsahu sportovní činnosti ve městě jsem se rozhodl věnovat sportu a tělovýchově od počátku v jeho moderní formě, což znamená v českých zemích období od vzniku Sokola, v Soběslavi potom od vzniku sokolské jednoty v roce 1885.

Tělovýchovu a sport ve městě a v celé republice ovlivnilo ještě mnoho dalších skutečností, především politických, ty jsem se pak snažil lehce nastínit především v kapitole o soběslavském Sokole.

V úplném úvodu práce jsem se, vědom si relativní neznámosti města, věnoval stručnému seznámení se Soběslaví, její historií a zajímavostmi. Při shánění materiálu k této kapitole se nevyskytl žádný problém, čerpal jsem především z webu a z knihy vyšlé k šestistému výročí založení města.

V dalších kapitolách o jednotlivých sportovních oddílech a sportech ve městě jsem nejdříve obcházel velké oddíly, tj. házenou, lední hokej a fotbal. Zde v několika případech vlastnili lidé pohybující se okolo těchto sportů pro mě velice cenné materiály v podobě výročních almanachů, které se staly hlavním zdrojem kapitol o těchto „největších“ sportech v Soběslavi.

Už předtím jsem se pokusil sehnat všechny veřejně dostupné materiály, tj.: kroniky města vedené od roku 1918 do současnosti (kde ale v období od padesátých do konce osmdesátých let měly i kapitoly věnované sportu a tělovýchově značně politické zabarvení), publikace ze „Smrčkova muzea“, publikace z okresního archivu ČSTV v Táboře (kde se mi ovšem nepodařilo sehnat tolik informací, kolik jsem očekával) a novinové články v přílohách kronik, v muzeu nebo jinak získané.

Nakonec jsem navštěvoval oddíly a organizace menší a využil jsem i „služeb“ mnoha pamětníků, kteří mi pomohli dotvářet obrazy o tom daném sportu ve městě i sportování v Soběslavi celkově. Také se mi podařilo sehnat některé diplomové práce z pedagogické fakulty v Českých Budějovicích, zabývající se různými sportovními odvětvími a jejich vývojem v jižních Čechách. Zde jsem získal několik velmi cenných informací.

2. Metodologická část

Cíle a úkoly, předmět práce, metody práce, rozbor pramenů a literatury

2.1 Cíl úkoly a předmět práce

Cílem této práce je pokusit se přiblížit vývoj tělesné výchovy a sportu ve městě Soběslavi od vzniku moderního sportu až do současnosti za využití všech dostupných pramenů a výpovědi pamětníků.

Hlavním úkolem je podrobně analyzovat a zachytit vývoj TV a sportu v Soběslavi od počátku sportování v moderním slova smyslu, tj. od vzniku Sokola až po současnost. V první kapitole jsem se věnoval vzniku sokolské jednoty ve městě a vzhledu do situace Sokola v celé ČR. V následujících kapitolách jsem se zabíral jednotlivými sporty ve městě a věnoval jim zhruba tolik prostoru podle toho, jakou mají ve městě Soběslavi tradici.

TV a sport jsem si rozdělil do několika skupin, podle určitých kritérií. První samostatnou skupinou je tělovýchovná organizace Sokol. Další skupiny jsem rozdělil podle klasifikace sportovních výkonů na výkony kolektivní, senzomotorické, rychlostně silové a vytrvalostní, technicko-estetické výkony, úpolové výkony, výkony spojené s ovládním stroje náčiní či zvířete a do posledních dvou skupin jsem zařadil samostatně vodní záchrannou službu a fitcentrum Relax s jeho aktivitami. Částečně jsem také dal prostor školní TV. V poslední krátké kapitole jsem se pak věnoval nejúspěšnějším soběslavským sportovcům a jejich úspěchům.

Předmět práce je z hlediska obsahového zaměřen na historický vývoj specifických sportovních organizací, sportovních klubů a jejich ekvivalentů působících v dané oblasti. Mimo rámec práce stojí školy základní a střední.

Z hlediska územního je předmět práce zaměřen na jihočeské město Soběslav.

Předmět práce je z hlediska časového zaměřen na období od vzniku sokolské jednoty ve městě, tj. 1885 až po současnost.

2.2 Metody práce

Práce je řešena na základě uplatnění chronologické metody. Tato metoda dovoluje vyhledávat fakta o výskytu jevu v minulosti, a tak konstruovat obrazy o jeho struktuře a vývojových etapách.

Vlastní získávání materiálu bylo prováděno metodou obsahové analýzy primárních pramenů a metodou longitudinální (poznávání historie od vzniku po současnost), z archivních záznamů (kroniky města) a výročních zpráv jednotlivých oddílů. Dále jsem metodou analýzy získával informace i z pramenů sekundárních (novinové zprávy, pamětní publikace, odborná literatura). Použil jsem písemných pramenů povahy osobní, veřejné (novinové zprávy), povahy institucionální (zápisy, výroční zprávy) a povahy literární (odborná literatura). Pokud se některé prameny nedochovaly nebo mi nebyly k dispozici, použil jsem metodu řízeného rozhovoru s pamětníky. Z hlediska časového jsem používal metodu synchronní kombinovanou s progresivní metodou.

2.3 Rozbor pramenů

Nejpoužívanějšími pramennými zdroji v historických pracích jsou prameny písemné povahy. Představují záznamy informací, které sledují různý účel, a tak mohou sloužit autorovi. Zachycují historickou skutečnost, vyjadřují ji a odrážejí v určitém výkladu. Původ pramene nabízí třídění na prameny primární, které vznikly přímo z děje, o němž informují, a prameny sekundární, které jsou záznamem téhož děje z jiného prostředí, z jiného úhlu.

Jako u většiny historických prací trpí i ta má určitou nerovnoměrností, to je ale částečně záměrné, protože jsem se pokusil věnovat větší prostor sportům a organizacím ve městě tradičnějším a naopak těm méně tradičním se do hloubky tolik nevěnovat. Musím však říci, že písemné materiály velmi často neexistovaly, nedochovaly se (například sokolské kroniky i některé další spisy zničily povodeň v roce 2002) nebo nebyly úplné.

Navštívil jsem postupně archívy v Soběslavi, okresní archiv v Táboře, archiv ČSTV v Táboře.

Jako základní zdroj poznatků pro házenou, lední hokej a fotbal mi sloužily výroční almanachy, které se mi podařilo získat od pamětníků a lidí pohybujících se kolem těchto sportů. Dále materiály, které jsem získal v místním „Smrčkově muzeu“, tj. sokolské „Zvěsti“, výroční zprávy, různé zápisy a další. Jako další zdroj jsem využíval informace z některých regionálních periodik, hlavně z místních novin „Hláska“, „Táborské listy“ a jiné. Až na posledním místě jsem využíval informace z kronik města Soběslavi (od roku 1953 po

současnost skladovaných v městském archivu v Soběslavi, od roku 1918 do zmíněného roku skladovaných v okresním archivu v Táboře). Sokolské kroniky, které byly pečlivě vedeny od vzniku jednoty, byly, jak už jsem zmínil, v roce 2002 vyplaveny a tudíž se nedochovaly.

Posledním zdrojem mi byli pamětníci a jejich osobní archivy. Zde jsem se naštěstí nikdy nesetkal s neochotou a nepochopením a mohl jsem tak někdy kusé informace z veřejných literatur snáze doplnit.

3. Soběslav

Soběslav je jihočeské město ležící na soutoku Lužnice a Černovického potoka, asi 7 km severně od Veselí nad Lužnicí a 18 km jižně od Tábora. V současné době má asi 7286 obyvatel (2005).¹⁾

3.1 Stručná historie

Místu dal jméno jeho zakladatel, o němž se však nedochovaly ověřené zprávy. Hrad a při něm založené město náležely Rožmberkům již od konce 13. století.²⁾ Historicky první doložený záznam o Soběslavi pochází z roku 1293. Město bylo v tomto období v majetku pánů z Rožmberka, kteří Soběslavi roku 1390 udělují městská privilegia.³⁾ Rožmberkům patřila Soběslav více než 300 let. Osídlení se v té době rozkládalo ve vnitřním městě a nemělo předměstí. Z této doby se zachovaly i zbytky městského opevnění s příkopem a z původního hradu potom jeho torzo s věží zvanou Hláška.⁴⁾ Roku 1394 byl na zdejším hradu vězněn král Václav IV. V období husitských válek bylo město dvakrát vypáleno. Rozmach města přineslo až 16. století, kdy se díky své výhodné poloze a pravidleným trhům stala Soběslav nejvýznamnějším hospodářským a správním centrem rožmberského panství.⁵⁾ V roce 1598 zachvátil město velký požár, který městu způsobil obrovské škody a úpadek pokračoval i za třicetileté války. Po období stagnace došlo k dalšímu rozvoji města až koncem 19. století, kdy byla do města přivedena železnice.⁶⁾ V této době se rozvíjí také školství a počíná ve městě rozvoj industrializace. Vzniká první průmyslový podnik, který se věnoval výrobě neřezané hedvábné látky, založen byl v roce 1873. Později vzniká další oděvní firma (z které v roce 1951 vznikl oděvní závod Otavan). V roce 1915 je založen závod na impregnování dřeva Teerag, v roce 1920 potom vzniká továrna na výrobu šicích strojů Lada (svého času největší průmyslový podnik v celém kraji), dále ruční výroba nábytku (z které v roce 1951 vzniká firma Jitona) a další podniky.⁷⁾ Ty se rozvíjejí, s přestávkami ve válečných

dobách, i po znárodnění, kdy se stávají majetkem státu(vznikají i některé další podniky, nejvýznamnější je "Rašelina" v roce 1961) a do roku 1989 je v nich zaměstnána většina obyvatel. ⁸⁾ V současnosti se zabývá svou původní činností pouze Jitona a Rašelina, ostatní podniky zanikly nebo změnily druh své činnosti a od roku 1989 vznikly také mnohé další soukromé firmy.

Soběslav většinu své novodobé historie patřila správně pod okresní hejtmanskost v Táboře, později okres Tábor. V roce 1949 se stala Soběslav okresním městem a byla jím až do roku 1960, kdy se po novém územním uspořádání stala opět součástí Táborského okresu. Od roku 2003 po zániku okresů je součástí Jihočeského kraje.⁹⁾

3.2 Přírodní a historické památky

kostel sv. Víta- gotický kostel postavený v letech 1374 - 1390

Rožmberský hrad- založen v druhé polovině 14. století.

kostel sv. Petra a Pavla- raně gotický kostel postaven v letech 1493 -1518 s 68 m vysokou věží.

kostel sv. Marka- hřbitovní kostel založen roku 1650 dnes Galerie sv. Marka.

Smrčkův dům- renesanční dům vystavěný v roce 1564, dnes národopisné muzeum

Rožmberský dům -vystavěný v 15. století, dnes

přírodopisné muzeum.

Stará radnice -vystavěná v roce 1487, dnes městská knihovna s čítárnou.

kamenná kašna se sochou sv. Floriana, z roku 1713.

Nový rybník- přírodní rezervace. ¹⁰⁾

3.3 Zajímavosti v okolí

Dírná se zámek rodiny Wratislavů

vodní zámek Červená Lhota

Choustník- zřícenina středověkého hradu

Blatská stezka- s nedotčenou blatskou přírodou a ukázkami lidových staveb s pojmenování selské baroko ¹¹⁾

3.4 Významní soběslavští rodáci a obyvatelé města

- Karel Bodlák (3.listopadu 1903 - †1. února 1989 v Praze);pedagog, básník, filozof a literární kritik.
- Jaroslav Brodský (22. března 1920 - †12. srpna 1981 v Torontu-Kanada); pedagog-ředitel školy, „vězeň režimu“ (1950 – 1960), zakladatel organizace K 231, emigrant, publicista.
- Jiří Laburda (3.4.1931); hudební skladatel, vysokoškolský pedagog.
- Donát Šajner (24.ledna 1914 - †1.května 1990); spisovatel a básník, funkcionář v č. s. kulturní politice.
- Rudolf Veselý (16.dubna 1884 - †3.listopadu 1966); pedagog,botanik,mykolog - spoluzakladatel Československé mykologické společnosti, publicista.
- Jaromír Hořejš (2.dubna 1903 v Čerazi – †2.prosince 1961); pedagog, spisovatel a básník, dramatik a překladatel z angličtiny.
- František Kotlaba (20.května 1927 ve Vlastiboři); botanik a mykolog, vědecký pracovník Národního muzea a Botanického ústavu ČSAV, publicista.
- František Josef Studnička (27.června 1836 v Janově u Soběslavi – †21.února 1903); matematik, pedagog a organizátor vědeckého života v Čechách, zabýval se také astronomií(podílel se na záchraně přístrojů i písemností astronoma Tycho de Brahe(1546-1601).

· Karel Lustig (29.prosinec 1856 v Kardašově Řečici - †5.dubna 1924);pedagog – ředitel školy a zakladatel muzea v Soběslavi, spisovatel, spolkově i veřejně činný.

· Emilie Fryšová (23.7.1840 v Praze - †17.1.1920); pedagožka-ředitelka školy, etnografka, sběratelka zejm. blatských krojů a výšivek, spolupracovnice K.Lustiga.

· Edmund Chvalovský (26.července 1869 v Praze - †1.října 1934 v Soběslavi); herec, dramatik, režisér Národního divadla, od r. 1906 žil v Soběslavi, ovlivnil místní divadelní život.

Otakar Ostrčil (25.února 1879 v Praze - †20.srpna 1935); pedagog, hudební skladatel, dirigent v ND, dlouholetý letní host Soběslavi. ¹²⁾

4. Sokol

Počátky moderního sportu v Českých zemích jsou úzce spjaty se vznikem Sokola, proto několik následujících řádků věnuji vzniku a významu této tělovýchovné organizace.

Sokol byl první tělocvičný spolek založený v roce 1862. V této době byly zakládány různé kulturní vlastenecké spolky (jako Umělecká beseda, Hlahol či Svatobor), ale doba si žádala kromě oživení národní kultury i fyzickou zdatnost každého jedince, proto se tehdy velmi dařilo různým tělocvičným ústavům. Mezi ně patřil také český ústav Malypetrův, který sehrál důležitou roli při založení Sokola. Jedním ze cvičenců a později cvičitelů tu byl i Miroslav Tyrš.¹³⁾ Rozhodující podíl na vytvoření sokolských idejí měl kromě Tyrše také první starosta Jindřich Fugner . Základním bodem sokolského programu je všestrannost. Úkolem všestranné sokolské výchovy je zdokonalování tělesné zdatnosti, rozvoj výkonnosti, síly, vytrvalosti obratnosti, ale i zdokonalování kultury ducha- vedení k čestnému jednání, k národnostní, rasové a náboženské snášenlivosti, k demokracii a humanismu, k osobní skromnosti a ukázněnosti, k vlastenectví.¹⁴⁾

Podle českého vzoru vznikly sokolské jednoty i v jiných slovanských i neslovanských zemích. V roce 1908 byl ustaven "Svaz slovanského sokolstva", který sdružoval Čechy, Slovince, Bulhary, Poláky, Srby, Chorvaty a Rusy. Národní jednota Sokolská v Americe se ustavila již roku 1878.

Kromě pravidelného cvičení se pořádaly soutěže, veřejná vystoupení, akademie, kulturní besedy, šibřinky, výlety, tábory, divadelní a loutková představení, hudební a pěvecké koncerty, přednášky, výstavy, vydávala se řada časopisů, příruček a knih.¹⁵⁾

Vyvrcholením sokolské činnosti se staly všesokolské slety. Tradice sokolských sletů byla započata v roce 1882, kdy na paměť dvacetiletého trvání Sokola uspořádal Miroslav Tyrš v Praze na Střeleckém ostrově "Jubilejní slavnost", které se zúčastnilo na 76 sokolských jednot. Od prvního sletu na Střeleckém ostrově bylo uskutečněno celkem 14 všesokolských sletů a ten poslední v roce 2006 v Praze.¹⁶⁾

Organizace Sokola

Tělocvičné jednoty Sokol jsou sdruženy do sokolský žup. Těch bylo až do roku 2003 celkem 42. V souvislosti s novým územním uspořádáním České republiky (rozdělení do 14 krajů) došlo k reorganizaci ČOS s platností od 1.1.2003 a počet žup je tedy od tohoto roku 14.¹⁷⁾

4.1 Historie Sokola v Soběslavi, „následovnické“ organizace

Dne 9. srpna 1885 byla svolána schůze za účelem založení sokolské jednoty v Soběslavi. Tuto schůzi inicioval V. Kopřiva, který schůzi zároveň předsedal. Schůze se zúčastnilo celkem 29 občanů. Dochoval se i jmenovitý seznam. Byli to tito: J. Berger, A. Březina, B. Brich, J. Burda, F. Ctibor, E. Czizewski, A. Doubek, J. Fanta, M. Fischer, J. Jungmann, F. Klos, J. Křemen, V. Kopřiva, E. Lustig, J. Melena, J. Míka, J. Mrázek, F. Ohnersong, V. Peterka, F. Procházka, Dr. J. Rybák, F. Slavík, F. Staněk, J. Svoboda, J. Tetínek, V. Vanke, R. Preis. Zapisovatelem schůze byl M. Fišer.¹⁷⁾ Na schůzi bylo usneseno prozatímní užití stanov Sokola táborského a další vypracování bylo uloženo Kopřivovi, Fischerovi, Křemenovi, Lustigovi a Tatínkovi. Poté co byli dne 18. 10. 1885 schváleny stanovy vlastní, konala se dne 15. 11. 1. valná hromada za účasti 40 členů. Výsledkem valné hromady bylo zvolení jednotlivých činovníků. Za starostu byl zvolen Dr. J. Rybák, za náčelníka M. Fischer, do výboru byli dále zvoleni Berger, Buzek, Klos, Křemen, Lustig, Peterka, Tetínek. Za náhradníky: Jungmann, Cluška, Winkler, Ctibor, za praporčíky Ctibor, Svoboda, za revisory účtů: Dr. Kopřiva a Mrázek.¹⁸⁾

První cvičení bylo zahájeno 9. ledna 1886 v tělocvičně chlapeckých škol a 10.7. se koná již první cvičení veřejné.¹⁹⁾ Roku 1888 byl založen finanční základ pro postavení nové, vlastní tělocvičny, šlo tehdy o částku 150 zlatých(byla později o padesát zlatých navýšena).²⁰⁾ V roce 1891 se tak již i soběslavská jednota účastní druhého Všesokolského sletu v Praze a od tohoto

sletu jsou účastní na všech sletech budoucích. O dva roky později se koná v Soběslavi župní slet, který probíhá na dvoře měšťanského pivovaru a účastní se ho celkem 280 členů z třinácti jednot.²¹⁾ V roce 1897 je zahájeno cvičení dorostu a po roce 1900,²²⁾ kdy jednota zažívá prudký rozvoj, zaznamenává bohatý nárůst členstva a stává se zvolna duší i všech kulturních podniků(pořádá přednášky, besedy apod.),²³⁾ vzniká v roce 1904 ženský odbor, do něhož se přihlašuje padesát členek. První předsedkyní se stává A. Tichá, místopředsedkyní E. Stejskalová, náčelnicí byla zvolena A. Holšánová.²⁴⁾ Avšak až po roce 1913 byly poprvé voleny ženy do společného výboru. V tomto roce je v Praze také konán Všesokolský slet. Z předválečných událostí v soběslavské jednotě jsou důležité ještě roky a to 1910,²⁵⁾ kdy začínají cvičit žáci a 1914, kdy začínají s cvičením i žákyně.²⁶⁾

V době první světové války činnost sokolů nikterak neochabuje a Sokol, jakožto velice vlastenecky orientovaná organizace se aktivně účastní války, místní jednota hlavně formou pořádání sbírek a různých vlasteneckých akcí. Z pořádaných akcí můžeme pro příklad uvést v roce 1916 večer ve prospěch sirotků a vdov po padlých vojákech. Šlo o večerní Tělocvičný večer za spoluúčinkování dámského sboru Petr Vok a profesora H. Svobody. Ženy cvičí se "sněhovými koulemi", s věnci, na vysokých bradlech a na prostných, dorostenky se švihadly a tématickou skladbou "Spánek" a "Taneční rej", dorostenci cvičí s tyčemi, na bradlech, prostných a skupinková prostná. Toto vystoupení sklídilo velký ohlas, bylo několikrát opakováno a stalo se jednou z nejvydařenějších akcí zdejší jednoty.²⁷⁾ Po roce 1918, kdy vzniká nový československý stát, dochází k další vlně velkého nárůstu členstva a toto období je nazýváno "Zlatým obdobím Sokola," ke konci roku 1920 čítá členstvo jednoty již 153 mužů a 109 žen.²⁸⁾ Vzniká tedy potřeba nové tělocvičny. Tento problém je vyřešen ustavením společného výboru s místním ochotnickým spolkem „Chvalovský“ a společně se tak začíná za podpory města, které zakoupilo oběma spolkům pozemek 10.300m čtverečných, stavět budova, v níž je naplánovaná jak tělocvična tak i jeviště. Celý pozemek se upravuje na letní cvičiště.²⁹⁾ V roce 1923 se koná v Soběslavi druhý župní slet, kterého se účastní sedmkrát více cvičenců, tj. 2000, než při prvním župním sletě. Cvičí zde žáctvo, dorost(prostná), muži a ženy. Slet navštívilo úcty hodných 4000 návštěvníků.³⁰⁾ V roce 1928 se společný výbor Sokola a ochotnického divadelního spolku rozchází a jmění obou spolků se rozděluje rovným dílem.³¹⁾ Jelikož se Sokol, jak již bylo zmíněno, nezabývá zdaleka jen věcmi okolo tělovýchovy, není nikterak překvapující, že je mu v roce 1927 svěřen tehdejší biograf. Ještě před tím, v roce 1922 vzniká v Soběslavi loutkové divadlo, kde se ovšem hraje jen příležitostně, pravidelná produkce začíná až ve třicátých letech „U Beranů,“ a hlavně ještě

později v nově vystavené budově v areálu letního cvičiště.³³⁾ Počátkem třicátých let je mu pronajata od města i plovárna, kterou opravuje a povyšuje na nejlepší v okolí.³⁴⁾ V té době má jednota tyto odbory: cvičitelský, jehož hlavní náplní je gymnastika, herní (sportovní hry, velice populární je především házená), šermířský, lyžařský, plovárenský, loutkařský biografický a poradatelský.³⁵⁾ V roce 1935 se soustřeďuje technická činnost (kromě příprav na župní krajovery slet v Táboře a také zvýšenou péčí k branné výchově) na přípravy oslav padesátiletého výročí založení jednoty v Soběslavi, k čemuž byl ustaven samostatný sedmičlenný výbor.³⁶⁾

Rok 1938 je plný vzruchu a starostí o uhájení samostatnosti v době, kdy celá Evropa vře nad vzrůstající rozpínavostí hitlerovského Německa. Obsazení Rakouska, ohrožení republiky v květnu, mobilisace v září měli u sokolstva samozřejmě nejen místní jednoty mocnou odezvu. 10. Vsesokolský slet, kterého se účastní i soběslavská jednota, se stal manifestací odhodlání desetitisíců mužů a žen, sokolů a sokolek, odvážně se postavit na obranu demokratického Československa. Do srdcí většiny národa se vryla skladba mužů a jejich prostná pod názvem "Přísaha republiky". Tragické události tohoto roku a zřízení protektorátu mělo v následujících letech za následek omezení činnosti jednoty. Němečtí nacisté bedlivě sledují sokolskou činnost a snaží se ji všemožně brzdit. Je omezena především činnost vzdělávací a upuštěno je i od veřejných projevů a přednášek. Sokol a taktéž místní jednota udržuje ale tělocvičnou činnost, která je příležitostí, aby si cvičící sdělovali zprávy z bojišť a hlavně zprávy tajně odposlouchané z Londýna, kde je sídlo československé vlády s prezidentem Benešem v čele.³⁷⁾

Po válce se jednota zprvu soustředí na zrekonstruování myslivny v nedalekém Dráchově pro její využití jako zotavovny pro mladé sokoly.³⁸⁾ Je zde pro děti připravován program jako stavění stanů, vycházky, cvičení ve střelbě z luku a vzduchovkou nebo míčové hry. Obnovena je také vzdělávací činnost jednoty.³⁹⁾ Ta tak začíná opět fungovat v plné rozsahu, bohužel pouze do roku 1948.

Další slavný Vsesokolský slet, XI. v roce 1948, který se stal sokolskou manifestací proti nastolené komunistické diktatuře, měl totiž za následek následnou likvidaci Sokola a sokolských idejí.⁴⁰⁾ Již potřetí ve své historii (poprvé v roce 1915 a podruhé v roce 1941), je tedy Sokol zakázán. Tentokrát na 40 let až do roku 1989. Komunisté poté nahrazují sokolské myšlenky idejemi komunistické "proletářské" tělovýchovy.⁴¹⁾

Po únorovém převratu komunisté dosáhli faktického sloučení tělovýchovy. Zprvu sice dál

fungovala jednota pod názvem Sokol, ale původní orgány a stanovy ČOS již neexistovaly.⁴²⁾ V prosinci 1952 byl přijat zákon o tělesné výchově a sportu. Řídícím orgánem se stal Státní výbor pro TVS, kterému náleželo i řízení Dobrovolných sportovních organizací ustanovených podle pracovních odvětví. Toto uspořádání (dle sovětského vzoru) se však neosvědčila a dobrovolná tělovýchova začala skomírat. Proto byl v březnu 1957 zřízen Čs. svaz TVS, který existoval až do roku 1990.⁴³⁾ Někteří sokolští činovníci pokračovali v odboru ZRTV, ten má chtít nechtít velký význam v masovém rozvoji tělesné výchovy té doby a připravuje cvičence na "pokračovatele sletů", spartakiády (oddíl ZRTV má po celou dobu svého fungování největší počet členů ze všech oddílů ve městě, zahrnuje členy v kategoriích rodiče s dětmi, kde se seznamují děti se základními pohybovými návyky, nejmladší žactvo, z kterého odcházejí děti do jednotlivých oddílů nebo zůstávají u cvičení jednou týdně v ZRTV, mladší a starší žactvo, dorost, kam docházejí již výhradně dívky na pohybovou výchovu převážně s hudbou, mladší ženy, s tímž programem a starší ženy, které se zaměřují na zdravotní cvičení. Všechny tyto složky se věnují i jiným činnostem- nacvičují na různá vystoupení, jezdí na společné výlety, účastní se různých soutěží). Spartakiády jsou ovšem značně zideologizované. Ve vedení spartakiád stáli často bývalí sokolové, takže se dá říci, že byly aspoň po cvičební a organizační stránce pokračováním sletů. V období Pražského jara 1968 se pokusili bývalí přední činovníci ČOS neúspěšně o obnovu Sokola. O činnosti soběslavské jednoty, pokud nějaká byla, nejsou zmínky.

Po pádu železné opony 17. listopadu 1989 Sokol rychle obnovil svou činnost, zřizuje ústřední kancelář v Praze v Dušní ulici, 7. ledna 1990 pořádá sjezd na pražském výstavišti, kam přišlo 3000 lidí a začínají se obnovovat jednoty i župy po celé republice.⁴⁴⁾ Jednota soběslavská včele se starostou Fleischmannem začíná s činností hned v roce 1990, zřizuje jediný odbor, odbor všestrannosti, který má tyto složky: rodiče a děti, žactvo, dorost, ženy. A cvičí v různých tělocvičnách v Soběslavi (hlavně v tělocvičně základní školy E. Beneše a v "sokolovně" Spartaku Soběslav) než natrvalo zakotvuje v tělocvičně zvláštní školy v Soběslavi, kde cvičí dodnes. Kromě tělovýchovné činnosti ale pořádá i různé akce jako v roce 1992 k výročí založení Sokola výstavu sokolských fotografií ve Smrčkově muzeu,⁴⁵⁾ zájezd do tyrolského městečka Oetzu, kde tragicky zahynul zakladatel Sokola Miroslav Tyrš.⁴⁶⁾ 27. listopadu 1993 si pak sokolové připomněli datum založení samostatného českého státu a zasadili tzv. "Sletovou lípu" v parku u nádraží, kde se zároveň nachází pomník padlých v druhé světové válce a je ve správě soběslavského sokolstva. O rok později se již účastní prvního "porevolučního" sletu, kde cvičí všechny čtyři složky jednoty. V roce 1995 si pak

připomíná padesáté výročí konce světové války(a zároveň 110 výročí založení jednoty v Soběslavi) účastí na sokolském vystoupení v Plzni.⁴⁷⁾ Žactvo a dorost se účastní různých sportovních akcí pořádaných jednotami po celé České republice(např: přespolní běhy, lyžování, gymnastika). Dorostenky byly velmi úspěšné v soutěžích pódiových skladeb, kdy se několikrát zúčastnily celostátních finále a se svými skladbami vystupovaly i v zahraničí. Až do roku 2000 jsou všechny složky aktivní, postupem času se ale začíná soběslavská jednota potýkat z různých důvodů s nedostatkem cvičitelů a v roce 2000 již cvičí na třináctém Všesokolském sletu pouze "Věrná garda." Jak uvedla současná náčelnice Věra Medunová, je Věrná garda v současnosti jedinou složkou jednoty. V roce 2006 se účastní i čtrnáctého Všesokolského sletu v Praze, dále mezi činnosti jednoty patří pořádání vlasteneckých akcí k různým výročím(zasazení lípy v Soběslavi k 120. výročí založení jednoty), pořádání přátelských družeb s jinými jednotami např. Jindřichohradeckou nebo Strunkovickou, pořádání nejrůznějších výletů po republice, účasti na seminářích pořádaných ČOS k seznámení s moderními způsoby cvičení a v neposlední řadě nacvičuje sestavy na slety. Jak uvádí paní Medunová, poslední výraznou tělocvičnou akcí pro místní jednotu byla v červnu 2008 účast na sletu "Pod Ještědem" v Liberci, kde cvičilo 10 členek jednoty sletovou skladbu "Ta naše písnička česká."⁴⁸⁾

5. Sportovní odvětví

V této nejrozsáhlejší kapitole jsem se věnoval jednotlivým sportovním odvětvím a jejich vývojem v Soběslavi. Sporty jsou seřazeny podle klasifikace sportovních výkonů(Choutka, M.,Dovalil, J. 1991) v pořadí: kolektivní, senzomotorické, rychlostně silové a vytrvalostní, technicko- estetické výkony, úpolové výkony, výkony spojené s ovládním stroje náčiní či zvířete a dvě samostatné skupiny jsem věnoval vodní záchranné službě a fitcentru Relax s jeho aktivitami.

5. 1 Házená

Česká házená se dostává do Soběslavi o 12 let později po svém založení v Praze. Podnětem byl sedmý Všesokolský slet v Praze v roce 1920, kterého se účastnila i početná soběslavská výprava. Na tomto sletě poznali vedoucí a někteří dorostenci a členové Sokola házenou. Začíná se hrát na hřišti na bývalém tržišti, o to se však musí dělit s provozovatelem dobytčích trhů. Přes týden se konali trhy, v sobotu nebo před zápasem museli hráči hřiště vyklízet ode

všeho, co s sebou tyto trhy přinášely.⁴⁹⁾ Hráči dojížděli na zápasy mimo Soběslav na kole nebo vlakem. Hrávalo se na boso, vybavení, dresy apod. bylo majetkem jednotlivých hráčů.⁵⁰⁾ Zakladatelé házené v Soběslavi byli Mirek Burda, Jan Lintner, Felix Špaček a František Matyáš. Na základě jejich činnosti vzniklo družstvo, v němž hráli Římsa, Kocourek, Beran, Vávra, Líkař, Krátký, Tikal, Kodada, Kracík, Povolný, Lískovec, Komárek, Meduna, Novák. Toto sokolské družstvo tvoří první éru soběslavské házené.⁵¹⁾ Házenkáři "Sokola Soběslav" sehráli v roce 1922 celkem sedm zápasů s družstvy Tábora, Třeboně, a Chlumu. První zápas v tomto roce se pokládá za zápas pamětní a od tohoto data, 7.5. 1922 se datuje založení soběslavské házené. Zápasy v tomto roce byly většinou vítězné. V roce 1923 vstupuje družstvo do Svazu házené, stává se mistrem jihočeské župy a bojuje ve finále o mistra Čech.⁵²⁾ Bohužel však neúspěšně. Prohrává totiž finálový zápas s AFK Union Žižkov. Úspěchy se dostavují také v roce 1924, kdy družstvo vyhrává s převahou titul mistra jihočeské župy, sehrává několik mezižupních zápasů, jména soupeřů se bohužel nedochovala. Tento rok znamená vrchol soběslavské házené, objevují se však i počátky následujícího úpadku v roce 1925.⁵³⁾ Družstvo se totiž sestává převážně ze studentů, kteří po skončení středoškolských studií odcházejí do Prahy, část na vojnu a část opouští Soběslav.⁵⁴⁾ V tomto roce se uvádí osm zápasů, družstvo získává potřetí titul jihočeského mistra župy a opět postupuje do finále Čech, kde se utká se studentským SK Mladá Boleslav. Ani tentokrát se však týmu nepodařilo zvítězit.⁵⁵⁾ V roce 1925 se házená jihu Čech dále organizuje, vznikají členské okrsky a jeden z nich má sídlo v Táboře. Házená se stěhuje na nové hřiště, na sokolské cvičiště. V záznamech se letmo uvádějí zápasy žen, avšak bez výsledků.⁵⁶⁾

Rok 1925 znamená, jak již bylo zmíněno, konec éry tohoto družstva a házená v Soběslavi začíná skomírat.⁵⁷⁾

Druhé období tvoří doba od roku 1926 až do roku 1942. Dalo by se charakterizovat asi takto: Házená v Soběslavi se provozuje dál, ale už jenom neorganizovaně, hrají se jenom přátelské zápasy a to po linii Sokola nebo DTJ. Družstva již nejsou členem Svazu házené, činovníci se nestarají o výchovu dorostu. Házená se hraje v různých oddílech, které na sebe navazují nebo se prolínají, hráči jednoho oddílu hrají v případě potřeby za jiný oddíl. Hřiště na házenou sice bylo přestěhováno na sokolské cvičiště, jak již bylo zmíněno výše, házená se však hrála více na louce u Pětidomí před nádražím v místě, kde je nyní park.⁵⁸⁾ Později bylo vybudováno cvičiště DTJ Soběslav nedaleko Lužnice blízko nynějšího letiště a zde hrávala dlouhou dobu házenou DTJ, která se stala následovníkem házené sokolské. Dalším místem, kde se házená provozovala, bylo bývalé hřiště kopané SK Soběslav na tzv. Moskvě, kde dnes stojí garáže.⁵⁹⁾ V DTJ Soběslav působili: bratři Matyášové, bratři Hodinové, bratři Maškové, bratři Šlefové,

Bernard Orel, Jan Škoda, Karel Pexa, Stanislav Hradil, Jan Vašta, Rudolf Chovančík, Karel Zaviačič a Karel Klika. Tito hráči hrávali házenou na hřišti u Pětidomí.⁶⁰⁾

Dále následovalo období zápasů na nově vybudovaném hřišti DTJ na břehu Lužnice a zde hráli: bratři Plívové, Čížek, Jílek, Vránek, Šťovík, Douda, bratři Toškové, Chudomilka, Kryštof, Kovář, Záruba, Veselý, Vrchota, Urban, Měchura, Zaviačič, Hron, Šlefrové. Na tomto hřišti hrávali tito hráči zápasy mistrovské, soutěže svazu DTJ. Na jihu se jednalo o 44. okrsek DTJ-jihočeský.⁶¹⁾ V těchto soutěžích většinou získávaly primát DTJ Soběslav, DTJ Hluboká nebo DTJ Suché Vrbné. Hrávaly se také zápasy s pražskými DTJ družstvy. Ve vzájemných utkáních mezi DTJ Soběslav a Sokolem Soběslav již často vítězí DTJ. Dorostenecká házená i soutěže se nehrály. Ani v tomto období se nedochovaly podrobnější informace o ženské házené. Známe pouze jména hráček. Byly to: Marešová, Kvostová, Suchanová, Málková, Mikušková, Valertová, Šlefrová, Kuželová, Hofmannová, Čáповá-Chovančíková, Martinová, Matějová, Picková-Šlefrová, Žahourová a Faktorová.⁶²⁾

V době kolem roku 1938 za přispění profesorů Vaňoučka, Bláhy a Voborského vzniklo velmi dobré studentské družstvo házenkářů a v něm působili hráči jak ze Soběslavi, tak i mimosoběslavští. Byli to: Houfek, Pokorný, Matějů, Kovář, Jíška, Rejlek, Vošta a jiní. V této době již slábne házená v DTJ a toto studentské družstvo začíná vládnout házené v Soběslavi, ale také se začíná opět obnovovat házená sokolská, kde působí v brance Šebrle, v obraně hrají Novák, Kočí a Hruška, v útoku Hořický, Novák a Vošta. Toto sokolské družstvo později vyhrálo župní mistrovství Sokola tábořské župy a tak se soběslavská házená dostala po dlouhé době do Prahy, kde se v rámci sletové soutěže utkali hráči se Sokolem Smíchov, který prohráli a po návratu se rozhodli na základě této prohry omladit a posílit družstvo. Nastává tedy výměna hráčů, objevují se Vránek, Faltus a Šmat z DTJ, Gabriel a Krátký.⁶³⁾ V období druhé světové války, kdy dojde ke krátkému odmlčení, se vedení ujímá Gabriel jako vedoucí a jednatel a Vošta jako hrající trenér. Velký důraz je kladen na výchovu mladých hráčů. Ženská házená se po letech proboují do 1. třídy a kolem Miluše Voštové se seskupují budoucí výtečné hráčky LTC Soběslav: Matějová, Koubová, Chovančíková, Kročáková, Trávnícká, Šůnová, Housková. Muži vyhrávají s přehledem první třídu a dostávají se do kvalifikačního turnaje o postup do divize, který úspěšně zvládají a získávají postup.⁶⁴⁾

Třetí éru soběslavské házené tvoří období od roku 1940 do roku 1952. Je to období, kdy česká házená dospívá v Soběslavi ke svému druhému vrcholu a kdy také končí a přechází na házenou mezinárodní. V tomto období věnuje vedení velkou péči výchově mládeže a to se později velmi vyplácí.⁶⁵⁾ Vzniká velký počet družstev, v té době kolem roku 1942-1945 existují dvě družstva mužů, dvě družstva žen, několik družstev dorostenců, dvě družstva

dorostenek a několik družstev žáků a žákyň. Všichni starší hráči působí jako trenéři družstev mladších a pomáhají i bývalí hráči. Tato doba znamenala pro soběslavskou házenou nebývalý rozmach ve velikosti členské základny, z čehož těžila v budoucích letech. Házené se ujímají Procházka, Nápravník, vedoucí dorostu a mužů, Novák, funkcionáři Škoda, Grafneter, Musil.⁶⁶⁾ Sokolská házená se pěstovala až do rozpuštění Sokola okupanty a do rozchodu družstev. Nastalo asi roční období, než se začala házená zase organizovat, hlavně zásluhou Gabriela a Vošty. Dne 15. března 1942 byli do restaurace U Voštů svoláni všichni zájemci a tím byl položen základ k novému družstvu. To se hned přihlásilo do Jihočeské župy házené a bylo zařazeno do druhé třídy, kterou hrálo v letech 1942-1943-1944. Zde končilo na druhém místě, hlavně kvůli tomu, že se často měnili hráči kvůli odchodům na nucené práce.⁶⁷⁾

Od roku 1943 až do roku 1947 hrají házenkáři pod názvem LTC Soběslav, poté se opět vrací k názvu Sokol Soběslav.

V roce 1945 se sloučily dva tábořské kluby- Slavia Tábor a KMDT Tábor, a na takto uvolněné místo bylo zařazeno družstvo házené Soběslav. Mistrovství první třídy vyhrálo s náskokem pěti bodů na druhé družstvo v tabulce. Vítězstvím v první třídě postoupilo do kvalifikačního turnaje o postup do divizní soutěže, kde obsadilo druhé místo za Sokolem Smíchov a tím vydobylo pro Soběslav divizní házenou.⁶⁸⁾ V divizi pak působí v letech 1946-1947-1948. Zde se umísťují v druhé polovině tabulky. V letech 1950-1952 dochází k reorganizaci soutěží a změně pravidel české házené(upravuje se počet hráčů tak, že v družstvu se střídají 3 hráči navíc) a přechází se na házenou mezinárodní.⁶⁹⁾ Družstvo po reorganizaci hraje první krajskou soutěž a po kvalifikačním turnaji mezinárodní házené se proboujvalo opět do divize. Ženy založily své družstvo skoro současně jako muži, hrávaly první třídu a končily obvykle na druhém místě za Slavií Tábor. Hráli téměř celou dobu ve stejném složení až do rozchodu v roce 1947. Druhé družstvo žen vzniklo z iniciativy Jaroslava Gabriela a Jana Hořického z pracovníků továrny na oděvy firmy Perkous a hrávaly v něm převážně ženy z okolí Soběslavi. I toto družstvo se po osvobození z okupace rozešlo v roce 1945.⁷⁰⁾

Historie dorostenecké házené je mnohem složitější. Mládež měla o házenou velký zájem a tak vzniklo několik družstev, kde se postupně vystřídal mnoho dorostenců. Mezi velké úspěchy patřilo hlavně druhé místo na Hájkově memoriálu v Plzni, což byl turnaj nejlepších šestnácti dorosteneckých družstev Čech. Dostalo zde také ocenění za nejslušnější družstvo turnaje. V krajském mistrovství si dorostenci vedli velmi úspěšně a obvykle svou soutěž vyhrávali.

Družstvo dorostenek už na tom bylo hůře. Soutěže těchto družstev se nehrály, a tak soběslavské dorostenky hrávaly převážně mezi sebou nebo tréninkově s družstvy žen.

V letech 1944-1945 sehrály několik zápasů mimo Soběslav, v Malšicích, Bechyni a Třeboni.⁷¹⁾

Žákyně měly podobné osudy jako dorostenky. Neměly organizované soutěže, a tak hrávaly mezi sebou. Zájemkyň bylo mnoho a vedly si nadějně, ale skončily společně s ostatními družstvy dorostenek a žen po osvobození v květnu roku 1945. Družstva žáků měl oddíl házené asi čtyři. Během doby z jejich členů vyrostli úspěšní hráči. Soutěže však také nehráli, hráli jen přátelské zápasy s žakovskými družstvy okolních klubů. Jejich velkým úspěchem byl zájezd na turnaj v Nymburku a Poděbrad, odkud se vrátili bez porážky.⁷²⁾

Dalším obdobím soběslavské házené je období mezi léty 1952 až do roku 1972.

Je to období, kdy se hraje převážně mužská házená a až později se zakládá družstvo žen. Pro tuto éru je charakteristické několik skutečností. Jednak je to velice kvalitní práce s mládeží, kdy mládežnické týmy již hrají celokrajsky organizované soutěže. Další skutečností je, že družstvo Spartaku Soběslav hraje převážně soutěže ligové nebo divizní a jen v několika málo obdobích sestupuje do soutěže nižší. Družstvo dorostenců se svou úrovní téměř vyrovnává úrovni mužů a v několika obdobích hraje dorostenecké ligové soutěže.⁷³⁾

Rok 1952 byl ve znamení rozporu mezi českou házenou a handballem. Oddíl pokračuje v české házené. Během roku ale přechází i na handball. Rozdíly u těchto dvou her jsou v pravidlech, rozměrech hřiště atd. U české házené je zásadní především pravidlo o členění hřiště, které je rozděleno na části a každý hráč má povoleno pohybovat se jen na určitých částech v závislosti na postu. Končí tedy jedna část házené v Soběslavi a počíná éra nová-hraní handballu. Ten se hraje buď o sedmi hráčích nebo o jedenácti hráčích. Oddíl své družstvo přihlašuje do soutěže o sedmi hráčích. Soběslav je jako účastník divize zařazena do velmi silné celostátní soutěže a týž rok soutěž opouští z předposledního místa v tabulce. Následující rok ale vyhrává krajskou soutěž a následně vítězí nad tehdejším Gottwaldovem v kvalifikaci do nejvyšší soutěže, celostátního přeboru(již s novým názvem, ze Sokol Lada Soběslav, s kterým hrál od roku 1951, se stal Spartak Soběslav).⁷⁴⁾ V roce 1954 se tak opět hraje v Soběslavi nejvyšší soutěž. Navíc zájem o házenou z řad mládeže roste, avšak žakovské soutěže zatím v kraji vůbec neexistují a dorost hraje pouze po linii SHM. V Soběslavi vzniká i B tým mužů.⁷⁵⁾ Po tomto roce však A tým opět sestupuje do nově vzniknuvší druhé ligy. Tu hraje až do roku 1958. V témže roce končí svou aktivní kariéru jeden z nejlepších soběslavských házenkářů Jiří Vošta. Družstvo dorostenců dostává již pevnou soutěž a hraje v krajském přeboru vždy na předních místech tabulky.

Také žactvo dostává svou pevnou soutěž a hraje krajský přebor.⁷⁶⁾

V letech 1959-1960 soutěže dostávají nové organizační změny, hraje se podzim a jaro.

V letech 1960- 1961 vedení oddílu pracuje ve stejném složení, pouze ze soutěže odhlašuje B družstvo mužů. V konečné tabulce druhé ligy je Soběslav na osmém místě a po osmi úspěšných letech končí v Soběslavi druhá liga házené a Soběslav sestupuje do krajského přeboru.

Dorost hraje stále v krajském přeboru, kde obsazuje druhé místo za Spartakem Sezimovo Ústí. Družstvo žáků končí v krajském přeboru na místě třetím.⁷⁷⁾

V roce 1962 se však A mužstvo opět vrací do nejvyšší soutěže. B družstvo hraje krajský přebor. B družstvo ovšem končí na posledním místě a také „áčku“ se druhá liga nedaří udržet. Následující rok dosahují velmi dobrých výsledků především dorostenci, kteří jsou po dvou vyhraných turnajích v Soběslavi a Jindřichově Hradci přihlášení do Prahy na celostátní turnaj dorostenců, na kterém jako jediný z venkovských týmů se probojovali do finálové skupiny a končí na šestém místě. Také v krajské soutěži se jim daří a postupují do dorostenecké ligy. Muži ruší B družstvo a znovu vyhrávají krajský přebor a postupují opět zpátky do druhé ligy. Žáci končí na druhém místě krajského přeboru za Spartakem Sezimovo Ústí.⁷⁸⁾

Sezónu 1964-1965 zahajuje tedy oddíl Spartaku Soběslav následovně: družstvo mužů druhá liga, družstvo dorostu dorostenecká liga, družstvo dorostu B krajský přebor, družstvo žáků krajský přebor. Muži si posledním zápasem s Tepnou Náchod zachraňují příslušnost ve druhé lize, kdy jim k udržení stačilo osmé místo. Družstvo dorostu si vede slušně a končí v dorostenecké lize na pátém místě. Tým dorostu B končí v krajském přeboru na posledním místě se ziskem pouhých šesti bodů. Družstvo žáků končí na místě šestém.⁷⁹⁾

1965- 1966 startují všechna družstva ve stejných soutěžích. Družstvo mužů po první polovině opět sestupuje do krajského přeboru, když získalo pouhé dva body. V jarní polovině však přišla série šesti vítězství a jedné remízy a tím byla zachována příslušnost ve druhé lize pro příští ročník. V tomto roce oslavil své osobní sportovní jubileum František Frajt, který hájí branku Soběslavi již dvacet let. Dorostenci vítězí v turnaji o „Krajský pilon KVČSTV“. Též v lize se tomuto týmu daří a končí na šestém místě a zachovávají si ligovou příslušnost i v příštím roce. Družstvo B dorostu hraje v krajském přeboru se střídavými úspěchy, na konci soutěže ovšem končí až na předposledním místě. Žáci pod vedením Pecháčka končí ve své tabulce na třetím místě.⁸⁰⁾

V následujícím roce je družstvo mužů posíleno o nově příchozí dorostence(ti ruší B tým), z týmu odcházejí a ukončují kariéru František Frajt a Milan Novák. Mužům se však opět nepodařilo udržet druhou nejvyšší soutěž. Dorostenecké družstvo hrající první ligu dorostu končí na předposledním místě a opouští nejvyšší soutěž. Žáci končí v krajské soutěži druhí a nově vzniklé družstvo B na místě posledním.⁸¹⁾

V roce 1967-1968 působí všechny soběslavské týmy kromě mužů v krajském přeboru. Ti po roce opět vybojovali druhou ligu suverénním způsobem, kdy například PS České Budějovice poráží rekordním skóre 53:11. Jan Frajt se stává nejlepším střelcem soutěže.⁸²⁾ Na konci roku 1967 sehrávají muži hojně navštívené exhibiční utkání mezi staršími házenkáři a mladšími házenkáři Spartaku Soběslav.⁸³⁾ V roce 1968 potom další přátelské utkání mezi Spartakem a Loko Berlín. Družstvo dorostu končí sice s trochou zklamání na třetím místě, má však ve svých řadách nejlepšího střelce soutěže Bohumila Holšana. To samé lze říci o žácích, kde se stal nejlepším střelcem také soběslavák Jan Hlásek.⁸⁴⁾

V následující sezoně nastupuje soběslavský oddíl s muži ve druhé lize, dorostem a žáky A a B v krajském přeboru. Zmíníme-li vedení oddílu, musíme konstatovat, že zůstává i po deseti letech stejné a to ve složení výbor : Procházka, Grafnetter, Novák, Frajt, Nápravník a Hoffman a s trenéry Komárkem, Nápravníkem, Pecháčkem a Pickem. Je dbáno na žákovská družstva, protože oddíl nenakupuje hráče a všichni jsou odchovanci místní házené.⁸⁵⁾

Od roku 1969 se mění vedení klubu, předsedou klubu se stává Miroslav Škoda, místopředsedou Luboš Novotný, trenéry jsou od tohoto roku pro muže Pavel Pick, Vlastimil Frajt pro dorost a pro žáky Stanislav Pecháček. Muži opět končí na předposledním místě v tabulce druhé ligy a opět sestupují, tentokrát však do nově vzniklé soutěže, divize. Dorost se s novým trenérem dostává do formy a končí na druhém místě krajského přeboru pouze o bod za Spartakem Strakonice. I žáci si v soutěži vedou slušně.⁸⁶⁾ V následujícím roce si žáci A a dorostenci vedou dobře a obě družstva končí ve své soutěži na čtvrtém místě. Žáci B končí v krajském přeboru na 8. místě a muži v prvním roce v divizi končí až na devátém místě z celkového počtu dvanácti účastníků. Díky Vl. Frajtovi a Janu Velichovi začínají v tomto roce trénovat

i dorostenky.⁸⁷⁾ V roce 1971 se výrazně nedaří žákům, obě družstva končí ve spodních patrech tabulky, muži končí na sedmém místě v divizi, Dorostenky hrály pouze jarní část krajského přeboru a skončily na druhém místě ze tří družstev. Dorostencům se v tomto roce daří postoupit z kraje do dorostenecké ligy poté, co končí za Milevskem druží v KP, Milevsko však na postup nereflektuje a postupují tak dorostenci Soběslavi.⁸⁸⁾ V rámci májových oslav je tento rok Spartakem pořádán "Sportovní den," kde je kromě jiného uspořádán i turnaj v házené, kterého se účastní kromě týmů z Česka týmy i polské a rakouské.⁸⁹⁾

V roce 1972 se nedaří dorosteneckým družstvům, obě, A i B, končí ve svých soutěžích na posledním místě, družstvu A se v dorostenecké lize nepodařilo získat ani bod, muži končí v divizi na kvalitním čtvrtém místě a dorostenky se dočkaly velkého úspěchu, když se jim podařilo hlavně díky nejlepší střelkyni Cíchové postoupit z kraje do dorostenecké ligy. V této

sezóně začínají trénovat i žačky a i díky tomu se v roce padesátiletého výročí založení házené v Soběslavi stává oddíl házené po fotbale druhým největším v Soběslavi.⁹⁰⁾

Tento rok je pro házenkáře velmi důležitý i proto, že jsou provedeny podkladní vrstvy po celé ploše hřiště a také je zřízeno výbojkové osvětlení, aby mohlo být hřiště používáno i ve večerních hodinách. Je navezen také nový asfaltový povrch a hřiště je oploceno.⁹¹⁾

V roce 1972 také vydává oddíl házené v Soběslavi výroční almanach, který se stal hlavním zdrojem čerpání pro tuto kapitolu. Od tohoto roku se ale oddíl tolik nevěnuje zápisům a z dostupných materiálů ani z výpovědí pamětníků se nepodařilo sehnat tolik informací.⁹²⁾

Další éra házené je od roku 1972 do roku 1994. V tomto období se mužům nedaří postoupit do vyšší soutěže než je divize,

ženám se postupně rozpadá oddíl a daří se hlavně dorostenkám.⁹³⁾

V roce 1973 se mužům v divizi opět celkem vede, když se pohybují po celou sezónu v horní části tabulky. Z mládežnických družstev se daří hlavně mladším žákům, kteří skončili v přeboru na 1. místě (starší žáci ovšem až na pátém) a žákyním, které se zúčastnily turnaje "O míč mistrů světa," kde se probojovaly až do finále a ve svém přeboru potom obsadily druhé místo.⁹⁴⁾ Dorostenky ve své premiérové sezóně v dorostenecké lize nezklamaly a s přehledem tuto soutěž udržely pro příští ročník.⁹⁵⁾ V sezóně 1974- 1975 končí muži pod vedením trenéra Picka divizi na 4. místě

V roce 1974 má oddíl házené už devět družstev, nové družstvo jsou ženy, které hrají v A skupině divize žen. Muži pod vedením trenéra Picka končí v divizi na 4. místě. Za připomenutí stojí také přátelské utkání s národním družstvem mužů Kuby.⁹⁶⁾

Na tomtéž místě jsou po sezóně i dorostenky hrající nejvyšší soutěž. Ostatní mládežnická družstva hrající krajský přebor se pohybují v této soutěži ve středu tabulky.⁹⁷⁾

V tomto roce také provedli házenkáři základy pro krytou tribunu a z betonových panelů zřídili stupně tribuny. Ta je pak finálně dokončena v roce příštím.⁹⁸⁾

V ročníku 1975- 76 jsou nejdůležitějšími událostmi: přátelský zápas mužů s národním družstvem Kuwaitu, vyhlášení prvního ročníku turnaje mladších žáků, "Memoriál Ládi Čížka" a také pověření svazu pro pořádání organizovat přebor ČSSR žákyň. Muži končí v sezóně v divizi opět na 4. místě, ženy v téže soutěži na místě 3., navíc vítězí ve dvou turnajích, "O štít primátora Prahy" a "Léto pod Boubínem".⁹⁹⁾

V následující sezóně končí muži opět na 4. místě, ženám se také stále daří a to samé lze říci i o mládežnických družstvech, která končí všechna ve svých soutěžích na předních místech v tabulce (i dorostenky hrající nejvyšší soutěž, které obsadily ve skupině B dorostenecké ligy 3. místo).¹⁰⁰⁾

V roce 1976 také pořádá soběslavská házená přebor dorostu a dorostenek ČSSR. Vítězí házenkářky Olomouce a házenkáři Škody Plzeň.¹⁰¹⁾ V podzimní části sezóny sehráli muži přátelský zápas s národním mužstvem Kanady a v jarní části házenkáři Spartaku navazují sportovní styk se sportovci Breitungenu v bývalé NDR, se kterými sehráli "venku" dva vítězné zápasy.¹⁰²⁾

Příští sezóna 1977- 78 je pro soběslavskou házenou spíše průměrnou, nepříjemnou zprávou je rozpad družstva žen. Částečného úspěchu se házená dočkává v následující sezóně, kdy jí dělají radost dorostenky, když dosahují na druhé místo v dorostenecké lize.¹⁰³⁾

V sezóně následující hrají muži opět spíše ve středu tabulky a na konci ročníku jim patří z devíti účastníků soutěže 5. místo. Z mládežnických družstev se daří kromě ligových dorostenek také žákyním a minižákyním, slabší ročníky jsou v těchto letech v chlapeckých družstvech.¹⁰⁴⁾ Je také třeba říct, že házenkářský oddíl je již po několik let nejpočetnějším oddílem ve městě, nejpočetnější je družstvo mužů(v roce 1980 má 58 členů).¹⁰⁵⁾

V ročníku 1980- 81 se oddílu podařilo obnovit družstvo žen. Nejdříve bylo družstvo zařazeno do sdruženého krajského přeboru s Východočeským krajem, po údajném podvodu východočešek a Svazu házené(jak se píše ve zprávě této sezóny) zůstaly jihočeské oddíly samy a tak spolu od podzimu zápolí jen 3 družstva. Muži si v této sezóně o dvě příčky polepšili. Z žakovských družstev stojí za zmínku výkon žákyň, které se staly přebornicemi kraje, toto družstvo se však rozpadlo a nebylo tak možné pro příští sezónu nasadit družstvo dorostenek do ligy.¹⁰⁶⁾ Daří se i družstvu dorostenců, kterým jen na poslední chvíli uniká postup do dorostenecké ligy. V mladších kategoriích se oddíl potýká s nedostatkem hráčů a také s poklesem výkonnosti, v přípravkách je ale Milanem Vojtou proveden úspěšný nábor a to je, jak se píše v ročním zpravodaji za tuto sezónu, příslib do budoucnosti.¹⁰⁷⁾

V roce 1982 má družstvo házené po úspěšném náboru u mládeže nejvyšší počet členů v historii, tj. 152. Výsledky jednotlivých družstev se pro tuto sezónu nedochovaly.¹⁰⁸⁾

V roce 1984 měl oddíl 7 družstev hrajících krajský přebor. Ženy sehrály sdružený krajský přebor s družstvy Západočeského kraje. V přípravě se ženy zúčastnily turnaje v Třešti, který se jim podařilo vyhrát. Zvýšením členské základny došlo ke zlepšení výkonů, hlavně u mládežnických družstev. V tomto roce je položen na hřišti nový povrch (Nisaplast).¹⁰⁹⁾

K následujícím několika sezónám se nedochovaly žádné písemnosti a i výpovědi pamětníků o tomto období jsou pouze orientační. Víme, že muži hrají divizi, jinak všechna družstva hrají KP, ženská házená se potýká s problémy a prakticky se rozpadá(což platí dodnes). Účastní se pouze, jak mi řekla bývalá hráčka Spartaku Soběslav paní Prchlíková, přátelských zápasů v rámci výročních oslav házené apod.

Pro mládežnickou házenou je důležitý rok 1987, kdy je proveden nábor a začíná se s koedukovaným tréninkem nové kategorie, minižáků a minižákyň. Vede je paní Prehlíková (dříve Cíchová). Ta vede také mladší žákyně i mladší žáky, které později přebírá M. Doležal a B. Čapek. B. Čapek vede zároveň dorostenky a to až do roku 2003, kdy se dorostenecké dívčí družstvo v Soběslavi rozpadá.

Rok 1992- 93 zastihl oddíl v částečné krizi pro nedostatek finančních prostředků a jen díky sehnaným sponzorům tak může hrát mistrovská utkání družstev v krajském přeboru. V mládežnických družstvech je nedostatek hráčů, což má velký vliv na kvalitu hry. Výjimkami jsou dorostenci a přípravka. Muži hrají se střídavými úspěchy, ženy ani pro tuto sezónu nemají v kraji soupeřky.¹¹⁰⁾

V posledním období od 1994 do současnosti muži hrají střídavě divizi a III. ligu, ženy soutěžně nehrají, mládež spadá pod nově vzniklý "SK Domeček."¹¹¹⁾

V roce 1994 se soběslavským mužům podařil vybojovat postup do III. ligy. Hlavní hvězdou týmu byl především Dušan Musil. V týmu se začínají prosazovat i mladíci, kteří se přidávají k tehdejšímu stálíci týmu, bratřím Dřevovým(Petr, Marek, Pavel), Řezníčkovi, Wortnerovi a Šetkovi.¹¹²⁾ Pro mládežnickou házenou je tento rok důležitý z organizačního hlediska, kdy rokem 1994 spadají všechna mládežnická družstva pod nově vzniklý "Sportovní klub Domeček"(pod Domeček tímto rokem spadla celá řada mládežnických týmů, a nejen mládežnických, z různých sportů). Jak mi řekla pedagogická pracovnice v Domečku paní Kohoutová, mládežnická družstva hrají v tomto roce i v letech příštích krajské soutěže, kde si počínají se střídavými úspěchy a většinou se pohybují ve středu tabulky. Do vyšší soutěže postupují většinou týmy Písku, Strakonice nebo Jindřichova Hradce. Oddíl mládeže se potýká v posledních letech s nedostatkem zájmu a odchody opor. Když už se prý trenérům podaří vychovat nějaký talent, většinou, jak tvrdí paní Kohoutová, odchází nejpozději v dorostu pryč ze Soběslavi(například do ligového J. Hradce odešly po roce 2000 Zuzany Kohoutová a Ručková).

V sezóně 1994- 1995 obsazuje družstvo mužů v třetí lize 8. místo, v následující sezóně končí na tomtéž umístění.¹¹³⁾

V ročníku 1996-97 se mužům již nepodařilo III. ligu udržet a po dvou sezónách ji opouštějí.

V příští sezóně ale opět vítězí v divizi a vybojuvávají zpátky postup pro sezónu 1998- 1999, v té hrají již pod novým koučem Mocem a končí ve 4. nejvyšší soutěži v Česku na 6. místě.¹¹⁴⁾

V sezóně následující si dokonce ještě o jednu příčku polepšili. Ve dvou dalších sezónách, 2000- 2001 a 2001- 2002, ale okupují spíše spodní patra tabulky, na osmém, resp. jedenáctém místě(znamenající sestup z III. ligy).¹¹⁵⁾ Důvodem neúspěchů jsou, jak uvádí ve svých

poznámkách Václav Janák, žalostné výkony na hřištích soupeřů. Všechna mládežnická družstva spadající pod "SK Domeček" hrají KP, za zmínku stojí 2. místo družstva dorostenek, na kterém se zajisté podepsalo i letní soustředění v Horní Plané, kam se od tohoto roku začíná pravidelně jezdit(od roku 2003 se přidávají i další mládežnická družstva).V této sezóně také přichází pro soběslavské jedna velmi příjemná zpráva, kdy se odchovanci soběslavské házené Skálovi dostalo pozvánky do reprezentace.¹¹⁶⁾

V roce 2002 oslavila soběslavská házená osmdesátku, přátelská utkání se hráli muži s interligovým Allriskem Praha a Spartakem Sezimovo Ústí, dorostenky s oddílem Jitka Jindřichův Hradec. Oslav se účastnil i dlouholetý přítel soběslavské házené, mistr světa z roku 1967 František Brůna.¹¹⁷⁾ Tohoto roku vznikají v Soběslavi nová sportoviště, kdy po ničivých povodních bylo rozhodnuto o výstavbě hřišť vystavených na umělém povrchu. Na místě vytopených volejbalových kurtů vzniká házenkářské hřiště, 2 volejbalové kurty a 2 basketbalová hřiště.¹¹⁸⁾

V sezóně 2003-2004 muži vyhrávají v rámci přípravy turnaj v Třešti a to předznamenává celou úspěšnou sezónu. Vyhrávají totiž, především díky kvalitním výkonům na jaře, i KP. Do vyšší soutěže ovšem nepostupují, dochází totiž k reorganizaci soutěží házené, kdy soutěže budou vypadat takto: interliga, I. liga, II. liga a oblastní přebory.¹¹⁹⁾ Tento rok ale také znamená konec fungování dorosteneckého družstva dívek.V sezóně 2005- 2006 i 2006- 2007 družstvo mužů opět vítězí v KP.¹²⁰⁾

V roce 2007 slaví soběslavská házená 85 let trvání. V rámci oslav sehrálo mužstvo mužů přátelské utkání s druholigovým Sezimovým Ústím a extraligovým Jičínem(Soběslav končí na druhém místě). Svá utkání sehrály také ženy(starší a mladší mezi sebou), minižáci a stará garda. Na konci soutěžní sezóny patří úspěšným mužům třetí místo.¹²¹⁾

5.2 Lední hokej

Soliny

V létech po první světové válce pronikla i do Soběslavi hra s ohnutými holemi. Bruslilo se tehdy na Solinách, což byla bažina, kde je dnes celý sportovní areál. Hrála se zde zpočátku převážně hra s názvem "rotyka," což byla jakási chytaná s určitými pravidly, která byla, jak se píše v almanachu k 45letému výročí v Soběslavi, velice prospěšná pro zdokonalení bruslení. Po první světové válce, kdy se hokej začíná v Soběslavi hrát, nikdo neznal pořádně pravidla. Postupem času začal tedy hokej převládat nad rotykou i nad nesmělými pokusy několika

krasobruslařů(které doprovázel při tréninku údajně tábořský flašinetář). Hokejky byly většinou z větví stromů, většinou pak z olší.. Jezdilo se na kolombuskách — "šlajfkách". Brusle namontované na botách měl málokdo. Party se rozrůstaly, docházelo k urputným bojům na kluzištích "pod vortnerkou", "na severní točně", "pod břízovnou".¹²²⁾

Všeobecně se má zato, že iniciátorem byl Jan Vodrážka, řečený Emil, který opatřil pro Soběslavské pravidla. Nejlepší jednotlivci z různých part sestavili tým: Jos.Vránek, B. Stárek, V.Hrazdíra, K. Brodský, Fr. Vašta, J. Vodrážka, V. Jirous. Zároveň začínal mít o hokej zájem i výbor tehdejšího S. K. Soběslav F. Horký, A. Chmelař, K. Lafar, předseda V. Cypra a další. Byl sehrán první zápas s mužstvem Tábora, skončil 2:2 a bylo definitivně rozhodnuto o založení ledního hokeje při S. K. Soběslav. Pro toto první utkání bylo zřízeno hřiště, ohraničené nízkými prkny, kostry branek byly zhotoveny v závodě Lada, opletení branek si hráči před zápasem provedli sami. Výzbroj byla pro klub velice drahou položkou, byla tedy úměrná počátkům hokeje: fotbalové chrániče a trenýrky s drezem byly klubovní, ostatní výstroj vlastní. Brankář nebyl vystrojen o nic lépe. Chrániče na tělo nebyly žádné. Pro příští sezónu však už byly podle vzoru ušity chrániče na tělo a nohy. Jejich povrch byl z hrubého plátna, pro hráče a brankáře byly zakoupeny hole, (které vyráběl kolář Šindelář), rukavice a svetry. Mužstvo se doplňovalo, objevovali se noví hráči: Karel a Josef Šlefrové. K. Mašek a brankář A. Mašek, J. Meduna, Jiří Neuman, L. Kohout, L. Halada, K. Hodinář, Jos. Kovář, Jos. Pánek, Čefelín. A úroveň hry stoupala.¹²³⁾

V sezóně 1934-35 se Soběslav již řadila k nejlepším celkům v kraji. Hrála především s celky DSK Tábor, VBK Jindřichův Hradec, Skauti Třeboň Pelhřimov aj. Hokejisté hráli bez trenéra a hřiště si upravovali sami s pomocí několika příznivců a funkcionářů. Mimo hokejové hřiště bylo sportovním klubem udržováno 1- 2 kluziště pro veřejnost, byl ustanoven správce K. Vodrážka a A. Horký, ve vytopené boudě na přezouvání a ohřívání se vařil čaj.¹²⁴⁾

Do mužstva přišli Vojtěch a Jan Brožkové, všestranný sportovec Jiří Vošta, krátce i brankáři Jos.Vedral a J. Kubal, delší dobu pak byl v brance Jiří Taudy. V roce 1937 se ustavilo na tehdejší učitelství v Soběslavi hokejové družstvo, které se zúčastňovalo středoškolských her. Pro rozvoj hokeje v Soběslavi to však bylo důležité. Odtud se totiž doplňovalo i mužstvo SK Soběslav (M. Rejlek, Kameník, M. Černý, Semerád a další). Nejlepším střelcem té doby byl L. Halada, který spolu s Jos. Kovářem a K. Hodinářem vytvořil jednu z nejlepších útočných trojic soběslavského hokeje vůbec.¹²⁵⁾ Během tohoto desetiletí někteří hráči činnosti zanechali, odcházeli do nových působišť, přestupovali do jiných klubů (F. Vašta do Slavia Praha, K. Hodinář do DSK Tábor atd.).¹²⁶⁾ Válečná léta hokej nezastavila, i když podmínky mnohdy velmi ztěžovala. Hráli tito hráči:V. Sinat, Jar. Faltus, J. Trčka, L. Cypra, Zd.

Židlický, M. Máca, A. Vratislav, Josef Kovář, J. Vošta, Vojta, Brožek a brankář J. Taudy.¹²⁷⁾ Koncem první republiky se začaly Soliny, jejichž prostor byl v letních měsících pro město krajně nezdravý, zavážet. Úzkokolejnou drahou z blízkého vrchu Pilátu se vozil materiál pro zavážku. Zároveň se mezi Solinami a Lužnicí začala budovat státní silnice (dnešní E 55).¹²⁸⁾ Po skončení války dosáhlo zavážení takového rozsahu, že pro vytvoření kluziště zde již prakticky nebyly podmínky. Tak se hokejisté stěhovali. Rybáři říkali a stále říkají tomuto místu „Na špici“. Studenti tehdejšího učitelského ústavu zde měli na soutoku Černovického potoka a řeky Lužnice již v předválečných a válečných dobách letní hřiště pro provozování tělesné výchovy. Nebylo velkých rozměrů a tak zevšeobecněl název „plivátko“. Po válce se sem tedy přestěhovali hokejisté. A vybudovali si zde svůj stánek.¹²⁹⁾ To už vznikl samostatný oddíl ledního hokeje. Oddílu se ujali další funkcionáři, již z dřívějších let zůstával Frant. Hanzal, St. Michal, J. Meduna, přišel dr. Lutovský, J. Šůna a vedle hráčů "služebně"starších V. Brožek, Jar. Faltus, J. Taudy, J. Vošta, V. Šmat, M. Máca, J. Trčka, Zd. Židlický se objevili postupně noví: J. Burda, Jiří Faltus, J. Sokol, Zd. Pufř, B. Holšán, M. Dvořák, Fr. Bělohav, brankáři Houška, Friček, J. Záruba. A pokračovalo se v mistrovských soutěžích. V prvním poválečném ročníku hokejové I. A třídy byli hokejistům SK Soběslav soupeři CASK Písek (vítěz), AFK Blatná, VBK Vajgar J. Hradec, HC Cehnice, SK Milevsko.¹³⁰⁾

Od těchto dob začíná velký rozvoj hokeje v Soběslavi. Je také věnována péče nejmladším a z těch se utváří časem vynikající dorostenecké družstvo. S mnohými jmény těchto dorostenců se v příštích dvaceti letech setkáváme v mužstvu dospělých.

V dorosteneckém mistrovství Šumavské župy ledního hokeje v roce 1948 se umístili na 2. místě za DSK Tábor. Z 5 mistrovských zápasů 4 vyhráli a 1 skončil porážkou. Náčelníkovi F. Hanzalovi projevil hokejový odbor kraje pochvalné uznání, ve kterém bylo řečeno, že S. Lada Soběslav má nejlépe vedený hokejový dorost v kraji.

Do krajského reprezentačního družstva byli zařazeni Kazda a Jos. Machů, který již jako dorostenec udivoval svými výkony v brance. V turnaji, pořádaném v těchto letech na zimním stadionu v Českých Budějovicích, zvítězili Soběslavští nad Meteorem Č. B. 3:1, v dalším zápase porazili SK Třeboň 4:1, finále s AC Stadión se hrálo jako předzápas utkání AC Stadión ČB - Kanada. Dorostenci překvapivě vyhráli 5:3 a stali se neoficiálně nejlepším dorosteneckým celkem v kraji. 1. mužstvo již v té době pošilhávalo po divizi. V sezóně 1948-1949 jsou na špici tabulky společně s Milevskem. Po dramatickém průběhu sezóny a vítězství nad vítězem 2. skupiny S. Zliv se Soběslavi tento krok poprvé v historii podařil a v následující sezóně čekala hokejisty divizní soutěž.¹³¹⁾

Sestava prvního "divizního celku" byla : L. Sokol. Kazda, Houška, J. Machů, Holšán, Máca,

Vošta, BurDA. M. Krčma, V. Brožek, Fr. Bělohav, Trčka, Šmat, Židlický, koučem byl dr. Lutovský.¹³²⁾

Do divize vedli oddíl předseda dr. Lutovský, náčelník Hanzal, dále Novotný, Meduna, Ezer, M.Kubal, Flaška. A výbor se omlazoval: Trčka, Fr.Bělohav, Kazda, kteří zároveň hráli v 1. mužstvu spolu s brankáři J. Machů, Fričkem, J. Zárubou, dále s V. Brožkem, Voštou, M. Krčmou, Sokolem, Mácou, Židlickým. Burdou, Šmatem, F. Frajtem, Chalašem, Mikuškou, Klečackým, Jar. Bělohavem. Na mužstvo čekali tedy noví soupeři: Rovnost Č. Budějovice. Uhříněves, Říčany, ČSSZ Tábor, Vel. Popovice. A v další sezóně opět v divizi: SK Plzeň. SKP ČB II. Holoubkov. Osek, Felbabka, Zliv a Vysoké Mýto.¹³³⁾

Úspěchy byly střídavé. Hokej si však získal obrovskou oblibu a v pětitisícovém městě se chodilo dívat na zápasy průměrně kolem 800 diváků.¹³⁴⁾

V neděli 18. června 1950 byla slavnostně zahájena za účasti představitelů vlády Výstava jižních Čech. Měla být velkou propagací českobudějovického kraje. A měla význam i pro soběslavské sportovce.¹³⁵⁾

Pořádala se totiž na Solínách, kde už ovšem nebyla dávno bažina, ale bylo zde několik desítek pavilónů a expozic, fontány, trávničky a záhony květin, zábavní koutky, prodejní stánky, restaurační pavilón, zkrátka vše pro potřeby výstaviště. Po skončení výstavy ovšem dostali do vínku prostor pro svoji činnost soběslavští sportovci. A tak se zde usídlily všechny sportovní oddíly a odbory soběslavské tělovýchovy: kopaná, házená, lehká atletika, odbíjená, tenis, ZTV, později kuželky, stolní tenis. A samozřejmě i hokej.¹³⁶⁾ Za přispění téměř 3 000 brigádnických hodin odpracovaných sportovci i veřejností vzniká v Soběslavi na tu dobu krásný zimní stadión. 22. prosince 1950 si pozvali k otevření jeden z nejlepších celků I. ligy S. SKP České Budějovice. Na zápas se tenkrát přišla podívat polovina města. Domáci prohráli 4:5.

V této době opět odešli někteří funkcionáři i hráči a noví přišli. Vedoucím 1. mužstva se stal Jar. Benc, místopředseda Ondřej, vých. pracovník a hlasatel M. Cypra, pokladník J. Mára st., hospodář L. Melichar, Jan Schonfelder (po jednu sezónu byl i předsedou). L. Rybák, J. Kukačka, R. Pelnář, jednatel a v budoucnu jeden z nejaktivnějších a nezasloužilejších pracovníků hokeje v Soběslavi Fr. Flíček (též v jedné sezóně předsedou), Brabec, B. Stárek (který jako 16 ti letý byl v roce 1929 v první sestavě soběslavských hokejistů), F. Klečacký, V. Říha, Kazda. V. Hruška, F. Zeman, Jar. Zelenka. S nimi stále František Hanzal, od roku 1953 mimo dvou závodních období předseda oddílu, dr. Lutovský, J. Meduna, J. Šůna, Židlický, J. Trčka. To byli tedy lidé kolem hokeje v té době.¹³⁷⁾ Toho času už trénoval 1. mužstvo Jan Trčka (po skončení činnosti dlouholetého hráče a trenéra Zd.

Židlického). Reorganizací soutěži se stalo, že Spartak Soběslav opět bojoval v krajském přeboru. V sezóně 1954 -55 přes nepřízeň počasí bylo sehráno 20 přátelských i mistrovských zápasů, 13 x se vyhrálo, pětkrát prohrálo a 2krát nerozhodně. Poměr branek 181:77. Cenná byla těsná prohra v přátelském utkání s účastníkem přeboru republiky B. Vítkovice 4:6 a vítězství nad Slavojem Č. Budějovice 7:6. Střelcem mužstva byl Ant. Mareš se 43 brankami.¹³⁸⁾

Branek bylo hodně celkově i v jednotlivých utkáních; například:

Sp. Soběslav- DA Tábor 26:2 a 22:5, Sp. Soběslav - RH Volary 14:3 a 18:0, Sp. Soběslav - Dynamo České Budějovice 3:2 a 6:8

Sp. Soběslav -Milevsko 3:2 a 9:1

Sp. Soběslav -J. Strakonice 12:0 a 9:1.

Ve finálových zápasech s Tatranem Tábor 2:2, 5:5, 1:3 (v Českých Budějovicích).¹³⁹⁾

Bylo jasné, že divize by soběslavským slušela. V té době měl Spartak velice dobré mužstvo, na svou dobu dobře trénované, navíc s dobrými vzájemnými vztahy mezi hráči a funkcionáři. A tak se následující sezóna 1955 -1956 stává velice úspěšnou.¹⁴⁰⁾

V té době měl oddíl v soutěžích 2 mužstva dospělých, 2 družstva dorostu a 2 žákovská. Žáci I. zvítězili v okr. přeboru před žáky II., dorost I. před dorostem II., 2. mužstvo absolvovalo okr. přebor. A 1. mužstvo skončilo v krajském přeboru na 1. místě a v kvalifikaci o postup do divize zvítězil Spartak Soběslav bez ztráty bodu.¹⁴¹⁾

Poté ještě v propagačně výchovné soutěži v rámci krajské sekce LH v Č. Budějovicích získávají další prvenství. Šlo o soutěž, kde se hodnotilo vystupování hráčů, chování obecenstva, pořadatelská činnost, práce hlasatele. Ve všech kritériích byli soběslavští nejlepší. Za odměnu bylo do Soběslavi vysláno krajské

reprezentační družstvo, zápas domácí prohráli 3:5, pohár slavnostně převzal za oddíl Mir. Máca, který za 15 let dosavadní hráčské kariéry nebyl nikdy vyloučen. V té době se tedy stala Soběslav baštou jihočeského hokeje, kdy je před nimi výkonnostně bez rozdílu soutěží pouze jedno družstvo, prvoligový Slavoj Č.B. I přesto, že vše bylo zkomplikováno nepřízní počasí, přebor byl zdržen, takže soběslavští nakonec museli sehrát v 10 dnech 8 zápasů. Domů přijížděli pozdě v noci, ráno šli hráči do práce a odpoledne se jelo opět na zápas. Hráči té doby byli: Jos. Machů, Jan Mára, J. Štěch, Holšán, Trčka (hrající trenér), Sejk, Fr. Bělohav, Mareš, Máca, Vošta, Žákovský, ing. Mika. Kazda, Klečacký, Jar. Bělohav, Lamač, F. Padourek. A výbor měl v čele předsedu Fr. Hanzala. Dva roky se daří Soběslavi hrát velmi slušnou roli v divizi.¹⁴²⁾

Večer 23. 2. 1958 znamenal obrovský úspěch pro soběslavský hokej, hokejisté totiž sehráli

vítězné utkání se Sokolem Toušeň, které rozhodovalo o postupu do druhé ligy. Hráči, kteří tento velký úspěch vybojovali byli tito: brankáři J. Machů a J. Mára, obránce a trenér Jan Trčka, Jar. Sejk, Jiří Machů, B. Holšán, Fr. Klečacký, Jar. Kazda, Jar. Bělohav, V. Žákovský, Ant. Mareš, Mir. Máca.¹⁴³⁾

V druhé lize narazili hokejisté Soběslavi na: Spartak Motorlet Praha, Tatra Smíchov, Dynamo Karlovy Vary, Litvínov, Spartak Hradec Králové, Dukla Litoměřice, Havlíčkův Brod, Spartak Mladá Boleslav, Lokomotiva Liberec, Spartak Kolín, Spartak Ruzyně. V přípravě se věnovali velmi tvrdé suché přípravě a posilování, celkový počet hodin na ledě by však pouhých 25 hodin včetně přípravných zápasů, a to bylo pro druhou ligu málo. Hlavně konec soutěže potvrdil, že rychlý vzestup Soběslavi narazil na zkušenější mužstva s lepšími podmínkami, s lepšími tréninkovými možnostmi. Spartak Soběslav tak dosáhl pouhých sedmi bodů před poslední Ruzyní s 5 body. Úlevy hráči neměli naprosto žádné, do práce chodili pravidelně jako při účasti v krajském přeboru (při návratech domů kolem třetí ráno) a tak druhá polovina soutěže, kde byly stanoveny termíny dvakrát týdně, byla nad síly hokejistů.¹⁴⁴⁾

Život v hokejovém oddíle pokračoval. Výbor byl upraven a rozšířen. Předsedou zvolen opět Fr. Hanzal, místopředsedou opět Fr. Ondřej, další funkce měli Trčka, J. Mára st., Kukačka, M. Cypra, Fliček, Brabec, Schonfelder, Zelenka, E. Michal, L. Rybák, J. Benc, Klečacký, Jos. Machů, F. Zeman, Jar. Faltus, V. Říha, J. Kazda, B. Stárek. Z hráčů přišel do oddílu k jednoročnímu působení Zd. Fiala ze Slavojů ČB (milevský odchovanec) a M. Mařha ze Sedlčan, Fr. Stašek, který přišel v rámci posilování kádru do druhé ligy z Veselí nad Lužnicí, odešel na vojnu. Rok se tedy hraje v Soběslavi divize.¹⁴⁵⁾

V následujícím roce opět zasáhla reorganizace soutěží. Rok 1961/62 zastihuje Sp. Soběslav v krajském přeboru spolu se Slavojem ČB II, Dynamem ČB, Č. Velenicemi, Strakonice a Tábořem. V příštím období 1962/63 byl kádr hráčů rozšířen o budějovického Zd. Bočka, V. Jiravu a J. Budínského, uvedl se dorostenec Jiří Toufar. Spartak Soběslav se zabydlel v krajském přeboru i v dalších letech. A soupeři byli s malými obměnami Milevsko, Spartak Písek, T. Lišov, Strakonice, D. Písek, Slavoj ČB II., Včelná, Pelhřimov, Hluboká, Š. Vimperk.¹⁴⁶⁾

V letech 1963/64 přišel z Tábora kladenský odchovanec Jar. Adam, dále Jar. Šimák, J. Bouška, Jos. Pánek, J. Frajt, J. Marek, Vl. Šandera, M. Klimeš, stále ještě hráli Mareš, Novotný, Trčka, pomalu se s hokejem loučí Miroslav Máca. Ve výboru pracoval již také Jos. Boháč, St. Novotný, po několika budoucích let úspěšně vedli dorost Radim Zeman a B. Holšán (dlouholetý hráč 1. mužstva).¹⁴⁷⁾ V krajském přeboru tehdy končí Soběslav na 3. místě. V

těchto a příštích sledovaných obdobích se v konečných tabulkách začala odrážet výhoda možnosti tréninků na zimním stadionu v ČB (Slávoji II., D. Písek). Soběslavské mužstvo mělo vždy velmi hodnotnou suchou přípravu, s ledem to bylo ovšem slabé. Například 1965/66 mělo 1. mužstvo možnost trénovat na zimním stadionu v ČB vzhledem k nedostatku termínů na stadionu pouze třikrát. Následovalo 1. utkání v rámci poháru KOR a pak hned mistrovské zápasy. A tak to bylo nejen v Soběslavi. Jeden zimní stadion s umělou plochou v Českých Budějovicích již dávno nemohl stačit a vezmeme-li v úvahu tehdejší mírné zimy bez mrazů, jak se píše v almanachu, musely se tyto skutečnosti projevit na celkové úrovni hokeje v kraji.¹⁴⁸⁾

Tudíž například otevření zimního stadionu v Písku v roce 1965 pomohlo hokeji na písecku, ale v Č. Budějovicích a na Tábořsku byla situace svízelná i nadále.¹⁴⁹⁾

Práci v oddíle přechodně přerušil slavný hráč a trenér soběslavského hokeje Jan Trčka. Působil

pak postupně jako trenér ve Sp. Sezimovo Ústí a ve VS Tábor. Trenérskou práci převzal i v budoucnu stále hrající Frant. Stašek. Ještě před jeho uvedením se začal tvořit nový základ 1. mužstva. Talentovaní chlapci z okolních vesnic (Želeč, Obora, Skalice, Lom, Myslkovice ap.) se začali zapojovat do mužstva. K nim se každým rokem řadili bývalí dorostenci oddílu a mužstvo se radikálně omlazovalo. V dalších sezónách bylo doplněno odchovanci dorostu Jos. Hajičem, J. Řehořem, J. Turkem, z okolí přišli Petr Pánek, M. Camrda, Jos. Chmel, Vl. Bílý, následoval Jar. Pešek, Fr. Chalupský, brankáři Jaromír Koblasa a dr. Josef Raszyk. K nim se v roce 1967 připojili táborští vojáci Leoš Jackwerth, na krátkou dobu brankář Peša a z Loko Veselí nad Luž. Pavel Šubarský.¹⁵⁰⁾

Tito mladí hráči tvořili mužstvo za činnosti hrajícího trenéra Staška. V těchto závodních obdobích se Spartak Soběslav držel středu tabulky krajského přeboru. Pro nedostatečnou možnost přípravy na ledě byly začátky sezón slabé, forma se dostavovala až po rozbruslení během soutěže. Na soběslavském ledě se uskutečnil první mezinárodní zápas v historii soběslavského hokeje. 28. ledna 1966 byl v Soběslavi hostem ASV Salzburg a podlehl 11:1. Ke dvěma přátelským zajel Sp. Soběslav v rámci přípravy až do Třebíče. S ligovým dorostem Třebíč 2:8 a s Jiskrou Třebíč 6:2.¹⁵¹⁾

Na podzim 1967 ze zdravotních důvodů musel zanechat závodní činnosti jeden z nejpopulárnějších jihočeských hokejistů, po více než 20 let opora soběslavského hokeje, brankář Josef Machů. Svoji obrovitou postavou a podle pamětníků i skvělou technikou patřil mezi nejlepší soběslavské hráče.¹⁵²⁾

V sezóně 1967- 1968 nezačali opět hokejisté dobře, v závěru ročníku se ovšem dostali do

velké formy a suverénními výsledky porazili Pelhřimov, Hlubokou, Písek i Motor Č.B.II. a byli vysláni Okresním výborem ČSTV, jako již po několik let nejlepší celek v okrese, reprezentovat soběslavský hokej do zahraničí. Cílem bylo rakouské olympijské město Innsbruck(byli zde později i v roce 1989, žáci v roce 1983), kde byli hráči ubytovaní a sehráli v okolí dva zajímavé zápasy.¹⁵³⁾ První v Ehrwaldu, s celkem 1. rakouské ligy. Jihočeši vzhledem k tomu, že trochu pozapomněli na to, že by potřebovali trochu aklimatizace ve městě, které je ještě o 600m výše položené než Innsbruck, s vyčerpáním prohráli zápas 2:6. Další zápas s celkem 1. rakouské ligy sehráli hned druhý den, s týmem EK Zell am See, opět se nepodařilo vyhrát, zápas skončil 1:5.¹⁵⁴⁾ Na výlet je ale tehdejšími hráči vzpomínáno v dobrém, jak mi řekl tehdejší útočník Jos. Pánek.

V letech 1969-70 byla opět po letech divize. Celky, které se umístily v krajském přeboru na prvních pěti místech, postoupily do této nové vytvořené soutěže. A tak nastupovali soběslavští proti jihočeskému Milevsku, Hluboké, Vimperku, Lišovu, západočeskému Holoubkovu, Prazdroji Plzeň a Rožmitálu. Předpokládala se větší náročnost na hráče, tudíž příprava byla delší a tužší. Na hráče i na trenéry byly kladeny nemalé požadavky. Zvláště termíny tréninků na zimních stadiónech v Českých Budějovicích, Písku, Vlašimi, vzdálených od města 40-70 km, značně narušovaly jejich denní režim a po návratech (vesměs po půlnoci) byli vždy příští den v zaměstnání. Celá sezóna byla vedena v tradici možností soběslavského hokeje jak po stránce sportovní, tak i po stránce ekonomické.¹⁵⁵⁾ Umístění v dolní polovině tabulky bylo pro někoho neúspěchem. Jiní si ale uvědomovali, že před 5 lety, se utvořil v oddíle mladý tým, který se během několika sezón doplňoval vlastními odchovanci s perspektivními hráči z okolních vesnic z nižších soutěží. Dalo se tedy předpokládat, že během několika let se dostaví vrchol výkonnosti u tohoto mužstva. Vzhledem k tomu, že pro oddíl nebyla možnost zlepšovat výkon svého mužstva získáváním vyspělých hráčů z vyšších soutěží, navíc tomuto způsobu zvyšování úrovně soběslavského hokeje se oddíl v posledních letech bránil, nezbývalo nic jiného než tvrdá příprava mužstva. Přes všechnu vůli a snahu tedy nemohlo družstvo v této soutěži lépe vzdorovat a dosáhnout lepšího umístění než 7. místa.¹⁵⁶⁾

František Hanzal, který v soběslavském hokeji pracoval už od dob před 2. světovou válkou, a který patřil také k jeho průkopníkům, byl ve funkci předsedy oddílu téměř nepřetržitě od roku 1953. V probíhající sezóně se rozhodl své působení v klubu ukončit. Oddíl toto jeho přání respektoval. A zvolil ho čestným předsedou, prvním čestným předsedou v soběslavském sportu.

Oddíl tedy zvolil nového předsedu, Josefa Boháče, dále přibyl do výboru Jar. Černý, K. Podojil, zůstali: Flíček, Lessler, Cypra, Drachovský, ing. Hanzal, Kolář, Holšán, R. Zeman,

Stašek, Faltus. Himpán, J. Pánek, Šandera, Svepeš, kratší dobu tehdy pracovali Vališ, Boh. Jeníček a M. Pexa. Do této sezóny, 1970-71, mezi sebou hráči přivítali brankáře Jar. Koláře, který před vojenskou službou hájil branku ligového dorostu Jitex Písek. Jinak se v mužstvu nic nového neděje, v přípravě to ale bylo, díky podpoře výboru TJ Spartak, tvrdé víc než jindy, 25 tréninků a přátelských zápasů na zimním stadiónu v Českých Budějovicích, Písku, Vlašimi a Jihlavě, 6 zápasů doplňkového turnaje s divizními soupeři a pak vlastní mistrovská soutěž. Tato příprava neměla doposud v oddíle obdoby. Ukázalo se, jak se píše v almanachu, že úroveň divize se rapidně zlepšila vlivem přílivu hráčů z vyšších soutěží do některých oddílů a zkvalitněním přípravy jednotlivých mužstev. Stoupající tendenci měla i hra soběslavského družstva. Ne snad jen proto, že se umístilo o jeden stupínek v tabulce lépe než v předcházejícím roce, ale i proto, že se dovedlo mnohdy prosadit i proti favoritům soutěže.¹⁵⁷⁾

Na členské schůzi oddílu 15. února 1971 se volalo po doplnění družstva. Zároveň se však také volalo o zvýšení péče o žáky a dorost s využitím plochy nového zimního stadiónu v Táboře. Dosud totiž byly tyto soběslavské hokejové naděje závislé vždy jen na rozmarech přírody.

Do divize 1971-72 nastoupilo družstvo s některými novými tvářemi: R. Frantl z dorostu (odchovanec roudenských žáků), Petr Dušek ze Želče, L. Kučera z Českých Budějovic a nadějný brankář Jindřich Věchet z dorostu. V sezóně se nedaří a následuje návrat do krajského přeboru. Je to první sestup ze soutěže v historii soběslavského hokeje na základě nepříznivého umístění v tabulce. Hokejisté ale nechtěli nic podcenit.¹⁵⁸⁾ V sezóně 1972-73 si chtěli ověřit, kam se svou výkonností vlastně patří, a tak se v přípravě na KP nic neodpustilo a byla opět velmi tvrdá a kvalitní. Soběslav pak vyhrála pohár VŘSR, a v krajském přeboru si Spartak Soběslav počínal zcela suverénně. Ze 14 mistrovských utkání ztratil body jen v Nové Včelnici. Nejlepším střelcem byl Josef Hajič s 23 brankami (zároveň nejlepší střelec přeboru). 10. března 1973 v posledním zápase kvalifikačního turnaje o postup do divize nepustili soběslavští hokejisté v českobudějovické hale příležitost z rukou. Porazili Škodu Ostrov nad Ohří 9:3 a společně s Kralupy postoupili opět zpátky do divize. Radost ale udělali příznivcům hokeje i žáci. Vybojovali si účast v žákovské lize (tu pak hráli v příští sezóně i žáci mladší). To byla pro soběslavský hokej opět jedna z historických událostí.¹⁵⁹⁾

Hlavní zásluhu na tom měli vedoucí družstva Jar. Drachovský a trenéři Jos. Pánek a V. Žákovský. Nejvíce si tehdy cenili, jak se píše v almanachu, vítězství v zápase o 1. místo v KP na milevském ledě nad Třeboní 16:3, také 1. místa v poháru KDPM v Českých Budějovicích a v něm hlavně vítězství nad ligovými Teplicemi.

V období 1973-1974 je tedy čekali soupeři o mnoho zdatnější. Všichni měli doma také zimní

stadióny s umělým ledem. Byli to: Jitex Písek, Motor České Budějovice A. Motor České Budějovice. KDPM České Budějovice, VS Tábor, ZVVZ Milevsko, Vimperk. Nakonec liga žáků(pod vedením trenéra Jaroslava Sejka a vedoucího družstva Fr. Flíčka) skončila výborným třetím místem za druhým Motorem a prvním Jitexem Písek.

V tomto roce také žáci navázali družbu se staršími žáky Sparty Praha(v rámci tehdejšího tzv. "pionýrského putování"). V prvním přátelském zápase podleli v pražské hale spartánským žákům 7:9.¹⁶⁰⁾

Dorostenci Spartaku Soběslav zvítězili za vedení trenérů J. Lesslera a J. Šonky ve své skupině I. A třídy, v kvalifikaci však byli šťastnější dorostenci z Vimperka. A tak malý kádr hráčů v závěru sezóny a malý počet hodin, strávených přípravou na ledě nedovolil postup(almanach). I. mužstvo mělo před sebou úkol těžký: zachovat v Soběslavi divizi i pro příští období. Po absolvování doplňkového turnaje s divizními a druholigovými soupeři (V. Popovice, Dukla Příbram), čekali družstvo soupeři Prazdroj Plzeň, Holoubkov, Rožmitál, Losina a značně posílený celek VS Tábor, který se zcela oprávněně netajil ambicemi na prvenství.¹⁶¹⁾

V první polovině divize získalo mužstvo 11 bodů, ve zbývající části to již tak dobře nešlo a Soběslav končí na čtvrtém místě se šestnácti body, dvacet bodů za vítězem VS Tábor. Střelcem mužstva byl opět Jos. Hájič s 22 brankami, který byl po celou soutěž též v čele divizních střelců. Zajímavostí bylo, že přestože všechny zápasy (až na jednu výjimku) hráli soběslavští na tábořském ledě, vidělo tyto zápasy 3 800 diváků. Větší návštěvnost měl jenom VS Tábor. Příznivci jezdili tedy za hokejem i do Tábora.¹⁶²⁾

Zimní stadión

První práce na novém zimním stadiónu, který se soběslavští rozhodli konečně vystavět, jsou vybudování sněžných jam a vodovodního potrubí v roce 1972.¹⁶³⁾

O jeho výstavbě by se dala napsat samostatná kniha. Od momentu, kdy se přivezly z Písku vyhozené rezavé trubky a kompresory, až po brigádnické nadšení, které přivedlo na stadion brigádníky nejen ze Soběslavi, ale i ze širokého okolí. Jezdili i veselší hokejisté a další. Brigádnická práce se tehdy pečlivě sledovala a hodnotila. Dochovalo se, že po odpoledních, sobotách a nedělích se za rok a půl, co trvala výstavba zimního stadionu, odpracovalo celkem 3 000 hodin zdarma. Největší porci hodin odpracovali především funkcionáři a aktivní hokejisté oddílu ledního hokeje. Činili se také důchodci, parta pod vedením Františka Ondřeje, která pracovala dopoledne a odpoledne pak nastupovali brigádníci. Parta důchodců dobrovolníků zůstala pohromadě ještě dalších pět let až do zastřešení zimního stadionu a do dokončení šaten a tribun. Po organizační stránce vše řešil tehdejší vedoucí tělovýchovných

zařízení města Soběslavi Jan Trčka, bývalý dlouholetý hráč a trenér.¹⁶⁴⁾

Nový zimní stadion, sedmý v Jihočeském kraji, byl slavnostně otevřen 12. října 1974. Od 13 hodin hráli postupně mladší žáci (3:4), starší žáci (2:7) se Spartou Praha, večer pak 2 500 diváků sledovalo nejprve slavnostní otevření a pak zápas mužů s ligovou Spartou Praha, ti prohráli 2:14. Podstatné ale bylo, že odpadly noční cesty za ledem a že se k pravidelným tréninkům dostalo bez omezení nejen družstvo dospělých, ale i všech šest mládežnických celků, které v té době v Soběslavi byly. Od vzniku "umělého ledu" po současnost pořádá oddíl Soběslavi každou sezónu zhruba šest turnajů pro mládež. Tradiční je již Memoriál Josefa Boháče pro žáky, muži hrají Memoriál Pavla Háka.¹⁶⁵⁾

Tyto podmínky se musely promítnout do sportovních výsledků. A také se promítly, protože hned v následující sezóně 1976-77 vyhrála Soběslav divizi o pět bodů před Holoubkovem, což znamenalo přímý postup do II. ligy, znovu po osmnácti letech.¹⁶⁶⁾

Druhá liga v sezóně 1977-78 už byla o něčem jiném, než ta před téměř dvaceti lety. Deset účastníků hrálo čtyřkolově. Znamenalo to nejen 36 zápasů, ale také dvě cesty do Hodonína, Brna, Kolína, Havlíčkova Brodu a do Prahy. Srovnatelné finanční podmínky se Soběslavi měla jenom Vlašim, s kterou se Soběslav pere o předposlední místo. Nakonec sestoupily oba celky, když Soběslav uhrála čtyři body právě s Vlašimí, která jich ovšem získala sedm.

V této sezóně hrál II. ligu i dorost. Obsadil výborné čtvrté místo, ale přišla další reorganizace soutěží. Dorost se rozdělil na mladší a starší a tolik hráčů, aby postavil dvě družstva, neměl. Soběslav tedy musela odřít první dorosteneckou ligu, která by jí po reorganizaci patřila, a hráli tedy jen krajský přebor. Ten se zanedlouho rovněž rozdělil na mladší a starší. Starší dorostenci v sezóně 1979-80 krajský přebor vyhráli a bojovali o postup v kvalifikaci. Skončili druzí za vítězným Novým Městem a před Kolínem a do ligy dorostu nepostoupili.¹⁶⁷⁾

V osmdesátých a devadesátých letech hráli muži vždy v popředí krajského přeboru, resp. na "medailových" umístěních. Výjimky byly v sezónách 1980-81 - páté místo ze šesti účastníků a 1987-88 osmé místo z deseti. V sezóně 1985-86 se dočkali úspěchu mladší žáci, když vyhráli krajský přebor, nezvládli ovšem kvalifikaci o přebor ČSR, když družstvu Rokycan podlehli doma 3:5, venku 0:7.¹⁶⁸⁾

Zpět k mužům, ti v sezóně 1991-92 v krajském přeboru zvítězili, ale v kvalifikaci o II. ligu podlehli Botaně Skuteč doma 0:8. venku 3:9. Skuteč byla totiž tehdy vyzbrojena několika posilami z Pardubic.

V sezóně 1991 -92 vyhrál krajský přebor i mladší dorost, který uspěl v kvalifikaci s Novým

Městem nad Metují. Doma vyhrál 7:5, venku po třetí třetině byl stav 4:6, a tak se prodlužovalo. Jiří Šonka vstřelil postupový gól, takže v příští sezóně hrál mladší dorost ligu. I když bohužel pouze rok.¹⁶⁹⁾

V novém tisíciletí se vždy po skončení základní části hraje play-off, obvykle prvních osm družstev. V sezóně 1999-2000 obsadili muži Soběslavi v základní části osmé místo, ale v play-off dost potrápili první Pelhřimov, když doma vyhráli 3:1, venku prohráli 2:4 a brankou v prodloužení byli vyřazeni.¹⁷⁰⁾ Podobně byl osudem hokejistů Soběslavi Pelhřimov v sezóně 2001 -2002, když odvetu Soběslav prohrála kontumačně pro neoprávněný start hráče.¹⁷¹⁾ V sezóně 2002-2003 Soběslav dokonce vyhrává základní část a do play-off vstupuje z prvního místa, ale hned v prvním kole ji vyřadil osmý Vimperk, který se posílil několika ligovými juniory z Pisku. V sezóně se hrajou domácí zápasy v hodně provizorních podmínkách díky ničivým povodním v roce 2002, které se nevyhnuly ani zimnímu stadionu, povodně tak ale pouze urychlily již tak nutnou rekonstrukci stadionu. Ten byl po ukončení nákladné rekonstrukce slavnostně otevřen 17. listopadu 2003

zápasem s HC České Budějovice.¹⁷²⁾

Vimperk na hokejisty čekal v příští veleúspěšné sezóně pod vedením Evžena Volkotruba, později Jaroslava Švepeše a asistenta Ladislava Drachovského(oba bývalí hráči Soběslavi) ve finále a Soběslav se po výhře 2:1 na zápasy stává přeborníkem Jihočeského kraje. Po základní části jí přitom patřilo až čtvrté místo, postupně však v play-off přehrálo Hlubokou, v prestižním "derby" Veselí nad Lužnicí a již zmíněný Vimperk. V kvalifikaci o druhou ligu potom nejprve přehrála Jičín, ale později prohrává s týmem Valašského Meziříčí, který má v sestavě spoustu zkušených hráčů hlavně z extraligového Zlína,¹⁷³⁾ jak také uvedl Jos. Pánek, bývalý hráč a jeden z trenérů mužů i dorostu v devadesátých letech. Dařilo se i ostatním družstvům. Junioři dlouho bojovali o první příčku krajského přeboru, ale nevyšel jim závěr. Poslední dva zápasy, v Milevsku a ve Veselí nad Lužnicí, prohráli a skončili druzí. Dorostenci skončili v popředí tabulky, "pátáci" skončili osmí, "čtvrtáci" jedenácti. "Druháci" a "třetíáci" také v minihokeji úspěšně bojovali v popředí tabulek. Žáci hrají ve společných družstvech s Loko Veselí nad Lužnicí žakovskou ligu.¹⁷⁴⁾

V sezóně 2004- 2005 družstvo mužů skončilo po základní části na pátém místě. V prvním kole play-off se potkalo opět s Vimperkem, s kterým ale tentokrát prohrává v rozhodujícím zápase po trestném střelení. Místrem se tentokrát stává družstvo Českého Krumlova. V juniorech končí Soběslav na 2. místě po základní části, po nadstavbové celkově na 4. místě. Nejlepším střelcem a zároveň nejproduktivnějším hráčem soutěže se stává soběslavský Lukáš Hanzal. Dorost končí po průměrné sezóně na 7. místě. Starší žakovská družstva(6., 7, 8. a 9.

třída), která působí v KP dohromady s Lokem Veselí končí většinou ve středu tabulky, úspěšní jsou v mini hokeji (2. a 3. třída) především "druháci," kteří suverénně vítězí ve své soutěži.¹⁷⁵⁾

Následující sezóna je pro soběslavské muže opět úspěšná, po základní části obsazují druhé místo a v play- off se jim daří dokráčet až do finále. Tam ovšem podlehli Českému Krumlovu a končí tedy v krajském přeboru na i přesto druhém místě. Nedaří se juniorům, kteří končí v soutěži na posledním, pátém, místě. V nižších patrech tabulky končí i dorost, mladší i starší žáci, "čtvrťáci" ve svém krajském přeboru také nezáří. Z průměrných výsledků mladých hokejistů vybočují "pátáci" na třetím místě v KP a úspěšný ročník "třetáků" opět vítězí v soutěži KP.¹⁷⁶⁾

Poslední sezóna 2007- 2008 se soběslavským hokejistům moc nevyvedla, muži vypadli v druhém kole play- off s tradičním soupeřem z Vimperku a skončili na celkovém šestém místě, u mládeže se sezóna táhla v podobném duchu jako ta předchozí, nedařilo se hlavně juniorům, kteří skončili v KP na posledním, šestém místě, z KP však nesestoupili a budou hrát tuto soutěž i v příštím roce.

Současný výbor pracuje ve složení: předseda Josef Pour a dále - podle abecedy - Pavel Boháč, Jiří Bouška, Josef Bruner, Jiří Hák, Pavel Lintner, Václav Něknež, Michal Škoda, Jiří Veselý. U družstva mužů pracují trenéři Jaroslav Švepeš a František Fric, vedoucím družstva je ing. David Čížek. U mládežnických týmů pracují jako trenéři a vedoucí družstev: Josef Bruner, Jiří Hák, Pavel Boháč, Milan Vobořil, Jiří Veselý, Michal Čáp, Josef Kubát, Pavel Lintner, Miloš Schejbal, David Votápek, Josef Matoušek, Miroslav Dušek, Jiří Macháček, Vladimír Drachovský, Michal Škoda, Milan Dančišin, Pavel Ondřej, Boris Petřík a Miroslav Lukeš. Hokej v Soběslavi v "posledních" letech nejvíce proslavili nedávní reprezentanti Jiří Lála, Radek Bělohav a Roman Božek (podrobněji se jim budeme věnovat v kapitole o nejúspěšnějších Soběslavských sportovcích). Ve vyšších soutěžích pak hráli Luboš Lála, Jan Hušek, Antonín Cícha, později i v současnosti Žákovský, Hák, Košner, Bruner a další.¹⁷⁷⁾

5.3 Fotbal

V roce 1921 založilo několik mladých, po kopané toužících lidí, převážně zaměstnaných v továrně Lada, klub, který nazvali SK Soběslav.

Zpočátku bylo nutno překonávat velké překážky, nám dnes skoro nepředstavitelné. Nebyli žádní sponzoři, a proto bylo nutno nejprve vyřešit otázku finanční za účelem opatření hráčské výstroje, míče a ostatních nejn nutnějších potřeb. Vše však bylo překonáno dobrovolnými sbírkami mezi sebou.¹⁷⁸⁾

U kolébky soběslavské kopané nacházíme tato jména:

Kvost, Trávníček, Čekal, Bosák, Musil, Laciný, Kazda, Rozkošný, Míša, Klika a další. Již následující rok 1922 byla podána přihláška za člena JŽF (Jihočeská župa fotbalu), a zde pro zajímavost uvádím tehdejší nejčastější sestavu: Bejblík, Trávníček, Kubín, Šťastný, Laciný, Lutovský, Kazda, Hora, Pompl, Kvost, Čekal a Bosák. Zprvu bylo hráno přátelsky, se soupeři z nejbližšího okolí, jako Tábořem, Mezimostí atd. Soupeřem byly sportovní oddíly DSK Tábor, SK Meziměstí, SK Tábor, SK Viktorie Veselí, SK Pacov a další. Hrání bylo vesměs formou odvetných utkání. Nejčastějšími střelci branek byli Čekal, Kvost, později Novák a Vavera. V roce 1921 je zaznamenáno šest utkání, v roce 1922 12 utkání, v roce 1923 12 utkání, v roce 1924 19 utkání, v roce 1925 15 utkání. Zájem o kopanou rostl, a tak v roce 1926 bylo nutno založit I. b mužstvo. V tomto roce dochází i k utkání SK České Budějovice 2. května, s výsledkem 2:2.

Sportovní klub neustále roste a sílí. V roce 1927 se oddíl přihlásil do pravidelné soutěže a začal hrát ve II. třídě.¹⁷⁹⁾

Jsou hrána utkání ve Velenicích, Chlumu u Třeboně, několikrát v Táboře. Soběslavské družstvo ten rok hraje i přátelský zápas s DFC Budweis, tehdy profesionálním mužstvem. DFC Budweis zde zvítězilo 7:2. Objevují se nová jména: Meduna, Smolík, Machů, Lískovec, Čermák a další.¹⁸⁰⁾

Čilou činnost vyvíjí i I. b mužstvo, které v tomto roce sehrálo již 16 utkání s celkovým poměrem branek 53:36. Toto mužstvo, složené převážně z mladých hráčů, dalo základ k dalšímu úspěšnému období. Na hřišti se objevují jména Cvach, Chovančík, pozdější několikaleté opory. Hrání se po celý rok, první utkání počátkem března a poslední koncem listopadu.

Rok 1928 nebyl již tak úspěšný. Celkový poměr branek byl z 28 utkání 78:97. Klub řeší těžké úkoly, hlavně otázku hřiště. Stálá nejistota, kde se bude hrát(hrálo se tehdy na různých hřištích a loukách v Soběslavi, které se vždy před zápasem posekaly) a nemožnost přípravných zápasů bylo na závalu v prohlubování sportovní vyspělosti hráčů.¹⁸¹⁾

Kolem roku 1929 byla tehdejšímu výborem v čele s Cyprou vyřešena otázka stálého hřiště, bylo vybudováno výhradně dobrovolnou prací a to na místě, kterému se dnes říká "na Moskvě" a dnes tu stojí garáže. Hřiště bylo travnaté a v té době jedno z nejlepších v kraji. Častými hosty tehdy byly pražské celky jako Viktoria Žižkov, AFK Radlice, Olympia Žižkov apod. V mistrovské soutěži se hrálo s celky Českého Krumlova, Vodňan, Pelhřimova, Sušice, Písku, Strakonice a dalších. V soutěži hráli hráči jako Mašek, Krátký, Čermák, Meduna, Žahour, Chovančík, Poláček, Mikuška, Poláček, Novák, Machů, Kvost. V tomto roce družstvo vyhrálo II. třídu a poprvé v historii se tak chystá do jihočeské I. A třídy, kde na něj čekají týmy Tábora, Stadionu a Meteoru České Budějovice, Strakonice, Písek a Volyně. V roce 1929 také vzniká v Soběslavi družstvo dorostu a družstvo "starých pánů". Hraje i výše zmíněné I. B družstvo, i když se neúčastní mistrovské soutěže, pouze přátelských zápasů. Rok 1929 znamená také upevnění organizace, jsou konány schůze, pořizovány jsou zápisy a ty jsou kontrolované.¹⁸²⁾

Na počátku roku 1930 se konal karneval, který se stal velkou společenskou událostí ve městě a pozdější tradicí.

Mistrovská sezóna byla v "A" mužstvu zahájena třemi vítězstvími, potom ale následovala série porážek a mužstvu se nedaří, přesto je zachráněna I. A třída. 16 přátelských zápasů sehrálo mužstvo B, dorost pak 8 zápasů.¹⁸³⁾

V sezóně 1931 bylo nutno opět bojovat o příslušnost v I.A třídě. Mužstvo se ale po nepovedeném úvodu zvedá a končí na překvapivém 4. místě, hned za budějovickými kluby a Tábořem. Pro orientaci o množství zápasů ve fotbalovém oddíle, bylo sehráno 43 přátelských zápasů, 10 mistrovských, 13 utkání I. B družstvem, 4 utkání starých pánů, dorost tento rok činnost nezahájil(a nehrál po několik dalších sezón).¹⁸⁴⁾

Na jaře 1932 však nastává první větší krize a "první" mužstvo pětkrát za sebou těžce prohrává se skóre 4:24 (pokračováno je ale v tradici hodnotných přátelských zápasů, do Soběslavi přijelo poprvé družstvo kladenského Meteoru, které zde vyhrává 3:2). V září dochází ke kvalifikačnímu utkání o zachování I. A třídy s SK Vodňany, které končí pro soběslavské družstvo vítězně. Největší zásluhu na zachování I. A třídy měli Kvost, Cvach a Polášek.¹⁸⁵⁾

Na jaře 1933 došlo po velice slabých výsledcích a pouze jedné výhře v mistrovském utkání k propadu do II. třídy a nastaly také velké finanční problémy. Řada hráčů odchází za lepšími

pracovními podmínkami. Po podzimu 1933 hraje mužstvo v II. třídě, ale výsledky jdou zatím velmi slabé a mužstvo má po podzimu na kontě jen tři vítězství. Na jaře 1934 se ale družstvo začíná zvedat, daří se hlavně Smolíkovi a Šlefrovi, a opět postupuje zpátky do I. A třídy. Na podzim 1934 ve vyšší soutěži navazuje na dobré výkony z jara a končí dosud na nejlepším umístění v I. A třídě, na druhém místě. Nejlepším střelcem mužstva je Šlefr s 52 brankami. Také finanční situace klubu se lepší, roste návštěvnost, a tak je možno započít s výstavbou šaten a sprch na hřišti.¹⁸⁶⁾

Rok 1935 byl zahájen již tradičním karnevalem, který, jako vždy, zajišťoval finanční základ pro celou sezónu. Dochází k výměně generací, nejčastěji se objevují jména: Mašek, Mládek, Kovář, Pech, Veselý, Černý, Fric a další. Aktivní kariéru ukončuje jeden z nejlepších soběslavských hráčů Josef Kvost. Sezónu končí družstvo na pátém místě a zaručuje tak zachování I. A třídy pro příští ročník. Byly také opět sehrány zápasy s předními pražskými celky jako Viktoria Žižkov, Meteor Praha VIII. nebo PUŠ Praha. Na podzim 1935 obsazuje družstvo ale až sedmé místo, někteří hráči opouštějí město a náhradníci nemají takovou výkonnost.¹⁸⁷⁾

Ani jaro 1936 neznamena zlepšení výkonnosti a umístění a přichází sestup. Na podzim přichází ale vítězné tažení v II. třídě, která je suverénně vyhrána a dochází i k zlepšení finanční situace klubu. V létě opět sehrávají fotbalisté Soběslavi přátelský zápas s Viktorií Žižkov, který zde Pražané vyhrávají poměrem 5:3.

V roce 1937 je tedy opět hrána I. A třída a je hrána velice úspěšně, kdy po podzimu patří mužstvu 2. místo za vedoucím Pelhřimovem, i když je třeba brát v úvahu, že byly vytvořeny divize, kde hrají budějovické kluby, Strakonice a Tábor.¹⁸⁸⁾

V roce 1938 se hráčům Soběslavi nevydařila přípravná utkání a následuje také těžká úvodní porážka od DSK Tábor v poměru 3:8. Klub se proto rozhodl posílit o nové hráče, Dvořáka a Vedrala, a nastal tak obrat k lepšímu. Velmi kladně se hodnotilo vítězství nad vedoucím Pelhřimovem. Na podzim byla dokončena reorganizace soutěží, ale SK Soběslav zůstává v I. A třídě. Je zahájeno mistrovství, ale ve vzduchu je možno cítit velké události. Poslední utkání s DSK Meteor v poměru 5:1 je sehráno 10. září. K dalšímu utkání již nedošlo vzhledem k zákazu ČSAF. Bilance zápasů

pro zajímavost byla: 22 utkání, z toho 8 mistrovských, I. B mužstvo sehrálo 2 utkání, žáci 5 a staří páni 1. Dorost v té době SK Soběslav stále nemá. Navíc přichází "protektorát" a na celé sportovní dění tak padá stále větší tíseň.¹⁸⁹⁾

Na jaře na valné hromadě župy bylo rozhodnuto o konání mistrovských soutěží během jara a nesehraná utkání z podzimu mají být dohrána mezi týdnem. Nepřízeň počasí však zabránila

hrát mistrovská utkání ve stanovených termínech.¹⁹⁰⁾

Na jaře (už po obsazení Československa 15. března hitlerovskou armádou) nesehrálo mužstvo Soběslavi utkání se Čtyřmi Dvory kvůli pracovnímu zaneprázdnění hráčů. Po udělení sankcí je klub potrestán kontumační prohrou a navíc má nahradit vzniklou škodu. V té době byl ale klub ve značné finanční tísní a žádal o odložení platby. I na podzim zůstala celá situace nedořešena a hrálo se až do pátého kola mistrovství. Po vítězství nad Meteorom, došlo však k akci župy proti SK Soběslav, kdy se župa pokoušela prokázat, že hrál klub v pozastavené činnosti. Po vleklých jednáních, které skončilo přiznáním bodů pro Budějovický tým, se SK Soběslav rozhodl vystoupit ze soutěže. Na jaře je oddíl SK Soběslav doporučeno ústředím, aby sehrál svá jarní utkání jako přátelská, což klub akceptoval.¹⁹¹⁾ Toto doporučení však téměř všechny týmy ignorovaly, hráči kopané přecházeli na házenou a s kopanou se prakticky začalo až na podzim.

V roce 1940 opět vzniká v Soběslavi tým dorostu, vedený Fricem a vede si v sezóně velmi dobře.

Na mimořádné župní schůzi je soběslavskému družstvu "A" přiznána opět I. A třída. V tomto roce je opět provedena reorganizace soutěže, kdy je soutěž rozdělena na dvě skupiny po sedmi, kdy rozhoduje pouze poměr branek. Mužstvo končí na celkovém pátém místě.¹⁹²⁾

V roce 1941 slaví oddíl fotbalu dvacetileté výročí a oslavuje ho předními pozicemi v I. A třídě, daří se i dorostu, který se dostal do župního finále, kde obsadil druhé místo za vítězným Pískem. Na podzim se už družstvu "A" daří méně, dorost ale opět vítězí v tábořském okrsku.

V roce 1942 nebyla pro zákaz konána již žádná schůze a ani pořizovány písemné zápisy. Stále se hraje I. A třída.¹⁹³⁾

V roce 1943 byl klub posílen a očekává se velký vzestup, přichází ale naopak pokles výkonnosti a na podzim překvapivý pád a sestup do II. třídy. Navíc je velmi komplikované udržet družstvo, protože celá řada hráčů odchází na nucené práce do Německa. Sestava mužstva se neustále měnila a dostávali příležitost i "staří pánové".¹⁹⁴⁾

Na počátku roku 1944 bylo sice možné dohrát soutěž ve II. třídě, ale na podzim se již nehrálo jinak než přátelsky. Župou byly nařízeny tzv. Zimní hry, a hrálo se s kluby z nejbližšího okolí: SK Veselí, SK Ševětín, Bukovsko a Mažice. SK Soběslav končí na 2. místě za Mažicemi, I. mužstvo sehrálo 10 zápasů, dorost 8.¹⁹⁵⁾

V květnu 1945 je Československo osvobozeno a přichází oživení i sportovní činnosti a tak i soběslavského fotbalu. Je zvolen nový výbor klubu v čele s Truplem a členy Brožkem, Kohoutem, Šimou, Hradilem, Michalem, Vránkem a Lagnerem. Po mnoha letech odchází předseda Cypra, zvolen je Lafar. Klub se opět konsoliduje, přichází nové posily, Suchánek a

Kříž, vrací se střelec Wurm. Podzimní část(v II. třídě) fotbalisté vyhráli a vše se již chystá na jaro. To je také úspěšné a na základě vítězství v kvalifikaci postupují do I. A třídy(nově reorganizované na jednu skupinu po čtrnácti), i když za cenu získání několika posil.¹⁹⁶⁾

V mužstvu poté dochází k velké hráčské fluktuaci, odešli hráči Brožek, Procházka, Cvach a Cypra, a podzim je hrán stále v jiné sestavě. Pro zranění, nekázeň i odchody chybí z jarní úspěšné sestavy 9 hráčů.tak se dostavuje herní krize a SK Soběslav bojuje dlouho na posledním místě v I.A třídě. Nakonec družstvo končí na 12. místě. Čest oddílu alespoň trochu zachránili dorostenci, kteří skončili ve své soutěži na 3. místě.¹⁹⁷⁾

Na počátku roku 1947 došlo ke změnám ve vedení. Předsedou kopané byl zvolen L. Kohout a členy výboru jsou: Trčka, Horký, Friček a další. Kopaná zažívá těžkou situaci pro nedostatek hráčů. Do mužstva jsou zařazováni hráči mladí a nezkušení. Mladší generace však nemá takovou výkonnost a tak je umístění v tabulce stále špatné. Ani jaro 1948 neznamena změnu a tak muži SK Soběslav sestupují do II. třídy. Při utkání v Pacově došlo k těžkým zraněním Trčky a Berky, a tak i po hráčské stránce byla kopaná v Soběslavi značně ochuzena. Navíc se vyskytly velké finanční problémy a mimosoběslavští hráči odešli z klubu, a tak se jeden čas dokonce přemýšlelo o rozpuštění kopané. Vedení však nakonec došlo ke konečnému rozhodnutí pokračovat s domácími hráči. Potěšující zprávou je rozhodnutí o výstavbě stadiónu na „Solinách.“ Podzim končí SK Soběslav na 4. místě v II. třídě. Jaro se ale opět fotbalistům SK nevydařilo. V říjnu 1948 dochází ke sloučení SK Sokola Soběslav se závodem Lada(ZK Lada Soběslav), kdy vzniká nový název jednoty Sokol Lada Soběslav. Předsedou je L. Kohout a funkcionáři mimo jiné jsou Vodrážka, Kvost, Pech, Trčka, Šíma, Horký, Černý a Malík, náčelníkem je Berka.

V tu dobu již hraje v I. mužstvu prakticky celý úspěšný dorost z let 1940-1942 a nejvíce se hraje v sestavě: Machů, Trčka, Berka, Holšán, Mengler, Kodým, Josef, František a Ludvík Zárubové, Kaizler, Žákovský a Chmelík. Hraje se ve II. třídě, bylo sehráno dohromady 27 utkání, z toho 16 mistrovských, dorost sehrál 9 zápasů.¹⁹⁸⁾

V roce 1949 se skládá výbor z osvědčených pracovníků Kvosta, Dupala, Vodrážky, Frice, Jedličky, Berky a dalších. Bojuje se stále ve II. třídě se slabými soupeři a se střídavým štěstím. V tělesné výchově dochází k reorganizaci po linii odborů. Kopaná je začleněna v soutěži pod Spartak a oddíl tak mění název na Spartak Soběslav. V tomto roce byly zahájeny práce na vybudování sportovního střediska prozatím na hokejovém hřišti.

Ani v roce 1950 nedochází u fotbalistů ke zlepšení výkonnosti a bojují ve spodních patrech tabulky. Neúspěchy jsou dány i tím, že hráčům odebírá mnoho sil budování sportovního střediska. Po podzimní sezóně jsou na šestém místě v tabulce II. třídy. Na konci jarní sezóny

1951 okupují stejné umístění.¹⁹⁹⁾

V roce 1952 došlo opět k reorganizaci soutěže a skupina, v níž Soběslav hrála, byla poměrně silná. Po podzimní části patří mužstvu 5. místo.²⁰⁰⁾

V roce 1953 se pohybuje tým Soběslavi opět ve vyšším středu tabulky. V roce 1954 je vytvořena I. B třída, kam je Soběslav zařazena. Hrálo se systémem jaro- podzim. Na konci podzimní sezóny se sčítají dohromady body z jara a podzimu. Po jarní části je oddíl na posledním místě v tabulce, na podzim po příchodu nového trenéra Vlasáka z Kolína dochází k obratu, zvedá se úroveň hry, o čemž svědčí i výhra nad vedoucím Pískem a příslušnost v I. B třídě je zachována. Podzimní část již sehráli fotbalisté na novém stadionu, původně nazvaném „Emila Zátopka," a výborná hrací plocha jim také zřejmě ke zlepšeným výkonům pomohla. V sestavě se objevují nové tváře - Hofman, Janoušek, Skůra, Stefan. Himpán, J. Záruba. Ve výboru pracují Kvost, Kohout, Jedlička, Fric, Šíma, Lafar, Šimůnek.

V roce 1955 jsou platnými posilami Slezák a Mluvka. S nimi se lepší výkon i výsledky družstva. Po jarní části patří mužstvu v I. B třídě 4. místo, po podzimu potom nakonec 6.²⁰¹⁾

Rok 1956 byl zahájen mohutnou přípravou v tělocvičně. Celek byl omlazen o Mareše, Bělohlava, posilami byli Rejthar a Lála. Mužstvo bojuje o postup se sousedním Loko Veselí nad Lužnicí, se kterým ale Soběslav během sezóny 2x prohrává a do I. A třídy tak postupují Veselští. V tomto roce byl uskutečněn zájezd do severních Čech, který měl poměřit sílu soběslavských fotbalistů s týmy z jiného regionu. V této sezóně také po několika letech vykazuje aktivnější činnost i družstvo dorostu, když sehrává dohromady 12 utkání.²⁰²⁾

Rok 1957 byl poznamenán organizační změnou v soutěži. Vzhledem k přechodu na hrací dobu podzim- jaro(již jako v současnosti), bylo rozhodnuto následující soutěž hrát tři sezóny. Již od počátku roku se úsilí klubu zaměřilo na získání postupu. Je sváděn boj s týmy Lišov, Igla České Budějovice a Tatran Větrní. Po podzimu patří soběslavským 2. místo, které by zaručovalo postup do I. A třídy. Daří se i družstvu žáků pod vedením J. Kvosta(na jaře ho střídá Mír. Jedlička), jen dorost působí v té době tehdejšímu výboru svou nekázní potíže. ²⁰³⁾

Začátek jara však přinesl nečekaný zvrat a po třech porážkách v řadě mužstvo ztrácí šestibodový náskok. Po dobrém závěru však i přes tuto krátkou krizi postupuje v červnu 1958 po jedenácti letech do I. A třídy.

V následující sezóně patří mužstvu po podzimu průběžné 8. místo a nakonec si po úspěšném jaru 1959 ještě o dvě místa polepšilo.²⁰⁴⁾

Sezóna 1959- 1960 je v její podzimní části poznamenána přechodnými odchody některých hráčů, a tak příležitost dostávají někteří mladí hráči jako Horký nebo Sládek. Výkonnost družstva je ale slabá družstvo se tak nachází na samém chvostu tabulky I. A třídy. Po kvalitní

zimní přípravě, kdy hráči chodili do tělocvičny Spartaku, se jim nakonec podařilo soutěž I. A třídy zachránit před týmy Lišova a RH Volary. Velmi dobře si vedli i družstva mládeže - dorost a žáci.

Na podzim 1960 dochází k novému územnímu rozdělení do krajů a tím pádem také k reorganizaci soutěží. Spartak Soběslav je zařazen do I. A třídy společně s Lokomotivou České Budějovice, Hlubokou, Lišovem, Duklou Jindřichův Hradec, Bystřicí, Suchdolem, Planou, Čtyřmi Dvory, Slavojem České Budějovice II, VS Tábor, a Žirovnicí. V podzimní části soutěže bojuje Spartak na čelních pozicích a má ambice na postup do nejvyšší krajské soutěže. Ta Spartaku ale nakonec na jaře těsně uniká.²⁰⁵⁾

V roce 1961 také slaví fotbal v Soběslavi 40. výročí. Oslavy jsou mohutné, závěrečné besedy se zúčastnil i v té době nejpopulárnější brankář František Plánička, který byl spolu se Slávií Praha hostem těchto oslav. Utkání se Slávií skončilo vítězstvím hostů 11 : 1.

Na podzim družstvo střídá výborné výkony s velice slabými. Na ustavující schůzi v roce 1962 byly provedeny změny výboru. Přicházejí Machů, Samohejl, Šetka aj. "A" mužstvo vede trenér Vlasák. Cílem oddílu byl postup do vyšší soutěže. Ten byl po závěrečných vítězných utkáních s Jindřichovým Hradcem a Planou nakonec dosažen a Soběslav se tak od příští sezóny chystala do krajského přeboru.²⁰⁶⁾

Před následující sezónou odešel Mareš a naopak z Jihlavy přišel Šilha, z dorostu byly přeřazeni Čížek a Kadlec. V první sezóně v Kraji se družstvu dařilo a konečně umístění - 6. místo bylo hodnoceno velice kladně a družstvo patřilo herně mezi nejlepší oddíly v kraji.

Nejlepším střelcem období byl G. Slezák, který střílel pravidelně v sezóně přes 20 branek.

V roce sezóně 1963-1964 je na čele oddílu M. Jedlička, "Áčko" trénuje stále trenér Vlasák a družstvo nadále podává dobré výkony. Nadějný je také dorost, v němž se ukazují kvalitní domácí hráči Kotalík, J. Hájič, Steinitz, Vránek a brankář Vácha, který se v pozdějších letech stává legendou soběslavského fotbalu. Družstvo mužů trénují M. Kodým a V. Žákovský. Po zájezdu do Altenburgu, který byl pro fotbalisty, jak se píše v almanachu, nevydařený, odstoupili z funkce ve výboru Jedlička a Vlasák.²⁰⁷⁾

Od následující sezóny již úspěšní dorostenci přešli do mužů a brzy se významnou měrou podílejí na vzestupné tendenci výkonu družstva.

V roce 1966 byl rozšířen výbor o řadu pracovníků. „A“ družstvo vede V. Žákovský a B. Slezák, dorost vede Slezák. Kádr A družstva tvoří Vácha, Čížek, V. Hájič, Šilha, Svoboda, Vránek, Tkácik, J. Hájič, Trepka, Kotalík. Oddíl absolvoval v roce 1966 také zájezd do Rakouska, kde prohrál s ATSV Vorwärts Steyer 4:1, v odvetě doma pak 1:2.

V roce 1967 se opět oddílu ujímá M. Jedlička, J. Kvost se věnuje mládeži. Prvnímu družstvu

se na jaře nedaří, když utrhlo vysoké porážky na hřištích v Hluboké, Pisku i jinde a je ohroženo sestupem. Poté je však provedena reorganizace a dosavadní třída je tak zachována. Trenér Žákovský odchází a novým trenérem se stává Z. Nekola ze Sezimova Ústí.

Rok následující sezóně 1967- 1968 je vše beze změn. Přípravná utkání jsou úspěšná, ale v průběhu soutěže se přestává dařit, přicházejí četné porážky a družstvo sestupuje ze soutěže především kvůli výkonům na podzim.²⁰⁸⁾

V sezóně 1968- 1969 tedy hraje družstvo opět v I. A třídě. Cílem je ale postup zpátky do Krajského přeboru. V roce 1969 přicházejí do výboru další pracovníci Štolfa, Vališ, Lála, Slezák. Mužstvu se i přes kvalitní výkony nepodařilo překonat v boji o postup Třeboň a zůstává v nižší soutěži.

V následující sezóně byl do čela výboru zvolen Jaroslav Šíma a trenérem se stává Zdeněk Nekola. V „A“ mužstvu dostávají příležitost mladí - Velich, Šimůnek(aktivně skončil V. Hájič), výsledky jsou příznivé a mužstvo se podařilo vybojovat postup zpět do Krajského přeboru. Dobře si vedou žáci, ale nedaří se dorostu

V sezóně 1970- 1971 se družstvu v Kraji daří a jako nováček soutěže je příjemným překvapením. Po několika pokažených zápasech na jaře končí i tak na 6. místě.²⁰⁹⁾

V 70.-80. letech se i ve sportu projevovaly metody řízení, které způsobily nezájem funkcionářů i hráčů. Oddíl se v podstatě rozpadal. Přesto se našla malá skupina lidí, kteří pomáhali při dobudování stadionu. Byly svépomocí i s pomocí města vybudovány nové zděné kabiny, sociální zařízení a škvárové hřiště. Hlavní zásluhy měli noví členové výboru Šťastný, Macháček, Kříž, Fíša, Kopačka, Janoušek, Tůma a Pazdera. Pomáhalo i družstvo mužů v čele s Vránkem, Hanzalem, Hájičem, Váchou a dalšími. K fotbalovým radostem období patřila léta 70-72, kdy mužstvo pod vedením Nekoly a Lály hrálo krajský přebor. Další postup byl vybojován v roce 1982 a Kraj byl hrán do roku 1985, pod vedením M. Žákovského a vedoucího St. Štoska. Hráčskou osobností byl Vl. Hanzal, který byl rovněž asistentem trenéra, dále M. Dvořák. Janoušek, Kubeš, Lojler, Fiala, Trepka, Polák. Douda, Šeda, Moc, Čížek, Jílek, Kohout a brankář Vácha, který si vysokou výkonnost udržel více než 20 let.²¹⁰⁾

V letech 77-81 vede oddíl J. Macháček se spolupracovníky ve výboru Šťastným a Křížem. Kopačkou, Pazderou a Jahelkou. V závěru 80. let po úspěšném období výkonnost družstva klesala a po odchodu starších hráčů družstvo spadlo až do I. B třídy. Nový trenér Klímt se St. Štoskem a později Ing. Cílkem tak začínají budovat nové družstvo, které hraje převážně ve složení Píchá, Eremiáš, Moc, Šetka, H. Dvořák, Chalupský, Drs, Příbyl, Šolc, Štefan, Vojta, Havlíček, Lintner. Družstvo ovšem dosáhlo úspěchu až v r. 1991, kdy zahájilo atak na vyšší

příčky postupem do I. A třídy.²¹¹⁾

Koncem 70. a v 80. letech držela prapor mládežnická družstva, která dosahovala pravidelně krajský průměr. Krajský přebor hrál dorost v letech 1978-80 pod vedením Zdeňka Vránka a Bedřicha Dvořáka. Tehdy vydatně pomáhali hráči Drs, Vojta, Chalupský, Příbyl, Štefan a Bakule.²¹²⁾ Od roku 1986 za vedení Františka Bučinského hraje dorost velmi dobrý průměr v I.A třídě a je dobrou základnou pro muže. Velkým přínosem nejen pro kolektiv dorostu byl příchod dlouholetého trenéra a metodika mládežnických československých reprezentací - Ing. Karla Pousteckého, který byl svými trenérskými zkušenostmi velkou autoritou. U dorostu mu pomáhali V. Doležal a J. Šťastný (který také pomáhá společně s Prokešem, J. Dudou a dalšími od roku 1983 s nově vzniklým družstvem mladších žáků). Výborně si vedla tedy i družstva žáků hrající v I.A třídě.²¹³⁾ Družstvo minižáků vedl zkušený trenér 1. třídy Zd. Vránek s B. Tůmou a B. Dvořákem. Mládežnická kopaná se vyznačuje v té době dobrou tréninkovou prací a morálkou.²¹⁴⁾

90. léta

Po listopadu 1989 pracuje oddíl ve zcela nové dimenzi, kdy sportovní oddíly ztratily ochrannou ruku svazu ČSTV a socialistických podniků. Nastávají problémy funkcionářské a zejména finanční. Funkcionář v oddílu již není stranickým úkolem, hráči postrádají uvolňování z práce k tréninku a další výhody. Oddíl se s nastalými problémy musí vypořádat sám. Přichází nový pojem sponzor. A zejména díky podnikům a fyzickým osobám ve městě fotbal stále žije, neboť bez jejich pomoci by funkcionáři nemohli zvládnout zvyšující se náklady soutěží, sportovního materiálu, dopravy a dalších.²¹⁵⁾

V 90. létech pracuje výbor z důvodu nedostatku funkcionářů v malém a v podstatě neměnném složení - předseda Ing. Bohumír Fiala, místopředseda Stanislav Štosek. Ing. František Cilek. Miroslav Soukup. Z hlediska sportovního lze podle funkcionářů toto období hodnotit velmi kladně. Podařilo se udržet všechny kategorie mládežnických družstev od přípravek po dorost, což nelze říci o řadě dalších oddílů v okrese i kraji. V té době má oddíl jednu z největších základen mládeže po boku např. FK Tábor a Spartaku Sezimovo Ústí. Soběslav má zejména díky družstvům přípravek více než 100 mládežnických hráčů.

V roce 1994 je v Soběslavi sehrán exhibiční zápas s Mistry Evropy 1976. Hojně navštívený zápas místní prohráli 3:8.²¹⁶⁾

Družstvo mužů po postupu, který se jim podařil s trenérem Kovaříkem vybojovat v r. 1995, hraje nejvyšší krajskou soutěž, která má již název oblastní přebor. V úvodní sezóně od postupu zde obsazuje 12. místo, v té následující tj. 1996-1997 místo 10. V roce 1997-1998 se již pohybují muži ve vyšších patrech tabulky a obsazují solidní páté místo. V příští sezóně se

jim sice tolik nedaří, oblastní přebor se jim ale nakonec podařilo zachránit a v následující m ročníku 1999-2000 obsazují již pod vedením trenéra Hanzala opět šesté místo. Rok 2000 je pro fotbal významným mezníkem především v ekonomické sféře, kdy oddíl získal hlavního sponzora, firmu Rašelina a.s. a Soběslav tak mění svůj název na FK Rašelina Soběslav.²¹⁷⁾

V ročníku 2001- 2002 je mužstvo po podzimu na 13. místě, v konečné tabulce po skončení sezóny si dokonce ještě o jedno místo pohoršuje a končí tedy na nelichotivém 14. místě.

Taktéž dorostu se nedaří, oba celky, mladší i starší končí na 15. místě. Starší žáci končí v sezóně na 4. místě a postupují společně s mladšími z I. A třídy do Kraje.²¹⁸⁾

V sezóně 2002- 2003 jsou muži opět ve spodních patrech tabulky, konkrétně na 12. místě, dorost už pro tentokrát KP neudržel a sestupuje do I. A třídy. V nižším středu tabulky hrají i žáci. Horší forma soběslavských družstev se dá ale pochopit vzhledem k tomu, že musí díky přestavbě stadionu hrát svá domácí utkání v Kardašově Řečici, Táboře nebo v Malšicích.²¹⁹⁾

V následující sezóně se ale družstvu mužů opět nedaří a po zisku pouhých devatenácti bodů končí na 16. místě a sestupují do I. A třídy.

Dorost pod vedením trenérů Moce a Vohnoutky míří opačnou cestou, když se jim v I. A podařilo dosáhnout na druhé postupové místo. Příští sezónu, 2004- 2005, se muži pohybují na špici tabulky, postup jim ale unikl. Starší dorost udržel na 7. místě „kraj,“ mladší končí na 10. místě.²²¹⁾

Sezóna 2005- 2006 se táhne v podobném duchu, mužům se nedaří postoupit z I. A, dorost okupuje spodní patra tabulky, za vypíchnutí stojí výsledky mladšího žactva, které navazuje na úspěchy v přípravce a obsazuje 1. místo.²²²⁾

V letech 2006- 2007 mají muži spíše než postupové choutky, záchranářské starosti a po tragickém podzimu, kdy mužstvu patří až 11. místo, se na jaře aspoň trochu chytají a končí na 8. místě. Obě družstva dorostu jsou na 6. místě. Daří se žákům, obě družstva, mladší i starší vyhrávají svou soutěž a vybojuvávají tak KP pro příští sezónu.²²³⁾

5.4 Volejbal

O propagaci volejbalu se ve městě zasadil již ve třicátých letech kantor na učitelském ústavu Wala, který do Soběslavi tuto hru vlastně přinesl.

Oddíl volejbalu stejně jako basketbalový oddíl vzniká počátkem 50. let. Volejbal se hraje hlavně v létě a to na místě dnešního hřiště házené a také na dnešním tréninkovém fotbalovém

hřišti. Zpočátku se hraje KP II, po příchodu Zázvorcky z plzeňského Slovanu a především pak skvělého smečáře Krčmy (který, jak mi řekl tehdejší hráč Svátek, koketoval i se seniorskou reprezentací), oddíl postupuje do KP I, kde hraje v soutěži například s Dačicemi, Jindřichovým Hradcem, Pískem, Bechyní, Tábořem a Sezimovým Ústím, vede si slušně a hraje vždy na špici tabulky. Koncem padesátých let vzniká v Soběslavi i oddíl ženského volejbalu. Prvními hráčkami byly Drachovská, Svátková, Zemanová, Fricová, Pazderová a některé další volejbalistky. Tento tým hraje krajský přebor.

V roce 1968 družstvo mužů sestupuje do KP II. Složení družstva v té době je: Krčma V. st., Pech V. st., Čapek B. st., Koubek, Závorka, Svátek, v týmu hráli také hráči z jiných sportovních odvětví ve Spartaku.

Později se do týmu připojují: Bouška, Čížek, Lipman.

V roce 1967 vzniká také družstvo dorostenců ve složení: Pech V. ml, Pech D., Cílek, Mládek, Čapek B. ml., Krčma V. ml., Havlík K., Havlík J. Toto družstvo začal trénovat Pech st. a později v roce 1969-1970 ho přebírá trenér(a zároveň hráč "Áčka") Závorka. V té době bylo družstvo dorostenců přihlášeno do soutěže a hraje okres.

V roce 1972 začíná generační výměna družstva mužů, jako první z družstva dorostenců do družstva mužů přešel V. Pech. Postupně se přidávají další a začínají nahrazovat starší hráče. Takto nově vytvořené družstvo pokračovalo v soutěži KP II. Hrál se stále na antukových kurtech u lamely v areálu TJ Spartak Soběslav.

V těchto letech dochází i ke generační výměně u žen, přicházejí hráčky jako Jindrová, Trešlová a Hornátová, později se pak začleňují některé volejbalistky "vychované" na gymnáziu nebo na střední pedagogické škole, která tenkrát v Soběslavi byla. Ženy se ve své soutěži pohybovaly, jak mi řekla bývalá hráčka Trešlová, vždy ve středu až vyšším středu tabulky.

Co se týká mládežnického družstva, po rozpadu ex-dorostenců vzniká zanedlouho družstvo nové, které trénuje trenér Náhlovský(který má v oddíle svého syna). Družstvo hraje až do svého rozpadu v polovině 80. let nejnižší soutěž, okres.

V roce 1979- 1980 vzniká v Soběslavi také družstvo dorostenek, které trénuje hráčka Jindrová. Družstvo hraje krajský přebor. Tým žen může ale doplňovat toto družstvo jen stěží, protože, jak mi řekla paní Trešlová, většina členek družstva byly studentky gymnázia nebo

střední pedagogické školy a po dokončení studia odcházely pryč.

Všechna družstva, především pak mužů, se v těchto letech také zúčastňovala různých turnajů (Dřevěnice), na kterých si často vedla velice úspěšně a přivázela často poháry za dobrá umístění.

Družstvo mužů nemělo, jak mi řekl tehdejší hráč V. Pech, kvalifikovaného trenéra, jeho výkonnost se ale podařilo zvýšit právě počtem odehraných zápasů na turnajích. V letech 1977 až 1990 se buď umísťovalo na prvních místech KP II, nebo se mu v některých sezónách podařilo postoupit do soutěže KP I, kde se ale ze začátku z důvodu nezkušeností umísťovalo ve druhé polovině tabulky. Nejlepších výsledků v historii dosahují v osmdesátých letech také ženy, kdy se schází úspěšná parta okolo Procházkové a Svátkové a hlavně Grodlové a Koubkové (ze střední pedagogické školy). Ženy v té době hrají v popředí tabulky krajského přeboru, na konci osmdesátých let se však po odchodu klíčových hráček družstvo rozpadá.

V 80. letech letech docházelo samozřejmě k obměně družstva, ale nebylo nikterak výrazné, základ zůstával stejný. Přišli do něho hráči Pícha z Řípce a Liška z Dráchova. Do "Áčka" také nastupují v sezóně 1985- 86 postupně někteří ex- dorostenci jako Jíška, Masář nebo Pavlík. Za celá léta se ale nestalo, jak mi řekl pan Pech, že by do oddílu přišel hráč na vyšší úrovni a kádr výrazně posílil.

Ke konci 80. let družstvo herně vyzrálo a hrálo závěrečný turnaj o vítěze KP I s možností postupu do celorepublikové soutěže, II. ligy. Nakonec ale skončilo na druhém místě a do ligy nepostoupilo. Během tohoto období se podařilo pouze jedenkrát doplnit oddíl o mladší hráče z dorostu, o výše zmíněné Jíšku, Pavlíka a Masáře.

Na začátku 90. let se přestěhoval do Sezimova Ústí hráč druholigového oddílu Čelákovice Ladislav Jelínek. Ten začal v oddílu Spartaku Soběslav hrát a současně trénovat, to neslo i své ovoce a v roce 1992 se podařilo vyhrát KP I. Pro účast ve II. lize (1992-1993) bylo nutné sehnat peníze a posílit kádr. Finance se nakonec podařilo sehnat brigádou celého družstva a sponzorskými dary a kádr se také podařilo posílit, byť jen o jednoho hráče, Laubra z Tábora. Družstvo si na nováčka v celostátní soutěži nepočínalo špatně, přesto ale skončilo na čtvrtém místě od konce a sestoupilo zpět do KP I. Věk většiny hráčů v týmu se pohyboval okolo čtyřiceti, a proto bylo i toto počínání velkým úspěchem soběslavského volejbalu, vezmeme-li v úvahu, že oddíl mužů hrál několik sezón potom ještě úspěšně KP I.

V polovině devadesátých let také vzniká opět chlapecké dorostenecké družstvo vedené panem Janem Schonfelderem. Nikdo z tohoto týmu ale nedosahuje takových kvalit, aby potom mohl hrát za dospělé, tudíž se družstvo dorostu za čas opět rozpadá.

V roce 2002 postihly město Soběslav povodně, které zatopily všechna sportoviště. Družstvo tak hrálo svá domácí mistrovská utkání v nedalekém Drásově. V rámci oprav sportovišť bylo rozhodnuto, že antukové hřiště pro volejbal znovu vystaveno nebude, bylo postaveno takzvané víceúčelové hřiště s umělým povrchem, tento povrch však není pro venkovní hraní mistrovských utkání schválený. Od té doby musí domácí utkání hrát volejbalisté Spartaku Soběslav v hale a to je, jak mi řekl dlouholetý hráč Spartaku Pech, určitý handicap. Většina soupeřů v KP hraje svá utkání na antuce.

V současnosti (od roku 2000) hraje družstvo Spartaku Soběslav KP II. Začíná se potýkat s velkými existenčními problémy, nelze ho totiž doplnit mladými hráči, protože již dlouhou řadu let se v Soběslavi nepracuje s volejbalovou mládeží. Jak mi řekla bývalá hráčka volejbalu a současná funkcionářka na Spartaku V. Trešlová, od příští sezóny má vzniknout první žákovský tým v historii soběslavského volejbalu. Pod vedením paní Jindrové bude probíhat koedukovaná výuka základů volejbalu a mladí volejbalisté budou přihlášení do okresního přeboru.

5.5 Basketbal

Počátkem 50. let vzniká v Soběslavi oddíl basketbalu, podobně jako u většiny dalších oddílů v té době nemá žádného trenéra. Hraje se v tělocvičně ZŠ E. Beneše. Zakládajícími členy jsou Burda, Krčma a Kopšík. Zpočátku se hraje v Soběslavi krajský přebor, ale poté, co velká část mužstva odchází pryč ze Soběslavi za studiem, ztrácí basketbal v Soběslavi úroveň a to má za následek i rozpad týmu na konci padesátých let. V roce 1965 je oddíl basketbalu opět obnoven v rámci oddílu házené. Mezi křísitele basketbalu patřili tenkrát, jak mi řekl i tehdejší hráč Stanislav Svátek: Mikuška, Týle, Dřevo a Čáp. Basketbal se tenkrát hrál v rámci zimní přípravy házené a tudíž i velkou část mužstva tvoří právě házenkáři. Hraje se nejnižší basketbalová soutěž, okres. Tréninky probíhají zpočátku v sokolovně Spartaku, po výstavbě nové haly v roce 1988 se začíná trénovat zde.²²⁴⁾ Na začátku osmdesátých let ale oddíl opět zaniká. Znovuobnoven je v roce 1995 Pavlem Snášilem, působí v okresním přeboru. Tuto soutěž hraje basketbalový oddíl od té doby povětšinou, s výjimkou jedné sezony, kdy se

podářilo postoupit do KP, odkud ovšem bez zisku jediného bodu záhy basketbalisté Soběslavi sestupují. V roce 1995 vznikají také v Soběslavi oddíly žactva (pod vedením trenéra Balouna) a žákyň (pod vedením trenéra Forejta) hrající pod "SK Domeček". Trénuje se pětkrát týdně v sokolovně Spartaku (jednou týdně se hrají soutěžní zápasy), ambice jsou tedy poměrně veliké, přesto oddíly obsazují v tabulce KP spíše střed tabulky. Oddíly žactva ale působí pod "Domečkem" pouze krátce, v roce 1997 jsou totiž sloučeny s Tábořem, kam trenér Baloun odešel trénovat.

V současnosti má oddíl mužů deset členů a schází se jednou týdně na tréninky a jednou týdně na soutěžní zápasy.

5.6 Softball

Softball v Soběslavi hraje z hlediska ostatních sportů epizodní roli. Softballový oddíl zde existoval zhruba od roku 1985.

Do Soběslavi se ale dostává tento sport v improvizované formě dříve, kdy je hrán, jak mi řeklo hned několik pamětníků, již počátkem osmdesátých let na školách, například násadami od krompáčů a míčky z izolační pásky. Dlouho je tento sport brán tehdejší režimem jako "americký", tudíž "nepřípustný", po úspěších Kuby se ale začíná rozrůstat i v ČSSR.

Od roku 1985 začíná softball v Soběslavi jako pravidelněji praktikovaný školní sport, kdy jej tehdy na SOU zemědělském propaguje zdejší učitel V. Trešl. V tomto roce je učilišti Svazem přidělena výbava a začíná se v Soběslavi oficiálně hrát. První dva roky se hrají spíše meziškolní zápasy- SOU Tábor, SOU Sezimovo Ústí apod.

V roce 1987 vzniká pod křídly Softballové asociace při ČSTV v Praze krajský přebor, jehož se účastní kromě družstev z Tábora, Sezimova Ústí, Českých Budějovic, Jindřichova Hradce, Velešína již také hráči ze Soběslavi. V této soutěži poté Soběslav působí až do zániku oddílu v roce 1997. Soutěž KP je v té době zároveň druhá nejvyšší a vítěz KP tak získává nepřímý postup do soutěže nejvyšší. Baráže se soběslavským softballistům málem podařilo docílit v jejich nejúspěšnější sezóně v roce 1991-1992, kdy se pohybovali po dvě třetiny soutěže na prvním až druhém místě, nakonec jim ale vítězství v KP uniklo. Během této sezóny nastoupil do týmu nový nadhazovač Petr Sládek, který společně s dalším novým členem Lukášem Kotrbou začínají s tréninkem nadhozů a již v první sezóně tak tito hráči výrazně vylepšili úroveň mužstva.

V příští sezóně se po V. Trešlovi ujímá mužstva nový trenér V. Koloušek, který je ale u kormidla týmu jen rok. Poté se ujímá mužstva Petr Sládek, který ho trénuje až do jeho zániku.

Touto dobou je také Svazem vydána jakási vyhláška sdělující, že každý tým hrající soutěžní zápasy musí mít své vyškolené rozhodčí. Někteří soběslavští hráči (P. Sládek, V. Koloušek) si tak dodělávají kurzy pro rozhodčí.

V sezóně 1994-95 začínají softballisté spadat pod nově vzniklý sportovní klub "Domeček". Jak mi řekl tehdejší hráč a trenér Petr Sládek, výraznějšímu zlepšení finančních poměrů se softballistům nedostalo a stále si museli platit vybavení z "vlastních kapes".

V polovině devadesátých let proběhla reorganizace soutěží softballu a vzniká tak nová soutěž, divize. Původní záměr vybojovat tuto soutěž pro Soběslavské vzal velmi rychle za své a soběslavské družstvo se již ve zmíněném roce 1997 rozpadá. Hlavním důvodem byla, jak mi řekli shodně P. Sládek i V. Koloušek, časová náročnost, kdy se hrálo turnajovým systémem téměř každý víkend(během víkendu byly sehrány s dvěma mužstvy dva zápasy, s každým soupeřem se hrálo čtyřikrát za půl sezóny) a k tomu se dvakrát týdně trénovalo(tréninky byly v úterý a ve čtvrtek na škvárovém hřišti za řekou). Návštěvnost tréninků i zápasů měla tedy klesající tendenci.

Softball neměl v Soběslavi nikdy širší základnu. Vždy se jednalo o jediné družstvo mužů, hráčů kolem dvaceti let. Tento sport měl ale, jak se shodují tehdejší hráči, pro tyto mladíky velký společenský význam.

5.7 Florbal

Tato hra má ve městě poměrně krátkou tradici, florbal se sice hraje již v devadesátých letech na školách, ale k založení florbalového oddílu dochází až v roce 2005.

První florbalové krůčky oddílu se datují ještě před oficiálním datem založení. Nejprve se hrálo v malé tělocvičně Spartaku, kde při absenci florbalových branek pomáhalo sportovní náčiní. Nelze opomenout ani chvíle strávené na asfaltovém hřišti při hokejbalových zápasech. Poté, co se podařilo za finanční pomoci města Soběslav zakoupit potřebné mantinely, nestálo už nic v cestě poslat oficiální přihlášku do soutěží ČFBU. Mezi první hráče v Soběslavi patří Martin Krejča, Jan Pumpr, Martin Bělohlov, Tomáš Fiala, Vladimír Valenta, Lukáš Blažek, Kamil Rosa, Jaroslav Pivec. Posléze se přidali David Bartoš, Pavel Novák. V dalších měsících a týdnech hráčů znovu přibývalo a několik týdnů před začátkem soutěže již byl kádr téměř totožný ve srovnání se současným stavem. ²²⁵⁾

Ještě před startem prvního ročníku, 2005- 2006, proběhlo několik přátelských utkání s neregistrovaným družstvem z Pacova a oddílem 1. FBK Tábor. Premiérová sezóna v nejnižší

soutěži, Jihočeském přeboru, se Soběslavi vydařila a skončila ziskem poháru za první místo. Skóre prvního ročníku florbalistů je 182:72. Z dvaadvaceti zápasů soběslavští dvacet vyhráli a ve dvou prohráli. Hráči Spartaku ovládli i individuální tabulky kanadského bodování. Nejproduktivnějším hráčem byl Martin Bělohav (31+28), nejlepším střelcem byl Tomáš Doležal (35+20). V březnu byl při příležitosti plesu sportovců vyhlášen nejlepší florbalista ročníku. Vítězem hlasování hráčů oddílu byl zvolen Martin Bělohav. Zpestřením první sezony byl jarní turnaj Bianco Polák cup 06 pořádaný oddílem SK Dynamo Strakonice. Po hladké cestě do finále Soběslav v boji o zlato porazili domácí hráči. Další zkušeností pro hráče Soběslavi byl dvoudenní letní turnaj v Bystřici pod Hostýnem, kde hráči nejprve první den zakončili boje ve skupině na druhém místě a další den prohráli ve čtvrtfinále o gól a skončili tak na páté příčce.²²⁶⁾

V další sezoně 2006- 2007 už hraje florbalová Soběslav Jihočeskou ligu mužů. Po základní části zůstalo mužstvo Spartaku těsně pod hranicí postupu do nadstavby o 1. až 5. místo, a se skóre 148:117 končí na šestém místě. I tentokrát byli hráči Soběslavi v popředí tabulky kanadského bodování. Znovu Martin Bělohav (32+18), Martin Hák (26+20) a Tomáš Doležal (19+23). Před vánočními svátky byl oddíl hostem na turnaji "Tábor Cup 06." Po prohře v semifinále o zisku bronzového poháru rozhodli v samostatných nájezdech poměrem 3:2 s domácími hráči Dukly Rangers. V průběhu sezóny byl na Sportovním plese vyhlášen Florbalista roku 2006. Druhým nositelem tohoto ocenění se stal Michal Zíka. Poslední jihočeskou tečkou v kalendáři zápasů byl druhý ročník turnaje Bianco Polák. Tentokrát mužstvo končí již po zápasech v základní skupině. Pro nové boje v dalších sezónách do řad Soběslavi přibyli František Stoklasa a brankář Lukáš Mann. V létě se florbalisté Soběslavi účastní turnaje ve Rtyni v Podkrkonoší "Orel cup". Prohrávají však ve čtvrtfinále a zápasů o 5. až 8. místo se z důvodu časové náročnosti neúčastní a končí tedy na osmé příčce.²²⁷⁾

Před startem sezóny 2007- 2008 se účastnili florbalisté prvního ročníku "Písek Cupu." Po dvou výhrách ve skupině si tým Soběslavi vedl dobře i v závěrečných zápasech a zvítězil v celém turnaji. Finálový zápas rozhodovaly samostatné nájezdy, ve kterých hráči Soběslavi zvítězili nad soupeřem ze základní skupiny FBC Strakonice 2:0. Samotný ročník soutěže doznal velké změny spojením dvou krajů Jihočeského a Vysočiny do jedné soutěže. Zástupci z Vysočiny a Jižních Čech vytvořili divizi V s celkem 11 mužstvy, ve které se bojovalo znovu o nadstavbu. Celá úprava dodala soutěži kvalitu, negativním vlivem se staly vzdálenosti mezi oddíly. V závěrečném součtu končí hráči Spartaku Soběslav na 4. místě s bilancí 12 – 3 – 9 a aktivním skóre 166:149. Vánoční obhajoba bronz z "Tábor cupu" jim nevyšla a po stejném průběhu jako v minulém ročníku rozhodovaly samostatné nájezdy, opět s domácími

Rangers. Tentokrát byli šťastnější pořadatelé poměrem 2:1. V historicky třetím hlasování o Florbalistu roku podruhé zvítězil Martin Bělohlav.²²⁸⁾

Od sezóny 2008- 2009 jsou do soutěže přihlášeny také soběslavské ženy, od 28. 9. 2008 jim začíná II. liga(nebo také divize V, což je soutěž sloučeného Jihočeského kraje s Vysočinou)

5.8 Lehká atletika

Oddíl lehké atletiky je v Soběslavi založen hned po konci druhé světové války. Chodí se cvičit na bývalé hřiště DTJ, které se nacházelo v areálu letiště. Oddíl není nikterak organizován, atleti nemají vlastního trenéra a vedou si tréninky sami, jak mi řekl jeden ze zakladatelů pan Stanislav Svátek. Účastní se soutěží družstev i jednotlivců, pouze mužů, a to v rámci Jihočeského kraje. Již z počátku se začíná prosazovat zejména výškař Ladislav Sokol, pozdější vedoucí katedry TV v Hradci Králové. Z dalších atletů podávají dobré výsledky i Chalaš v běhu na 1500m, Pán i Svátek ve skoku do dálky a běhu na 1500m. Družstvo Soběslavi, závodící v krajském přeboru s Veselím, Milevskem, Tábořem, Sezimovým Ústím a několika dalšími oddíly, se umísťuje, jak mi řekl pan Svátek, zhruba v polovině tabulky. Na tréninky, které jsou dvakrát týdně, dochází průměrně 10 atletů.

V padesátých letech, i přesto, že v Soběslavi v roce 1954 vzniká nový stadion, oddíl končí a vzhledem k nedostatku trenérů neprovozuje činnost.

Atletika je v Soběslavi opět obnovena v roce 1961, kdy se o obnovu zasadil trenér Novotný, který vedl mládežnická družstva až do roku 1965, kdy atletický oddíl opět zaniká. Jak mi řekl tehdejší žák Jan Schonfelder, atletika se poté organizovaně neprovozuje dlouhá léta.

Zpočátku let osmdesátých manželé Fialovi obnovují tradici soběslavské atletiky pod hlavičkou ZRTV(základní a rekreační tělesná výchova). Počet členů oddílu postupně narůstá a v roce 1983 se pohybuje okolo 85-90ti atletů ve všech věkových kategoriích. Do oddílu přišli i dospělí, kteří před obnovou činnosti oddílu provozovali atletiku v oddílech VS Tábor, Spartak Sezimovo Ústí. Odchovaní starší dorostenci a dorostenky a následně i muži a ženy startovali v soutěžích družstev za družstva VS Tábor a Spartak Sezimovo Ústí. Mezi těmito oddíly došlo k významné vzájemné spolupráci ve starších věkových skupinách, protože na tak rozsáhlé soutěže oddíl neměl dostatečnou členskou základnu. Naopak v soutěži jednotlivců a družstev žactva byli soběslavští atleti silným soupeřem dominantnímu oddílu VS Tábor.

Oddíl si postupně vybuřoval solidní vedení v čele s předsedou oddílu ing. Petrem Skřípským a Mgr. Danou a Miroslavem Fialovými. Vybuřoval si také základnu trenérů a rozhodčích. Jak

mi řekl tehdejší předseda Skřípský, starší dorostenci absolvovali kurzy rozhodčích a trenérů a vypomáhali při organizování tréninků, soutěží. Rozhodčí ze Soběslavi rozhodovali na stadionech Jihočeského kraje (Tábor, Č. Budějovice, J. Hradec, Nová Včelnice). Trenéři byli: Miroslav Fiala, Dana Fialová St. , Dana Fialová ml., Petr Skřípský, Jiří Hřebík, Jaroslav Šmíd, Otta Bárta. Rozhodčí: všichni jmenovaní trenéři, dále Lubomír Soukup, Naděžda Skřípská, Jaroslav Bárta. Oddíl měl trenéry podle tehdejší kvalifikační stupnice 1x 1.třída, 2x 2.třída, 5x 3.třída. Rozhodčí měli kvalifikaci ve 2. a 3. třídě. Rozhodčí ve 2. třídě byl oprávněn ve vyšších soutěžích vykonávat vrchního rozhodčího soutěžní disciplíny (např. skok do dálky).

Oddíl se stále rozrůstal a zúčastňoval se krajských soutěží mladších žáků a žákyň, starších žáků a žákyň, mladších i starších dorostenců a dorostenek. V soutěžích kraje byla postupně všechna družstva oddílu. Družstva žactva končila soutěže, jak mi řekl Petr Skřípský, na úrovni finále krajských přeborů. Žákovská družstva starších žákyň byla pravidelným finalistou, starší žáci se do tohoto finále probíjeli pouze několikrát.

Družstvo starších dorostenek se v roce 1987 probíjelo do finále Mistrovství ČR v Kroměříži. Na medaili sice nedosáhlo, samotná účast družstva ve finále se však stala významným úspěchem.

Soutěže jednotlivců se konaly jak na dráze, tak mimo ni (přespolní běhy). Velké úspěchy zaznamenali hlavně Marcela a Naďa Tomšovy, Jan Skřípský a Petra Nechutová, kteří dosáhli na medailová umístění na Mistrovství České republiky. Medailistů z krajských soutěží byl, jak mi řekl Petr Skřípský, bezpočet.

Naďa Tomšová(později Koštovalová) dosahuje od poloviny 80. let četných úspěchů na republikových mistrovských soutěžích a později i na poli mezinárodním. Podrobněji se budeme věnovat jejím úspěchům v dorosteneckých a seniorských kategoriích, již v barvách pražského Olympu, v kapitole o nejúspěšnějších soběslavských sportovcích.

Problémy nastávají v soběslavské atletice v roce 1991- 1992. Od tohoto roku dochází k výraznému utlumení činnosti a začínají se rozpadat hlavně chlapecká družstva. Hlavní příčinou je podle Petra Skřípského to, že se po ukončení studií odchovanci nevraceli do Soběslavi a tak postupně zanikla trenérská základna. Jediný, kdo se po studiích vrátil a zůstal u atletiky, byla Dana Fialová ml.(dnes Vorlová), která působí v oddíle dodnes.

V polovině devadesátých let je v Soběslavi na několik let obnovena seniorská atletika, kdy se družstva Spartaku žen i mužů účastní KP, kde obsazují čelní pozice, většinou ale na postup z finančních důvodů nereflektují(v druhé lize působili pouze muži v roce 1996 a obsadili zde poslední šesté místo). Bez přestávky v oddíle působí žačky. Mladší i starší dorostenky působí v době existence ženského družstva zde, jinak stejně jako dorostenci a žáci závodí za

Sezimovo Ústí nebo Veselí nad Lužnicí. Po povodních v roce 2002 atletika pod Spartakem Soběslav končí definitivně. Jak mi řekla Dana Fialová st., od roku 2006 byly spuštěny na soběslavském stadionu opět atletické tréninky mladších zákyň a starších žáků, ti ale závodí v barvách Veselí. Tyto tréninky probíhají jednou týdně, v pondělí.

5.9 Šachy

První zmínka o šachu v Táboře je, jak se píše v kronice soběslavských šachistů, z roku 1872. Je proto pravděpodobné, že se v blízké Soběslavi šachy taktéž hrají. Mezi první průkopníky této hry v Soběslavi patří hlavně František Ctibor, který dojíždí za šachem do táborské kavárny "U Nových", kde se schází kroužek, jehož hlavou je jakýsi pan Fiala. Později se seznamuje s Jaroslavem Ferrou, který má hlavní podíl na vzniku prvního šachového spolku "Fiala" v Táboře (červen 1922). V neděli 20. srpna 1922 zajel táborský spolek do Soběslavi k přátelskému propagačnímu zápasu s místními šachisty. Utkání na 15 prknech skončilo překvapivým vítězstvím domácích. Povzbuzeni tímto úspěchem založili soběslavští k 22. říjnu 1922 "Spolek šachistů v Soběslavi". Zvolen byl osmičlenný výbor: Karel Rejda (starosta), František Ctibor (jednatel), Josef Pelech (pokladník), Karel Bartůněk (knihovník), Jos. Němec (správce domu), Josef Pick (zapisovatel), Rudolf Váňa (pořadatel), Josef Bartoš (místopředseda).

Pro zajímavost: Zápisné bylo stanoveno na 5 Kč a měsíční příspěvek činil 1Kč. Šachisté se scházejí dvakrát týdně, v pondělí a ve čtvrtek, v hotelu "U České lípy". Kurzy pro začátečníky řídí pánové Rejda a Ctibor. Spolek byl ihned po založení přijat do jihočeské župy Ústřední jednoty československých šachistů.²²⁹⁾ V roce 1923 prohrávají odvetný zápas s Tábořem i zápasy s Českými Budějovicemi a Pískem a tento neúspěch motivuje k pravidelným organizovaným tréninkům pod vedením Ctibora a Rejdy. Neúspěch tohoto roku má sice za následek velké rozladění členů, přesto jejich počet stále narůstá a v roce 1924 má oddíl šachů již 51 členů (z nichž ale hraje jen 34). Spolek má v té době v majetku: 10 šachových souprav, jednu nástěnnou zavěšovací šachovnici s figurami, pokladničku.²³⁰⁾

V roce 1926 začíná narůstat počet meziměstských zápasů, šachisté se například vydávají do Mezimostí (dnešní Veselí nad Lužnicí) za účelem pomoci k založení tamního klubu (to se však nepodařilo). Šachisté se také stěhují do nových prostor, do hostince "Zvon", kde neplatí žádný nájem.²³¹⁾

V roce 1927 při jubilejní valné schůzi byl odměněn F. Ctibor za záslužnou práci a spolek je přejmenován na "Spolek šachistů Ctibor".²³²⁾

O rok později je konán další propagační zájezd, tentokrát do Jindřichova Hradce, ten již plní účel a soběslavští šachisté se tak zasadili o vznik jindřichohradeckého oddílu.

V roce 1929 je přihlášena do spolku 1. žena, paní Kunderátová. V tomto roce ale také soběslavské šachy postihuje nemilá zpráva o úmrtí dosavadního starosty oddílu Rejdy. Zvolen je starosta nový, ten je ve funkci ale pouze krátce a do pomyslného křesla tak usedá Rudolf Váňa(a poté na dlouhá léta Turzík). Kromě každoročně konaných oddílových přeborů se mužstvo účastní v těchto letech převážně přátelských zápasů(s Jindřichovým Hradcem, Českými Budějovicemi, Tábořem, Mezimostí apod.).²³³⁾

V roce 1932 organizují šachisté kurz pro začátečníky, což má za následek oživení činnosti a výsledkem je příchod několika nových členů do oddílu.²³⁴⁾

V roce 1933 udělal soběslavským šachistům slušné jméno jeden z nejlepších šachistů v Soběslavi(společně s Ctiborem a Dvořákem) Novák, který v tábořském Grand hotelu remizoval v simultánce tehdejšího mistra světa dr. Alechina.

V době druhé světové války se klub snaží udržet činnost, nezabránil ale poklesu počtu členů a schází se spíše z pocitu pospolitosti, jelikož téměř žádnou sportovní činnost v té době nevykonává.²³⁵⁾

Po skončení války ale začíná oddíl opět naplno fungovat, volí nový výbor(včele je ale stále Turzík), župního juniorského přeboru se účastní, jak se píše v kronice šachu v Soběslavi, Pánek, který skončil na druhém místě. V přeboru tábořského okrsku, kam Soběslav v té době patřila, obsadilo družstvo 3. místo.²³⁶⁾

V roce 1949 se stalo město Soběslav okresním městem a začali se sem stěhovat noví lidé a také noví šachisté, tímto rokem tak dochází opět k nárůstu členstva a oživení činnosti šachového spolku "Ctibor".²³⁷⁾

V roce 30. výročí založení končí činnost občanského spolku "Ctibor" a ustaven je ZK(závodní klub) ROH Jitona, který převzetím inventáře od spolku "Ctibor" ihned zahajuje činnost. Nový klub je svým mateřským závodem(Jitona) podporován a je mu zakoupen nový hrací materiál i literatura. Jádrem členů tvoří zaměstnanci Jitony, docházejí ale i dělníci z Lady a někteří členové bývalého spolku. František Ctibor vede v Jitoně kurz pro nové zájemce, pořádají se turnaje, simultánky, přednášky a hrají se volné partie.²³⁸⁾

V roce 1953 byl kraj rozdělen na 4 okrsky, předsedou místní a okresní komise byl zvolen zaměstnanec Jitony J. Novotný. V tomto roce se zúčastňuje šachový oddíl okresního přeboru tábořského okrsku. Během soutěže vstoupila, jak se píše v kronice, v platnost reorganizace sportu, která zařazovala šachové oddíly do DSD(dobrovolných sportovních organizací) podle výrobního odvětví. Šachový oddíl Soběslavi svou soutěž vyhrál a to již s novým názvem DSO

Tatran Soběslav. Soběslavský šach také postihuje nemilá zpráva o smrti zakladatele šachů v Soběslavi Fr. Ctíboru.²³⁹⁾ Od tohoto roku se také začíná pořádat turnaj s názvem "Ctíborův memoriál" o mistrovství oddílu. Co se týká klubovny, v té době přebývají šachisté v "Besedě", samostatné místnosti Národního domu, kam docházejí v neděli a ve čtvrtek. Jak se píše v kronice, příjemné prostředí nové klubovny má vliv na hojnou účast na trénincích. Co se týká sportovních výsledků, nedaří se nikterak výjimečně, šachisté v roce 1954 prohrávají přátelská utkání s nově vzniklým oddílem v Plané nad Lužnicí i se Spartakem Sezimovo Ústí, v týmu je totiž pouze 6 třetích výkonnostních tříd a žádné vyšší.²⁴⁰⁾

V roce 1955 sehrál oddíl vylučovací zápas o postup do krajské soutěže se Spartakem Milevsko, tento zápas vyhrál 6:3. V krajské soutěži však průběh ukázal, že na nejlepší hráče zatím soběslavští nemají. Daří se ale dorostenci Řehulovi, který se účastnil dorosteneckého semifinále v Berouně, kde obsadil 5. místo.²⁴¹⁾

Od roku 1956 dostal oddíl opět nové jméno, po jediné tělovýchovné organizaci ve městě, Spartaku. Je také zvolen nový výbor a předsedou se stává Jaroslav Hervíř, který se následující rok zasloužil o vznik organizovaného šachu ve Veselí nad Lužnicí. V tomto roce se daří i mládeži, kdy jsou do krajského přeboru vysláni dorostenec Jar. Hervíř ml. a hlavně žák Jan Slípka, jenž končí na druhém místě v kraji.²⁴²⁾

Od roku 1959 je novým předsedou Emil Řepka(po tragické smrti Jar.Hervíře), který měl později, jak mi řekl dlouholetý hráč šachů v Soběslavi Vlastimil Šlajs, obrovskou zásluhu na propagaci šachů na základních školách(hlavně na "starých", kde byl ředitelem). V tomto roce(1959) se šachisté opět stěhují, z "Besedy" do hotelu "Zvon".²⁴³⁾

V roce následujícím je v rámci celostátních územních změn zrušen okres Soběslav, Soběslav je přidělena do okresu Tábor a končí tak činnost okresní sekce v Soběslavi. Po delší době se oddíl zúčastňuje okresního přeboru družstev a to velice úspěšně, kdy ve finále poráží Bechyni a postupuje tak do dvoudenní krajské soutěže družstev(tu hráli šachisté po vítězstvích v OP i v následujících letech, úspěchy byly střídavé). Při této příležitosti byla sehrána přátelská utkání žáků s Tábořem a také simultánka šachového mistra Rejtiře. Tato akce měla, jak se píše v kronice, velký význam pro propagaci šachu v Soběslavi.²⁴⁴⁾ V tomto roce se také šachisté opět vrací do Národního domu, kde jsou jim více nakloněni.²⁴⁵⁾

V následující sezóně se již začíná prosazovat budoucí výborný šachista Rudolf Truc, jenž v krajském přeboru dorostu končí na děleném druhém až třetím místě(to zopakoval i v následující sezóně, kdy zároveň získává 1. výkonnostní třídu a v roce příštím v KP dorostu dokonce vítězí).

V roce 1968 šachisté opět ztrácejí prostor "Besedy", která se stává přímou součástí výčepu a

se zvyšuje počet zájemců už na 20 členů a skoro polovinu z toho tvoří dívky.²⁵⁷⁾

V roce 1988 se dostává soběslavskému šachistovi dalšího velkého úspěchu. Vlastimilu Šlajsovi se podařilo docílit 2100 v "Elo" bodech a stává se kandidát mistrem.²⁵⁸⁾ To se podařilo teprve druhému soběslavskému šachistovi, když předtím se totéž podařilo R. Trucovi, v té době ale už hrajícímu v barvách Tábora.²⁵⁹⁾

Od konce osmdesátých let si soběslavští šachisté nevedou kroniku, podrobnějších informací o činnosti klubu se nám tedy nedostává. V devadesátých letech, jak mi řekl V. Šlajs, hrají šachisté většinou krajský přebor II, v některých sezónách se daří postoupit do KP I(s dnešním názvem divize II). Oddíl staví povětšinou 2 družstva dospělých(mládež se v Soběslavi šachům již dlouhá léta nevěnuje), družstvo A,(které působí v současné době v divizi II), a družstvo B(hrající divizi III). Pravidelně se tedy účastní soutěže družstev a kromě toho také soutěží jednotlivců(hlavně Open Tábor), kam se ale může, jak mi řekl pan Šlajs, přihlásit kdokoli, i neregistrovaní členové. Ze Soběslavi se turnajů jednotlivců účastní v průměru 5 členů, jezdí se hlavně do Klatov, Č. Krumlova a Tábora, kam se dopravují v současnosti na vlastní náklady(dříve sponzoři).

Šachisté "přebývají" v areálu zimního stadionu Spartaku, který se stará i o vybavení místnosti(letos nová podlaha, okna, židle i digitální hodiny). V roce 2008 má družstvo 12 členů, kapitánem je Vlastimil Šlajs.

5.10 Kuželky

Počátky této hry v Soběslavi jsou úzce spjaty s jejím prováděním v Táboře. V Táboře se začíná tento sport hrát po osvobození Československa v roce 1945. Do té doby se tu kuželky sice hrály, ale bylo to pouze příležitostně na několika kuželnách zřízených majiteli restaurací. Hrály se různé hry jako například: Honér, Labynet, Šňůra, Válečná nebo Alegorování.²⁶⁰⁾

Přechod od této hospodské zábavy na pevnou sportovní základnu nastal tedy až po roce 1945. V Táboře se začíná hrát v jednodráhové kuželně hotelu "Znamenáček". Ze Soběslavi jezdí hrát například hráči Laburda nebo Kříž.

Jelikož zájemců o tuto hru je mnoho, začíná se uvažovat o výstavbě nového kuželníku, který by již měl parametry pro sportovní zápasy. Po ztroskotaném jednání o hernu na zahradě "Masarykova domu" v Táboře byla uzavřena nájemní smlouva s Právovárečným pivovarem v Táboře o pronájmu střelnice a místa pro postavení závodního dvouplánu na " Střelnici". V roce 1948 tak vzniká 1. kuželna na okrese Tábor, kam dojíždějí i někteří hráči ze Soběslavi. V roce 1961, jak se píše v okresním kuželkářském almanachu, vzniká Okresní sekce kuželek(1.

předseda J. Springer), později přejmenovaná na Okresní svaz kuželek.²⁶¹⁾

V Soběslavi se začínají objevovat již v šedesátých letech hlasy volající po založení vlastní kuželny. V roce 1965 vzniká v Soběslavi registrovaný oddíl kuželek pod Spartakem. Prvním předsedou se stává Laburda²⁶²⁾ a v roce 1969 se zaslouhuje společně s ostatními zájemci o kuželky o vznik nové dvoudráhové kuželny, která je pátou kuželnou v okrese Tábor.²⁶³⁾ Od poloviny sedmdesátých let(kdy je již mimochodem předsedou oddílu kuželek v Soběslavi Karel Kříž, který je ve funkci předsedy až do roku 1992),²⁶⁴⁾ se začínají v celém okrese modernizovat kuželny o automatické stavěče. Jako první kuželna v okrese toto realizovala kuželna Sokola Chotoviny v roce 1975. V Soběslavi dochází k tomuto vylepšení až o sedm let později.²⁶⁵⁾ Tímto krokem se v Soběslavi o kuželky zvyšuje zájem, roste základna a projevuje se to i na zlepšených výkonech hráčů. Současně s automatickým stavěčem je v kuželně také proveden saduritový povrch drah.²⁶⁶⁾

V roce 2002, kdy město zasahují v předchozích kapitolách již několikrát zmíněné povodně, jsou kuželkářské dráhy zcela zničeny. Došlo ale k mohutným opravám a kuželna je po čase opět v provozu.²⁶⁷⁾

V roce 2004 se soběslavské kuželky dočkaly největších individuálních úspěchů, když Alena Dudová vyhrává(poněkolikáté) okres a poté i kraj a kvalifikuje se tak na MČR. V kategorii mužů svého největšího úspěchu dosahuje Pavel Němec, který v krajském přeboru končí na 3. místě.

V roce 2006 po dalším zásahu povodně je kuželna opět zatopena, opět ale dochází k rekonstrukci a kuželkářský sport tak nadále funguje.²⁶⁸⁾

V současné době má oddíl již po několik sezón, jak jsem zjistil ze soběslavských kronik, 22 členů. Hrají dvě družstva(pouze dospělí), družstvo "A", hrající KP2 a družstvo "B", hrající OP. Nejúspěšnější jednotlivci jsou Pavel Němec, Jaroslav Chalaš a v ženách mnohonásobná okresní přebornice Alena Dudová.²⁶⁹⁾

Družstvo "A" Soběslavi trénuje jednou týdně, v pondělí, v pátek má zápasy, družstvo "B" trénuje v úterý a své zápasy hraje ve čtvrtek. Kuželna je každou středu otevřena i pro veřejnost a ta se může také účastnit každoročního prosincového "Vánočního turnaje", který je určen i pro neregistrované hráče. Předsedou oddílu je J. Kopic, vedoucími družstev jsou Pavel Němec a M. Votrubová.²⁷⁰⁾

5.11 Sportovní gymnastika

Gymnastika se začíná v Soběslavi cvičit již po založení sokolské jednoty ve městě v rámci sokolské gymnastiky. Soběslavský Sokol vychoval nejednoho skvělého gymnastu, nejúspěšnější z nich byl určitě Ladislav Tikal, pozdější závodník Sokola Pražského a Sokola Vinohrady a také úspěšný olympionik. Více o jeho úspěších v kapitole o nejúspěšnějších sportovcích Soběslavi.

Samostatný oddíl sportovní gymnastiky je založen o mnoho let později. Přesné datum založení oddílu se nepodařilo sehnat, ale jedná se o první polovinu šedesátých let dvacátého století. Mezi první cvičitele patřili Libor Špaček, Věra Mrázová a Naděžda Pánková, později podporováni pomocníky především z řad bývalých aktivních gymnastek. Ihned na úvod je třeba říct, že v Soběslavi se po celou dobu existence oddílu sportovní gymnastiky věnovaly tomuto sportu pouze dívky. Muži tomuto sportu v Soběslavi nikdy nepropadli, jak říká dlouholetá trenérka gymnastiky v Soběslavi paní Naděžda Pánková (dospělé kategorie se v Soběslavi nikdy necvičily). Zpočátku, ale i po celá léta šedesátá, se pohybuje počet členek tohoto oddílu okolo čtyřiceti a je tedy v tomto období poměrně hojně navštěvován. Kategorie členek jsou od přípravy přes mladší, starší žactvo až po dorost. Pro kategorie těch nejmladších pořádá oddíl každoročně náborů na školkách a v prvních třídách základních škol. Tréninky probíhají čtyřikrát i vícekrát týdně v "malém" či "velkém" sále Spartaku Soběslav. Již nedlouho po vzniku začíná oddíl sportovní gymnastiky spolupracovat se Spartakem Sezimovo Ústí (jezdí na společné závody, vypomáhají si trenéři apod.). V letních měsících potom organizují společné letní soustředění na různých místech v ČR. Gymnastky se účastní okresních, krajských i celostátních soutěží. Úspěchy jsou střídavé, i když výrazného výsledku na celostátní úrovni se nedostává.

V červenci roku 1966 jsou v Soběslavi soustředěny československé sportovní gymnastky včetně hvězdy Věry Čáslavské, které se tu připravovaly na mistrovství světa v Dortmundu. To byla pro celý soběslavský sport velká událost a mladé gymnastky i celá široká veřejnost tak mohly na vlastní oči sledovat 9.-10.8. veřejné hodnocení výsledků nejlepších československých gymnastek.²⁷¹⁾

Během sedmdesátých let dochází k postupnému úbytku členek oddílu, na konci sedmdesátých let odcházejí i trenéři Věra Mrázová, později i Libor Špaček. Do oddílu přichází trenérka Eva Příběžská.

V osmdesátých letech již cvičí v oddílu pouze cvičenky ve věkovém rozmezí 6-12 let, tréninky se postupně omezují na pouhé dva v týdnu a oddíl se zúčastňuje pouze lokálních závodů typu: " O pohár MDŽ nebo "Pohár osvobození".²⁷²⁾ Přesto se ale trenérkám Pánkové a Příběžské podařilo vychovat gymnastické talenty, a to především, jak mi řekla paní Pánková,

Vladku Brožkovou, která se později uplatnila i v proslulém středisku trenéra Kouby v Českých Budějovicích.

Od počátku let devadesátých se oddíl začíná potýkat s další vlnou úbytku členek, tréninky se omezují na jeden v týdnu. Věkový rozptyl cvičenek je veliký a tak se oddíl přestává zúčastňovat jakýchkoli soutěží (s výjimkou předvánočních oddílových závodů) vzhledem k tomu, jak by bylo komplikované jednotlivé sestavy s takovýmto věkovým i výkonnostním rozptylem nacvičovat. V současnosti jediná trenérka v oddíle gymnastiky Pánková se tak zaměřila, jak říká, především na vytváření základních pohybových a gymnastických návyků a dovedností a cvičení jsou tak spíše všeobecného charakteru.

V současnosti se pohybuje počet členek oddílu gymnastek Spartaku Soběslav, jak uvádí paní Pánková, okolo patnácti.

5.12 Kulturistika

Kulturistika se v Soběslavi rozvíjí od roku 1969, kdy začíná cvičit budoucí karatista a průkopník bojových sportů v Soběslavi Miroslav Ondřej. Cvičí v domácím prostředí spolu s Václavem Snášilem a Danielem Souhradou v improvizované tělocvičně. Jeho kvalitní výkon 220kg v dřepu byl dlouhá léta považován za neoficiální místní rekord. V roce 1977, kdy Ondřej s kulturistikou končí, přebírá pomyslné žezlo Karel Hoffmann. Nechává vzniknout 1. posilovnu v Soběslavi, která se nachází v areálu budovy Sokolovny v dnešních projekčních kancelářích. Vzniká oficiální oddíl, který je veden pod Spartakem Soběslav. Členové oddílu se účastní soutěží v Jihočeském kraji, kde si vedli, jak mi řekl současný kulturista R. Prager, velice slušně. Soutěží kromě kulturistiky také v silovém trojboji. V oddíle jsou vedeni: Pavlovič, Peterka, Hoffmann, J. Ondřej, Mašek, Čechtický. Dobrých výsledků dosahuje zejména Pavlovič, který je v kulturistice i silovém trojboji, jak mi řekl Karel Hoffmann, špičkou v kraji. Během osmdesátých let má oddíl vždy 4 až 5 členů a kromě členů oddílu začíná mít posilovna i "komerční" využití pro veřejnost. Na konci osmdesátých let se umístí velice slušně mladší dorostenci, jmenovitě R. Čáp a Jan Ondřej, kteří se ve svých kategoriích do 169, resp. 174cm stávají krajskými přeborníky a probouývají se na Mistrovství Československé republiky.²⁷³⁾

V roce 1990 se posilovna přesunuje do areálu ZŠ E. Beneše, kde je dodnes. V tomto období (od počátku devadesátých let až do roku 2001) nemá kulturistický oddíl žádné členy. V roce 2000 přebírá do správy fitcentrum "R" Rudolf Prager, současný úspěšný reprezentant v

kulturistice, více o něm v kapitole o nejlepších soběslavských sportovcích. V současnosti je to jediný soběslavský aktivní kulturista, i když působící v barvách budějovického oddílu.

5.13 Tenis

Tenis se v Soběslavi začíná hrát už na začátku čtyřicátých let. Hraje se na antukovém dvorci "Na Douskách"(dnešní moštárna). Mezi zakládající členy patřili pánové: Jaroslav Vilím, Bohuslav Hruška, Zdeněk Židlický, Jaroslav Meduna, Felix Špaček, Antonín Novák, Vladimír Kramář, Zdeněk Jungr, Karel Havlík, později hrají i Vladimír Štěpánek a Václav Tomeček.

Po únoru 1948 nemá tenis zrovna na různých ustláno a získává nálepkou buržoazního sportu. Z vyprávění pamětníků se dozvídáme, jak chodili tehdejší tenisté na kurt s raketou schovanou pod bundou. I přes nepřízeň se budují nové tenisové dvorce a šatny s klubovnou.

V roce 1956 jsou tedy otevřeny 2 nové dvorce v dnešním areálu(tehdy se tomuto místu říkalo " Na solinách"). Zároveň je připraven prostor pro dvorec třetí, který byl dobudován a otevřen na konci šedesátých let v souvislosti s pořádání

tzv. Elitexiády n.p. Lada Soběslav.

I když neprobíhá organizovaná tréninková činnost, začínají s tenisem i mladí hráči, jsou to: Bohuslav Slípka, Jiří Toufar, Zdeněk Šůna, Karel Hoffmann, Zdeněk Židlický ml., později přichází MUDr. Petr Kutil. Pravidelnou soutěž hrají pouze dospělí a to KP. Mládež tvoří, jak mi řekl dlouholetý hráč tenisu František Cílek, především děti členů tenisového oddílu- Dalibor Špaček, Milan Kramář, Vladimír Novák, vedle nich potom začínají hrát v průběhu šedesátých let i sourozenci Marie a Aleš Pouzarovi, sestry Helena a Dana Janešovi a Jana a Miluše Tůmovi, Dana Samohejlová, Milan Novák, Pavel Vaněk, František Cílek. Organizované tréninky mládeže ale neprobíhají, věnuje se jí při úderech na cvičné zdi pouze Felix Špaček. Mládežnický tým startuje průběžně v okresním přeboru nebo krajském přeboru. Pro rozvoj tenisu v Soběslavi jsou významná hlavně sedmdesátá léta. V roce 1970 přicházejí do Soběslavi manželé Kinkorovi. Mgr. farmacie Kinkor je trenérem 1. třídy, trenérkou je i Marie Kinkorová. Počíná tak pravidelná plánovaná tréninková činnost. Jednotlivé kategorie- žáci, dorost a dospělí mají pravidelné tréninky v určený den a hodinu. Je proveden úspěšný nábor žactva, v zimním období se využívá tělocvična. Všechna družstva hrají pravidelnou soutěž a hráči se účastní okresních a v případě nominace i krajských přeborů. V sedmdesátých letech také dochází k odštěpení od Spartaku a vytvoření samostatného tenisového klubu.

V roce 1975 unikla družstvu žactva o jeden zápas účast na mistrovství republiky, kdy v

rozhodujícím zápase podleli žáci Písku 5:6. Úspěšný tým tvořili: Petr Kutil, Vladimír Drachovský, Petr Sejk, Jaroslav Palas, Jana Komárková a Eva Příběnská.

V dalších letech se mladí tenisté účastní i celostátních turnajů a jsou klasifikováni v republikových žebříčcích.

Pro soběslavský tenis došlo v sedmdesátých letech za předsednictví Vladimíra Kramáře k dalšímu významnému kroku. Tenis totiž přestal být po úspěších daviscupového týmu a Jana Kodeše pouze sportem pro vyvolené a stával se i díky pravidelným televizním přenosům významným celorepublikovým sportem. Projevovalo se to obrovským nárůstem zájmu o tenis, na což reagovalo i vedení tenisového oddílu v Soběslavi. Od nynějška mohli v případě zájmu využívat sportoviště (při dodržování všech zásad provozního řádu) i členové dalších oddílů TJ Spartak Soběslav, podmínkou tedy bylo členství v TJ Spartak a zaplacení členského příspěvku. Vedle toho se kurt pronajímal, samozřejmě, když byl volný, i veřejnosti.

Dospělí hrají v sedmdesátých letech kraj, ten má několik skupin většinou podle dosažitelnosti, Soběslav hraje s Třeboní, Tábořem, Sezimovým Ústím a některými týmy z Českých Budějovic. Hrají hráči: Kutil, Slípka(v té době soběslavská jednička), Dalibor Špaček(později přestoupil do Táboře), Novák, z žen to byly: Kinkorová, Komárková, Eva Košnerová(dříve Příběnská). V roce 1978 je pro soběslavský tenis velkou ranou těžké onemocnění Mgr. Kinkora. Vše tak na svých bedrech táhne Karel Kramář s Marií Kinkorovou. V roce 1979 umírá Mgr.Kinkor a Karel Kramář tak kontaktuje Františka Cílka a některé další z řad bývalých dorostenců. Přichází noví oddíloví funkcionáři: Fr. Cílek se stává jednatelem, mládeži se začínají věnovat pánové Pitra a Novák, kteří trénují žactvo a přípravku. Při tréninku mládeže dále pomáhá také bývalý úspěšný mládežnický hráč Drachovský. Předsedou zůstává Karel Kramář. Další událostí je velmi úspěšný nábor, v Táboře pak dochází ke kompletní výměně v okresním tenisovém svazu(Fr. Cílek zde začíná dělat pokladníka, v trenérské metodické komisi pracuje i M. Novák) a tenis se dostává z krize.

Koncem sedmdesátých a počátkem osmdesátých let se začínají pořádat dva pravidelné turnaje, okresní přebory a soutěž " Hledáme nového Kodeše a Sukovou"(z této soutěže vzešly i některé budoucí hvězdy Československého tenisu Mandíková, Lendl, Mečíř) a to ve všech kategoriích mladší žactvo, starší žactvo i dorost. V žactvu začínají po tomto náboru hrát bratři Dudové(oba sourozenci Jiří i Daniel se stali okresními přeborníky), Tomeček(byl třetí v žebříčku kraje a prosadil se i do celostátního žebříčku), Brych, Svatková.

V letech 1980- 1988 hrají dospělí krajský přebor a umísťují se pravidelně na druhém nebo třetím místě, dvě družstva dorostu hrají okres, po postupu poté kraj, žáci hrají okres. V té době bylo velkou touhou, jak mi řekl Fr. Cílek, uspořádat celostátní turnaj v Soběslavi, to se

podáři, a od roku 1984 do 1990 pořádá Soběslav pravidelně třídní turnaj pro muže a ženy v singlech i čtyřhrách, kterého se v průběhu let účastní celý Jihočeský kraj, Plzeň, Praha, Jihlava a některá další města.

Po roce 1990 probíhají v tenisovém oddíle podstatné změny, tenis získává ve městě na popularitě, má velkou podporu od města a zapojuje se do něj řada podnikatelů. Opravuje se tak klubovna a dochází k výstavbě nových moderních šaten. V roce 2002 zasahuje povodeň, vše je ale opraveno a opět povýšeno na skvělou úroveň. Pořádají se pravidelné turnaje "neregistrovaných hráčů" ve čtyřhrách. V oddíle působí tři dospělá družstva (smíšená), družstvo dospělých v krajském přeboru C, zbylá dvě družstva, složená převážně z podnikatelů, hrají okresní soutěž. Žáctvo se potýká s nedostatkem hlavně dívek a povětšinou jednotlivci hostují v Sezimově Ústí a to samé lze říci i o dorostu (v současnosti z řad mládeže vykazuje velmi dobré výsledky F. Vondruška). Současně fungovala do nedávné doby také tenisová škola Drachovského, tomu pomáhal další bývalý hráč Šonka. Nyní vede školu Vondruška, Štolfa a Šonka. Od devadesátých let se konají i turnaje v hale (ve velkém sále sokolovny).

V roce 2001 je v Soběslavi postavena tenisová hala, stojící na místě, kde stál původně nedokončený plavecký stadion, který byl rozestavěný už od osmdesátých let a poté, co bylo rozhodnuto o nedostavění bazénu, plnil funkci skladu. Tenis se tak stává celoročním sportem, kdy členové tenisového oddílu mají i v nově vystavěné hale své blokované hodiny a trénují tedy i v zimě. V areálu kurtů vznikl před nedávnem jeden nový kurt s umělým povrchem (na místě bývalé tréninkové zdi). V současné době hrají muži a ženy smíšený krajský přebor III., kdy v soutěžích hrají 4 muži a 2 ženy. Kvalitních výsledků dosahuje i žákovský tenis, i když fungující společně se Sezimovým Ústím.²⁷⁴⁾

5.14 Stolní tenis

Oddíl pod TJ Spartak Soběslav

Novodobá historie stolního tenisu v Soběslavi začíná v 70. letech minulého století, kdy oddíl obnovil činnost pod hlavičkou TJ Spartak Soběslav. V té době zde působili hráči Slípka, Bicera, Příplata, Uhlíř st., Cvach a další, kteří dovedli oddíl výkonnostně až do Krajské soutěže. Začínal zde jako nadějný žák i Vít Sechovec, dnes jedna z opor oddílu TJ Spartak Sezimovo Ústí a špičkový hráč stolního tenisu na okrese Tábor (pořadí na krajském žebříčku v sezóně 2006/07 31-40).

V roce 1981 zahájili svou činnost v oddíle stolního tenisu TJ Spartak Soběslav hráči Miroslav Štaubr a Pavel Hložek, kteří do té doby působili na okresu Písek (Štaubr v TJ Sokol Branice, Hložek v DDM Milevsko). Zapojili se hráči Jiří Cvach, Karel Uhlíř st. a Vladimír Peterka (přišel z Mladé Vožice). Byl proveden nábor žactva na základních školách v Soběslavi, přibližně po 2 letech začali žáci Soběslavi sklízet první úspěchy. V letech 1983-1987 patřili k nejlepším žákům na okrese Tábor i v Jihočeském kraji Lukáš Novák, Karel Uhlíř, Antonín Pánek, Josef Holub, Petr Bednář, Jaroslav Prokeš a Michal Mojžíš, mezi žákyněmi se pak prosadila Vladimíra Pehová, Jaroslava Pánková a Iveta Bednářová. Svoji činnost obnovilo i družstvo mužů, které v sestavě Štaubr, Peterka, Hložek, Cvach, Novák a Uhlíř vybojovalo postup do Krajské soutěže, kde se opakovaně umístilo v popředí tabulky. Po přechodu žáků do vyšších věkových kategorií se však nadějný tým začal postupně rozpadat. Hráči s lepší výkonností odešli hrát vyšší soutěže (Štaubr a Novák Jihočeskou divizi do Sez. Ústí a Bechyně), jiní postupně zanechali aktivní činnosti (Uhlíř, Pánek, Bednář, Prokeš, Mojžíš a všechna děvčata). V roce 1990 stál oddíl opět téměř na začátku.²⁷⁵⁾

Oddíl pod DDM Soběslav

V té době se postupně změnilы podmínky v TJ Spartak Soběslav, za pronájem tělocvičny na tréninky a soutěžní utkání byla jednotou požadována finanční úhrada. Oddíl se tehdy rozhodl přejít pod hlavičku DDM (SK Domeček) Soběslav, který mu nabízel mnohem lepší herní a tréninkové podmínky. Postupně se obnovila činnost mužů i mládeže, přišlo několik nových hráčů, kteří výkonnostně oddílu pomohli. Patří k nim Oldřich Vondruška a Martin Novotný, opět začali aktivně hrát Antonín Pánek a Josef Holub, později přišel Kamil Barták. Po roce 1996 bylo opět možné postavit A i B družstvo mužů, A družstvo hrálo krajskou soutěž a B družstvo Okresní přebor. Mezi žactvem se však nenašel vhodný talent, který by motivoval ostatní hráče k vyšší výkonnosti. To vedlo k postupnému snížení výkonnosti a odchodům dalších hráčů, takže v roce 2005 sestoupilo A družstvo z krajské soutěže a situace nevypadala nijak růžově. O víceméně uspokojivé výsledky z této doby (1996-2005) se zasloužili hráči Pánek, Novotný, Vondruška, Holub, Hložek, Cvach, Barták (v roce 2001 odešel do Lokomotivy Veselí n.Luž.), Štaubr (přerušil činnost v roce 2002) a Peterka (v roce 2004 odešel do VS Tábor).

Novou etapu rozvoje zahájil oddíl stolního tenisu v Soběslavi v roce 2005. Již na jaře začali stolní tenisté DDM Soběslav vyjednávat se stolními tenisty Lokomotiva Veselí nad Lužnicí o fúzi obou týmů, která by mohla oběma týmům jen prospět. Veselští si totiž vybojovali v okresním přeboru právo postupu do krajské soutěže a měli tak nahradit sestupující Soběslav. Hráčská základna byla v té době velmi úzká. Spojením obou týmů vznikla šance na vytvoření

společného vyrovnaného týmu. Toto řešení přivítal i krajský a okresní svaz, který ke spojení stolních tenistů Soběslavi a Veselí dal souhlas.²⁷⁶⁾

Spojený tým nesl nejdříve název DDM Soběslav / LOKO Veselí, aby pak od roku 2006 zůstal zachován jen název DDM Soběslav. Jednotlivá družstva byla složena z těchto hráčů:

A: Pánek, Novotný, Holub, Cvach, Hložek, Barták, Krzywda, Janovský, Leština

B: Hložek, Barták, Krzywda, Janovský, Leština, Matoušek

C: Vondruška st., Bučinský, Vondruška ml., Jírek, Šustr, Šklár, Petkov

Z Veselí tedy přišli hráči Kamil Barták, Andrej Krzywda (přestoupil později do Calofrig Borovany), Dušan Janovský, Petr Matoušek a hlavní posila Jiří Leština, který přestoupil z TJ Slavoj České Budějovice a ve Veselí pracuje. Pod vedením trenéra O.Vondrušky postupně stoupala výkonnost žáků, takže mohli vytvořit C družstvo, které se zúčastnilo okresní soutěže. A družstvo hrálo v roce 2005 Krajskou soutěž a B družstvo Okresní přebor. Žáci Václav Bučinský a Filip Vondruška se stali ve svých kategoriích špičkovými hráči okresu i kraje.

Úspěchy po spojení stolních tenistů Soběslavi a Veselí nad Lužnicí

V sezóně 2007-2008 se A družstvo stalo účastníkem Jihočeské divize, což je soutěž, která se v Soběslavi ve stolním tenisu ještě nehrála. B družstvo hraje v krajské soutěži, C družstvo postoupilo do okresního přeboru. Do týmu přišly posily Arnošt Pražák, Václav Matějů a Pavel Forman.

Materiální zajištění oddílu

Z minulých období má oddíl k dispozici kvalitní hernu, 3 stoly, síťky a míčky. Další hráčské vybavení (dresy, pátky apod.) je majetkem hráčů. DDM provedl v roce 2005 zatemnění oken herna, v roce 2007 zakoupil za podpory města Soběslav nové stoly, síťky a ohrádky.²⁷⁷⁾

5.15 Karate, tai-chi

Cvičit karate (styl shotokan) začal kolem roku 1977 Miroslav Ondřej (otec Miroslava Ondřeje Jan Ondřej trénoval společně s J. Snášilem už před druhou světovou válkou volný styl na místě, kde stojí dnes hospoda "Hvízďalka"). Ondřej je také spoluzakladatelem kulturistiky v Soběslavi, kdy cvičil společně s Václavem Snášilem a Danielem Souhradou už od roku 1969. V roce 1977 tedy kulturistiky zanechává (tu převzal Karel Hoffmann) a začíná s cvičením karate. Nejprve cvičí sám, poté se k němu připojuje skupina 3-5 lidí. Tito nadšenci cvičí původně venku na různých místech v Soběslavi.

Od roku 1978 začínají cvičit v rámci ZRTV (základní a rekreační tělesné výchovy). Počet cvičících v té době začal narůstat a cvičí již okolo 10 lidí, jedním z prvních členů byl Jindřich Melichar (zakladatel firmy Bushman).

Kolem roku 1984 MUDr. Zdeněk Bartoň (v roce 1988 emigrující do Norska) seznámil M. Ondřeje s ing. Václavem Liškou z Českých Budějovic (dnes 6. dan), hlavní postavou budoucí ČKBU (České komise bojových umění – vznikla po odchodu V. Lišky od Českého svazu karate pro neshody).

Počátkem 80. let se začíná trénovat i mimo Soběslav. Tréninky probíhají také v Třeboni, poté v Želči a na přelomu 80. a 90. let také ve Veselí nad Lužnicí.

V 80. letech společně s budějovickým oddílem se účastní členové oddílu několikrát závodů v rakouském Salzburku.

Rok 1990 je velice důležitý pro soběslavské karate, je to totiž rok vzniku cvičební skupiny "Budoklub Soběslav". Zakládajícími členy byli: M. Ondřej, Radomír Stránský, Roman Menhart, Milan Křemen, Stanislav Karkula.

Krátce poté vzniká již zmíněná ČKBU, zpočátku sdružení 4 oddílů (České Budějovice pod vedením V. Lišky, Tábor pod vedením Josefa Pěknice – dnes Karate-P-klub pod organizací JKA, Mladá Boleslav pod vedením MUDr. Karla Jedličky a Soběslav pod vedením M. Ondřeje)

V té době (konec 80. let) do Soběslavi 2x týdně dojížděl na tréninky V. Liška, cvičilo se v tělocvičně ZŠ Komenského, pak v ZŠ E. Beneše až do příchodu kulturistů do této tělocvičny.

V letech 1989 – 1997 se začíná trénovat v Domě dětí a mládeže a rok poté opět v tělocvičně ZŠ Komenského.

Od roku 1998 zažívá soběslavské karate útlum. Ti, co se věnují karate nadále, jezdí cvičit do Tábora (ZŠ na náměstí Mikuláše z Husi) do nově založeného oddílu Reného Čechury, karatisty, který odešel z oddílu J. Pěknice, a který původně začínal cvičit v Soběslavi.

Začátkem roku 2003 je opět obnovena činnost v Soběslavi, trénuje se 2x týdně v ZŠ E. Beneše. O čtyři roky později se spouští v rámci oddílu také tréninky v tělocvičně ZŠ Choustník (taktéž 2x týdně). Od roku 2005 začíná také oddíl karate s pravidelným pořádáním letních soustředění společně s tábořským oddílem R. Čechury.

Další činnosti oddílu jsou zejména: pravidelná účast na seminářích pořádaných ČKBU v Č. Budějovicích (V. Liška – styl shotokan, tai-chi) a Táboře (R. Čechura, dnes 3. dan), účast na seminářích senseie Takejiho Ogawy (9. dan, styl goju-ryu) a Fumio Sugasawy (7. dan, styl wado-ryu), pořádání seminářů v Soběslavi. Paralelně s cvičením karate probíhá také cvičení

tai-chi-chuanu (od konce 80. let). Dnes má oddíl karate v Soběslavi cca 20 členů, především z řad dětí a mládeže. Největšími osobnostmi jsou 3 držitelé černých pásů- Miroslav Ondřej (3. dan), Petr Procházka (1. dan), Dana Adámková (1. dan). V současnosti oddíl bojuje o nové členy a potýká se, jak mi řekla Dana Adámková, s nedostatkem zájemců. V polovině devadesátých let, kdy se cvičilo v "Domečku", chodilo na nábory i padesát dětí a dnes, jak mi řekl Miroslav Ondřej, je to jen zlomek tohoto čísla a pohybová úroveň cvičících se taktéž velice zhoršila, jak oba shodně dodávají.

5.16 Aikido

V roce 1993 vzniká ČAA- Česká asociace aikida (kromě tohoto zastřešujícího spolku existují ještě spolky dva: Česká federace Aikida a Bohemia Aikai). Tato asociace je řízena centrem Hombu dojo v Tokiu. Po roce 1994 vzniká v Českých Budějovicích škola cvičení "Ikeda".

V únoru roku 1999 je založen oddíl aikida v Soběslavi. Oddíl je začleněn do ČAA a cvičí právě systém Ikeda (i v současnosti) . Aikido funguje od počátku v rámci Spartaku Soběslav a zakladatelem oddílu je Lukáš Kulhánek. Trénuje se dvakrát týdně v malém sále Sokolovny Spartaku, kde probíhá , jak mi řekl cvičitel a zakladatel aikida v Soběslavi Lukáš Kulhánek, dvou až tří hodinový trénink. Časem se začíná také jezdit na semináře po celé republice(původně jezdí jen L. Kulhánek, postupně se přidávají další) a také semináře v rakouském Linci a hlavně ve Švýcarském Curichu pod vedením Tada Sensei(9. dan).

Od roku 2001 oddíl nabírá do svých řad také mládež. Už od počátku je o aikido velký zájem a po roce fungování cvičení mládeže má oddíl už zhruba 25 členů a tento počet(25- 30) si drží, jak mi řekl Lukáš Kulhánek, do současnosti.

V roce 2002 zasahuje město povodeň a většina oddílů přerušuje činnost, oddíl aikida ale nadále funguje a je mu pronajata tělocvična bývalé ZŠ "Chanoska", kterou vlastní a spravuje sdružení "Rolnička".

Od roku 2004 začíná oddíl(resp. Lukáš Kulhánek) také s vlastní přednáškovou činností. Přednášky jsou jednou za čtvrt roku a témata jsou "sebeobrana", "co je to aikido" aj. Současně také začíná i se školením policistů. Od tohoto roku se začíná s letními a zimními soustředěními, v zimě se jezdí do Krkonoš, v létě(začátek září) potom do Itálie(v roce 2007 Chorvatsko). Jelikož se v létě v Soběslavi aikido necvičí, využívají "aikidisté" pro přípravu areál Spartaku, kam chodí hrát jednou týdně beach volejball a poslední týden o prázdninách

jezdí na rafty. Rok 2007 byl pro soběslavské aikido rokem významným, kdy se dva členové oddílu, Zuzana Ondřejová a Libor Hejl, účastnili dvou seminářů, na kterých splnili zkoušky 1. dan.

V současnosti má oddíl aikida v Soběslavi zhruba 30 členů a pořádá (od roku 2004) dvakrát ročně nábor. Je financován z dobrovolných příspěvků.

5.17 Aeroklub

V roce 1947 se parta leteckých nadšenců rozhodla, že založí Blatěcký Aeroklub. Mezi tyto nadšence patřili Hubert, Líkař, Ferra, Flíček, Mlčoch, Štefan a Kubizňák. Byl vyroben první naviják, který vystřídal gumové lano a zanedlouho potom byl Aeroklubu přidělen nový naviják „Ztratílek“. Svépomocí byl také v roce 1950 postaven dřevěný hangár, který svému účelu slouží dodnes. O rok později byla postavena budova kanceláře.

První kluzák, se kterým se začalo létat byl ŠK-38 OK-5195 Komár. Později přišel Z-23 OK-5186 Honza. Na těchto kluzácích se začalo cvičit pojezdy, nízké starty a později i vysoké starty.

Aeroklub byl členem Českého národního aeroklubu ČNA, později DOSLETU a v roce 1953 se změnil v Aeroklub Svazarmu. Tím byl až do zániku Svazu pro spolupráci s armádou v roce 1990.

V roce 1952 se začala budovat plocha pro vzlety kluzáků a motorových letadel ve směru od tehdejší Hedvy. Postupem času přicházely do aeroklubu další kluzáky jako Bejbina, Krajánek, Šohaj LG-25 a LG-125 a Galánka. V roce 1952 byl aeroklubu přidělen první dvousedadlový kluzák VT-130 Kmotr OK-1266. Dále přibyl naviják Herkules II a traktor Zetor-25.

V roce 1953 se uskutečnily první aerovlekové starty. Vlekaly C-104 OK-BOD, C-106 OK-CJG a K-65 Čáp. Přejedem od Svazarmu se změnila též koncepce aeroklubu. Byly vytvořeny krajské AK. Prvním náčelníkem krajského aeroklubu byl jmenován mjr. Kamarýt. Současně se letiště Soběslav stalo krajským letištěm. Na letišti bylo zřízeno středisko pro výcvik branců, kteří se zde cvičili na letounech C-5 a C-105. Někteří absolventi se později dostali do vojenského letectva a létali na letounech MiG-15.²⁷⁸⁾

Celé období 50. let znamenalo pro letectví velký rozvoj. Přicházely další typy letounů jako Z-22 Junák, M-1C a M1D Sokol, Aero 45 a Z-226. Mezi kluzáky se od roku 1953 stal hlavním výcvikovým typem dvousedadlový VT-109 Pionýr. Na létání akrobacie se používal jednomístný VT-107 Luňák. Pro výkonné létání byl pilotům k dispozici VT-425 Šohaj. V

tomto bouřlivém období se na rozvoji aeroklubu podílelo mnoho lidí. Ve funkci náčelníka se vystřídali pánové Bína, Ferra a Linda. Instruktorskou činnost prováděli členové Bína, Soukup, Flíček, Ferra, Ferrová, Topka. K nim přibili v polovině padesátých let pánové Král, Černý, Šmíd, Mára, Pazdera a Vaška. Výcvik na motorových letounech obstarávali pánové Bína, Ferra, Lehman. Výcvik branců prováděli instruktoři Hromek, Raška a Vojtěch.

Ve druhé polovině padesátých let odešel náčelník krajského aeroklubu pplk. Kamarýt do výslužby a na jeho místo přišel mjr. Brejcha. Krajské letiště se přesunulo do nově postavených budov na letišti Hosín. Současně s tím se tam přesunul i výcvik branců.

Šedesátá léta přinesla do létání v aeroklubu změny. Začalo se více šetřit penězi, zrušily se placené funkce náčelníků letišť a omezily se také prostředky na létání. V tomto období se postupně ve funkcích aktivistických náčelníků vystřídali pánové Král, Mára a Ferra. Letecký život se však rozvíjel dále. Aeroklub dostal v roce 1961 nový dvousedadlový kluzák L-13 Blaník imatrikulace OK-1826.²⁷⁹⁾

O dva roky později v roce 1962 přišel druhý Blaník s imatrikulací OK-3828, který plachtařům v Soběslavi slouží dodnes. V téže roce dostal aeroklub nový výkonný kluzák VT-16 Orlík, který posunul úroveň výkonného létání značně kupředu. V roce 1962 se na letišti v Soběslavi uskutečnily krajské plachtařské závody. Z místních se zúčastnili Černý, Pazdera a Král. V tom samém roce postihla Aeroklub tragédie kdy při nehodě letounu Z-226 OK-MFR zahynul Václav Pazdera. Letoun byl při nehodě zničen.

V roce 1964 přibyl na letiště další blaník imatrikulace OK-4807, jako náhrada za OK-1826, který byl zničen při přistávacím manévru na letišti ve Vyškově. V tom samém roce dostal Aeroklub nový naviják typu Herkules III. Jelikož dotace na létání se rok od roku snižovaly, začali členové Aeroklubu získávat peníze výdělečnou činností. Z dlouhodobých činností stojí za to připomenout svařování ocelových patek do betonových sloupů a montáž dopravníkových řetězů.

V roce 1965 byla zahájena reorganizace sítě letišť a část z nich byla navržena na zrušení. Na seznamu ohrožených letišť se objevilo i Soběslavské letiště. Členové Aeroklubu se ale nevzdali a za zachování existence letiště vyvinuli velkou aktivitu. Z boje vyšli vítězně a letiště zůstalo zachováno. V kraji bylo nakonec zrušeno letiště Písek. Velkou zásluhu na zachování letiště měli předseda AK Hanzal a tajemník Národního výboru v Soběslavi Kratochvíl, kteří letiště velice podporovali. Nejistota okolo zachování existence letiště ovlivnila leteckou činnost na letišti. Postupně se však provoz opět rozběhl a vrátil se do svých kolejí. Navíc přibyl na letiště v roce 1968 nový kluzák VT-116 Orlík imatrikulace OK-8427.²⁸⁰⁾

V 70. letech se opět rozjel výcvik nových pilotů. Přišli noví nadějní plachtaři, začala se

zvyšovat výkonnost na přeletech. Řady sportovců, kteří za své výkony získali odznak stříbrné „C“ se rozrůstaly. Nárůst výkonnosti se projevil i zvýšenou účastí na plachtařských soutěžích ať již na úrovni kraje, oblasti tak i na mistrovství republiky .Byla jich celá řada. Jmenujme např. piloty Weizettl, Černý, Hořický, Hraše, Kulhánek, Novák, Vlha, Pehe, Petráň, Knotek a Šetka. Republikového mistrovství v plachtění se zúčastnil Hraše, Petráň, Knotek a Šetka. Členové Aeroklubu se účastnili i soutěží v motorovém létání a to převážně v navigačních soutěžích jako Zlatý Klas nebo Žižkův Palcát. Z pravidelných účastníků to byli : Černý, Kubát, Šetka, Novák, Kulhánek. V roce 1972 se zúčastnila posádka Černý-Kubát mistrovství republiky v navigaci kde skončili na 12. místě.

Počátkem 80. let kdy již dosluhovaly dřevěné kluzáky typu Orlík, dostal Aeroklub nové kluzáky typu VSO-10. Nový výkonný kluzák umožnil ještě zvýšit plachtařské výkony až na 500km přelety.

V roce 1984 byla vyhlášena celostátní soutěž na podporu snížení nehodovosti v Aeroklubech Svazarmu. Hodnocen byl nejmenší počet nehod na počet nalétaných hodin na kluzácích. Aerokluby, které se umístily na prvních třech místech byly každoročně odměněny novým kluzákem VSO-10. V případě nehody byl aeroklubu okamžitě odebrán. Díky vysoké kázni mezi piloty Aeroklubu Soběslav se letiště každý rok umísťovalo mezi prvními třemi a každý rok obdržel aeroklub nový kluzák. Soutěž skončila až v roce 1990, kdy zanikl Svazarm. V průběhu těchto let prošly letištěm kluzáky následujících imatrikulací : 4502, 6504, 6504, 7504, 8501, 9602 z nichž poslední je na letišti dodnes.²⁸¹⁾

Mimo leteckou techniku byla v 80. letech Aeroklubu přidělena nákladní Avie 30 jako náhrada za dosluhující Robur. V roce 1986 přišel nebo spíše přijel traktor Z-7211, který spolu s Z-3011 slouží plachtařům dodnes. Dále to byl nový naviják Herkules IV a transportní vůz Patran.

Z posledních dodávek dostal aeroklub na přelomu 90.let nový kluzák L-23 Super Blaník a motorizovaný kluzák L-13SE Vivat. Bohužel v roce 1994 byl Vivat při výcviku těžce poškozen. Jeho trosky jsou dodnes uschovány na letišti. Nikomu z členů posádky se naštěstí nic nestalo.

Se zánikem Svazarmu s zanikly všechny finanční zdroje, které podporovaly a financovaly letovou činnost aeroklubů. Od této chvíle byly veškeré náklady hrazeny z prostředků členů a pomocí výdělečných činností. Po dlouhých letech neustálého odkládání výstavby nové budovy došlo konečně k rozhodnutí a byly zakoupeny buňky z nichž byla postavena nová provozní budova.

V dnešní době provozuje Aeroklub Soběslav tři blaníky, dvě vosy, vlečnou Z-226, ultralight

P-92 Echo a Šumák. K tomu občas na letišti létají letouny Z-142, Z-43. Dokončují se detaily na budově a plánuje se co do budoucnosti. Přicházejí noví, mladí lidé a tak letecká činnost v Soběslavi neutuchá.²⁸²⁾

5.18 Cyklistika

Cyklistika je v Soběslavi velmi častý rekreační sport. Díky neexistenci městské hromadné dopravy si návštěvník již na první pohled všimne mohutného " rozmachu kol" v tomto městě. Na kole lze potkat v centru města cyklisty od malých dětí až po lidi v důchodcovském věku. V éře komunismu posloužily k propagaci závodní cyklistiky tzv. "Závody míru", hojně navštěvované silniční závody, jejichž trasa také několikrát procházela i městem Soběslav.²⁸³⁾

Organizovaný cyklo sport vznikl v Soběslavi před téměř třiceti lety. Soběslavské cyklistice vdechl tenkrát život Dům dětí a mládeže v Soběslavi. Mladší žáci soutěží pod DDM, starší žáci se závodů zúčastňovali pod hlavičkou ČSAD Tábor(posléze Rivoli a Budvar), což byl ve své době jeden z nejlepších cyklocrossových oddílů v tehdejší Československu. Trenéry jsou pánové Mikula, Paleček a Kuchař. Oddíl dospělých neexistuje. Závodníci se účastní hlavně silničních závodů.²⁸⁴⁾

V Soběslavi vzniká od roku 1974 tradice silničního závodu "Huškova memoriálu"(Soběslavských okruhů), který mimochodem oslavil v letošní sezóně již 33. ročník a účastní se ho okolo 450ti účastníků. Závod je pořádán pro všechny závodnické kategorie. V té době je ale pořádán táborským oddílem.²⁸⁵⁾

Velmi dobrých výsledků dosahuje zejména Martin Švec, který na konci osmdesátých let vyhrál seriál Jižních Čech v silniční cyklistice a dále se potom zúčastňoval i zahraničních závodů, kdy k jeho největším úspěchům patřilo 3. místo v časovce jednotlivců na mezinárodních závodech v Minsku a 3. místo tamtéž v závodě družstev.

V roce 1989 oddíl ale přerušuje činnost a v Soběslavi se tak až do roku 1998 závodní cyklistika neprovozuje. V roce 1998 vzniká v Soběslavi opět cyklistický oddíl. Zakladatelé byli: Martin Švec, Bříza, P. Mikula, Zelenka, Fric, Kasanda a Bárta. Část ze zakladatelů oddílu se ale po roce pokusila odtrhnout a založit svůj vlastní oddíl, to jim ale nevychází a již po roce fungování nově vzniklý oddíl krachuje. Naplno se ale rozvíjí činnost "Cykloteamu Švec". Účastní se okresních, krajských i celorepublikových závodů(dospělí i mládež) a

začíná se také s pořádáním výletů(účastní se 30- 50 lidí). Počátkem tisíciletí je založen oddíl mládeže a vzniká spor o financování závodů. Výsledkem toho je odchod Břízy. Dospělí se závodů postupně přestávají účastňovat a klade se důraz na rozvoj mládežnické cyklistiky. Narůstá členská základna na dnešních zhruba 30- 40 členů a dostavují se i úspěchy. V žactvu a ml. dorostu se daří hlavně mladému cyklistovi Skálovi(od roku 2005 jezdí na mezinárodní závody, v tomto roce se stal také Jihočeským mistrem na horských kolech a daří se mu i v silniční cyklistice). Dobře se na závodech umísťuje i Černý, který ale přestupuje už v žactvu do Budvar teamu Tábor. Od roku 2002 začíná oddíl s pořádáním týdenních soustředění na Šumavě, na která se jezdí, jak mi řekl Martin Švec, v létě i v zimě. Od tohoto roku se také podařilo oddílu získat pořadatelsví závodu "Huškův memoriál" a povýšit ho na závod Českého poháru, který se jezdí jako kritérium(bodovaný okruh).

Huškův memoriál inspiroval organizátory k založení dalšího cyklistického závodu v Soběslavi. Už před vznikem oddílu začínají v roce 1995 s pořádáním "Dnů cyklistiky," jednoho ze série devíti MTB závodů. Tento závod ale postupně, jak mi řekl Martin Švec, ztrácí na atraktivitě a po deseti ročnicích tradice MTB závodů v Soběslavi končí. Navazuje na něj ale od roku 2005 další akce pořádaná soběslavskými cyklisty "Cyklomaratony," jedoucí se pod hlavičkou Anlen Galaxy Maraton série, která slaví každým rokem větší a větší úspěchy a návštěvnost každým rokem stoupá.

V současnosti jsou členové týmu: Martin Švec, Jan Švec, F. Mikula, Pinc, Nápravníková, Skála a Bicera. Oddíl se mimo závodní činnost v silniční cyklistice, cyklocrossu, na horských kolech, věnuje pořádání výletů(účastní se také mezinárodních závodů jako diváci, např. na MS a jiných akcích) a již zmíněných soustředění na Šumavě.

Kromě cykloteamu Švec v Soběslavi existuje zhruba deset let neorganizovaná skupina několika cyklistů skokanů, kteří si zhruba před čtyřmi roky vybudovali svou vlastní dráhu na kopci Svákov a v letních měsících zde trénují skoky na "dirtech", popř. jezdí trénovat na jiné dráhy po republice. V zimě se věnují, jak mi řekl jeden z nejúspěšnějších jezdců Jan Kříž (v minulosti vyhrál několik celorepublikových soutěží), gymnastické přípravě v tělocvičně Spartaku Soběslav. Tito jezdci, skokani si hradí všechny aktivity ze svého.

5.19 Kanoistika

Od počátku třicátých let učil na tehdejším učitelském ústavu pan Wala, který se zasadil o rozšíření volejbalu ve městě, začal také s výukou plavání v řece Lužnici a taktéž velkou

zásluhu má na rozšíření kanoistiky. Studenty učitelského ústavu učil základním dovednostem na lodi (pramici) a organizoval také výlety na divoké řeky(i do zahraničí- např: řeka Visla) Významným propagátorem kanoistiky v šedesátých letech byl poté učitel ZŠ Komenského Ladislav Kohout. Podařilo se mu získat pro kanoisty první loděnici, která byla vytvořena v "Nohejlově mlýně"(u hospody Hvízdalka).

Novodobá historie organizované kanoistiky začíná v Soběslavi v roce 1973, kdy vzniká v Soběslavi nový "Dům pionýrů". Již předtím existoval Dům pionýrů(od roku 1968) několik metrů od toho současného, ten však pracoval ve velmi provizorních podmínkách, v dřevěné boudě, která zde zbyla po výstavě jižních Čech v padesátém roce. Tehdy byli osloveni učitelé a činovníci z různých sportovních odvětví k založení sportovních(pionýrských) kroužků v tomto domě.²⁸⁶⁾

Prvním propagátorem myšlenky založit kanoistický oddíl byl Vladimír Štěpánek. Nedlouho po vzniku "Vodáckého oddílu pro vodní turistiku" v roce 1973, tak se tehdy nově vzniklý oddíl jmenoval, opouštějí kanoisté "Nohejlův mlýn" a vytvářejí si vlastními silami loděnici v kotelně Domečku. Na počátku vlastní kanoisté pouze 2 turistické pramice, do dvou let se ale dokupují nové sklolaminátové kanoe a kajaky. V té době má již oddíl zhruba 30 dětí ve věku 10- 12 let. Začínají se vyhrávat závody- tzv. "Turistické závody zdatnosti" a oddíl je jedním z nejlepších turistických oddílů v republice. Má také velikou podporu města. V oddíle je již asi pět chlapců a tři dívky, kteří jezdí kajaky, ostatní jezdí, jak mi řekl pan Štěpánek, debly(oproti dnešním kategoriím existují ještě mixy- dívky s chlapci dohromady).

V roce 1975 se stává z oddílu závodní oddíl kanoistiky. Upřesněme, že kategorie jsou pouze mládežnické- žáci a dorost. Věkově je oddíl, jak mi řekl tehdejší trenér mládeže Štěpánek, nejmladší v ČSSR. Oddíl je stále velmi podporován městem, které umožňuje nákup vybavení(„špricny“apod.) a patří mezi nejbohatší oddíly ve městě. Od roku 1975 navíc začíná pořádat soustředění na Váhu, kam se jezdí každé léto až do roku 1981. Od tohoto roku se také začíná závodit pod Spartakem Soběslav, což má za následek další přísun financí. Jak mi řekl pan Štěpánek, závodů se účastní soběslavští kanoisté výhradně ve slalomu, sjezd se nejezdí. Úspěchy dosahují mladší i starší dorostenci, kteří se umísťují v popředí KP, část z nich i v celorepublikových závodech. Počátkem osmdesátých let se ale začíná oddíl potýkat s nedostatkem zájmu mládeže.

V roce 1983 v oddíle již přestávají působit činovníci Štěpánek, Veřtát a K. Kleňha, oddílu se ujímá Jan Pokorný, Jaroslav Pavlát, později Jana Čápková. V "Domečku" se také mění vedení a nastupuje paní Macháčková, která je zde ředitelkou dodnes. V těchto letech jsou provedeny náborové nových členů a členská základna tak pomalu narůstá. Oddíl však není tak finančně

dotován, jako tomu bylo v minulosti, nevlastní již oddílový autobus a tudíž přestává i se závodní činností. Jak mi řekla paní Líkařová (dříve Čápová), oddíl se zaměřuje především na vodní turistiku a výuku základů pádlování. V těchto letech vzniká také tradice "Vodních putovních pohárů", které fungují dodnes.

V roce 1995 začíná v oddílu pracovat Jana Lágnerová(společně s J. Pokorným a J. Pavlátem). Od tohoto roku se začíná oddíl zúčastňovat závodů ve slalomu(později i ve sjezdu), kde si závodníci začínají postupně plnit výkonnostní třídy. Účastní se závodů v kategoriích K1 M, K1 Ž a C1, od roku 1996 potom i v C2. Daří se Janě Lágnerové v kategorii K1 veteránek, v mladším dorostu Michalu Palečkovi v C1. Trénuje se na Černovickém potoce v nově pověšených brankách. V zimě potom kanoisté chodí běhat, pravidelně docházejí do posilovny a využívá se také tělocvična na Spartaku. V srpnu se jezdí na soustředění do Benátek nad Jizerou.^{287), 288)}

V roce 1996 získává Jana Lágnerová poprvé titul mistryně ČR veteránů. V mladším žactvu se také začíná prosazovat talentovaná Lenka Lágnerová, jež se od roku 1998 proboují do juniorské reprezentace. Koncem devadesátých let se začíná v žactvu dařit i dalšímu z rodiny Lágnerů, Václavovi, který se později (v roce 2006) prosazuje taktéž do juniorské reprezentace. V mládeži se v novém tisíciletí dařilo také bratrům Stefanovým, kteří pravidelně zajížděli kvalitní výsledky v Českém poháru a podařilo se jim stejně jako Václavovi Lágnerovi "probít" se do Sportovního centra mládeže v Praze, které sdružuje, jak mi řekla paní Jana Lágnerová, nejlepší kanoisty v Čechách(na Moravě se soustředí v Olomouci, kde nyní působí Lenka Lágnerová). Podrobněji o úspěších kanoistů v kapitole o nejúspěšnějších sportovcích v Soběslavi.

Od roku 2000 začíná oddíl také dojíždět v zimních měsících na tréninky" eskymáků" do bazénu v Jindřichově Hradci. Do tamního bazénu jezdí kanoisté v zimě v nepravidelných intervalech dodnes.²⁸⁹⁾

Oddíl má v současné době zhruba 15 členů převážně v mládežnických kategoriích. Většina mladých kanoistů se věnuje tomuto sportu pouze rekreačně, část z nich se ale účastní i závodů(převážně krajských) a to např. v Táboře, Sušici, Bechyni, Strakonících, Českých Budějovicích a jinde. Největších sportovních úspěchů dosahuje v současnosti trenérka Lágnerová v kategorii veteránů. Jejím nejlepším výsledkem byl v roce 2006 titul Mistryně světa ve sjezdu. Systém soutěží v kanoistice, jak vysvětluje trenérka Lágnerová, vypadá tak, že z krajských závodů se kvalifikují nejúspěšnější závodníci do desetidílného závodu Českého poháru, z výsledků se pak sestaví žebříček, z kterého se 4 nejúspěšnější lodě dostávají do reprezentace ČR. Této mety se podařilo v minulosti dosáhnout výše zmíněným soběslavským

kanoistům, kteří však dnes již působí v jiných oddílech.

5.20 Relax fitness (aerobic, squash, badminton)

V roce 1991 vzniká v Soběslavi další fitcentrum (první bylo již v osmdesátých letech v areálu Sokolovny Spartaku, později v ZŠ Beneše), je založeno absolventy FTVS v Praze manžely Bernátovými. Původně se nachází v ulici 28. října u nádraží, kde v provizorních podmínkách provozují posilovnu, saunu a cvičí také aerobic.²⁹⁰⁾

V roce 1995 se Relax přesunuje do areálu Spartaku a začíná jeho nová éra. Je vystavěna nová, modernější posilovna, větší tělocvična pro cvičení aerobicu. V roce 1997 vzniká kurt na squash.

Jednou ze stěžejních činností v Relaxu je cvičení aerobicu, kdy se do tohoto druhu cvičení zapojují, jak mi řekla paní Bernátová, cvičenky v počtu asi kolem třiceti ve věku 8-10, 11-13, 14- 16 a dospělé ženy.²⁹¹⁾ Do roku 2002 se účastní v hojném počtu většinou krajských soutěží v Master class. Kvalitních výsledků dosahovaly v dorostu a v ženách Petra Jandová, Barbora Fricová a Lenka Jelínková, kterým se dařilo probíjet se do celorepublikových kol. Od roku 2002, po povodních, kdy je Relax (stejně jako všechna sportoviště Spartaku) vytopen a dlouho se pracovalo na rekonstrukci, se cvičí pouze rekreační formou, cvičenky se účastní až na výjimky (Martina Nečasová) pouze místních závodů.

Relax také pořádá od roku 1998 pro děti jednou ročně soutěž v aerobicu s názvem " Soběslavská relax paráda".²⁹²⁾

V roce 1998, rok poté co byl postaven squashový kurt, vzniká pod Relaxem squashový oddíl. Zhruba jednou za měsíc se družstva mužů i žen zúčastňují mistrovských utkání, která jsou hrána turnajově po celé republice. Muži hrají střídavě ve druhé a třetí lize, nejlepším hráčem je Roman Bernát. Větších úspěchů dosáhly hlavně ženy, které hrály až do roku 2002 v první lize a největším úspěchem je pro ně 7. místo v sezóně 1999-2000. Squash hrají pod vedením Romana Bernáta i děti, ty se ale neúčastní soutěží.

Slibně se vyvíjející odvětví ale zabrzdlilo rozhodnutí squashové federace, kdy jsou nařizeny pro ligové týmy minimálně dva kurty a Soběslav tak nemůže hrát v domácím prostředí, a proto v roce 2002 rozpouští oddíl a od té doby se tu hraje jen rekreačně.

Od roku 2003 se v Relaxu začíná provozovat také badminton. Tento sport ale nemá registrovaný oddíl a konají se tu tak jen místní turnaje v mužích, ženách, čtyřkách a mixech.

5.21 Vodní záchranná služba

Ve své práci jsem se rozhodl věnovat i tomuto sdružení, které podle mého názoru má také nemalý význam v rozvoji sportování a tělesné výchovy ve městě.

Vodní záchranná služba Soběslav vznikla v roce 1982 jako dobrovolná organizace zaměřená na preventivní a výchovnou činnost sportovního charakteru s převážnou orientací na vodu. Zakládajícími členy byli pánové: Beránek, Novotný, Fiala a Cudlín. Následující rok už se účastní závodů. Hned první absolvované závody byly v Plzni na Boleveckém rybníku, kde se konalo mistrovství Čech. Připojují se další zájemci (Marek, Pícha). Soutěží se účastní zpočátku jako jednotlivci. Následují pozvánky na další závody, již oblastního kola (v Třebíči, Sokolově, Náchodě, Plzni a Ostravě). Mezitím již probíhají kurzy VZS a semináře, ale i praktické ukázky na divoké vodě. Později tedy bylo možné angažovat členy v zajištění slalomových kanálů (v Suchém Vrbném, Táboře, Trnávce, Sázavě a Divoké Orlici).²⁹³⁾

Časem se začínají záchranáři účastňovat i závodů družstev, ale ne vždy se daří postavit tým, a tak po dohodě s klubem potápěčů z Tábora byl založen oddíl VZS také zde. Na závody se tak jezdí společně a závodí se pod hlavičkou ČK Tábor. V roce 1991 se ale oddíl v Táboře rozpadl a soběslavská VZS se tak dostává do krize. Bylo tedy nutné začít pracovat na členské základně. Začíná se zaměřovat hlavně na mládež (prvními "mladými záchranáři" byli Šlajs, Klímt, Švec, Sedláček, postupně se přidávají další). Oddílu se daří získat finanční prostředky a nakupuje pro děti základní vybavení (pro potápění ABC a také horolezeckou výstroj) a provádí nábor. VZS Soběslav si dále smluvila pronajmutí vlastních drah v tábořském bazénu (doteď trénovali s potápěči a záchranáři z Tábora) a začínají s pravidelnými sobotními tréninky (plavecké základy - prsa, kraul, znak, plavání pod vodou, potápění a disciplíny VZS a mezinárodní ILS) v Táboře, narázově i v hlubších bazénech ve Strakonících a Českých Budějovicích.²⁹⁴⁾ Trénuje se ale jen osm měsíců v roce, a proto vzniká také tradice účasti soběslavských záchranářů na letních kurzech pro plavčíky v Dobrušce a oddíl se začíná věnovat také horolezectví, a to hlavně na Dráčovské stěně a v objektu "Vávrovka" ve Veselí nad Lužnicí. Mezi další "letní" činnosti oddílu patří účasti na závodech např. v Moravských Budějovicích, Klatovech nebo Plzni i pořádání závodů vlastních. Mezi staršími dětmi vzniká zájem vyzkoušet si potápění ve volném terénu a počíná tak spolupráce s VZS Písek a potápění na Orlíku. Kromě potápění zde praktikují: házení záchranných pomůcek, záchranu tonoucího, skoky do vody ze člunu, ovládání veslic a dokonce i motorového člunu.²⁹⁵⁾ K roku 1995 má již

oddíl 10 členů mládeže, následující rok počet o dalších deset narůstá a v roce 1997 má již oddíl dokonce 30 dětí ve věku 8- 17 let.²⁹⁶⁾ Od roku 1998 začíná VZS Soběslav s tradicí pořádání "Velikonočního plavání", vytrvalostního závodu po proudu Lužnice v Soběslavi.²⁹⁷⁾

V roce 1999 absolvovali tři členové z řad mládeže řadu zkoušek a stali se řádnými členy VZS. Tím rozšířili členskou základnu a umožnili zapojení VZS Soběslav do IZS jako pomocnou organizaci při záchranných pracích zejména ve složitých podmínkách na vodní hladině a při povodních. To si mohli vyzkoušet soběslavští záchranáři v praxi při velkých povodních v roce 2002(a o čtyři roky později při dalších povodních, které výrazně postihly město, opět plní vodní záchranáři velmi významnou roli).²⁹⁸⁾

Počátkem nového tisíciletí se stává několik členů VZS Soběslav členy "humanitární jednotky" a začínají se zúčastňovat "Red cross campů" v první pomoci. Od roku 2003 má VZS Soběslav také svou stálou základnu(bývalý pečovatelský dům), která je jí pronajata od města (od roku 2007 je v budově zřízena i učebna, kde jsou přednášky pro veřejnost k tématům první pomoci i jiným). V roce 2004 organizují záchranáři výlet do rakouskému Gmundu, kde se věnují lezení a vysokohorským túrám (feratům). Významným rokem pro záchranáře je také rok následující, kdy nastupuje do oddílu zkušená tábořská plavecká trenérka Jaroňová. Do oddílu přicházejí nové děti z řad plavecké školy, kde trenérka Jaroňová pracuje. Od tohoto roku se začínají dostavovat i sportovní výsledky na závodech.²⁹⁹⁾

V letošní sezóně měl oddíl VZS 39 členů, z toho 12 z řad mládeže. Zúčastnili se několika závodů, například: Mistrovství republiky vodní záchranné služby, Blanenské 250, mládežnických závodů v Plzni, Veselské hodinovky a závodu O pohár města Třebíče. Pro sport a tělovýchovu v lokalitě má také VZS Soběslav význam z hlediska zajištění první pomoci při kanoistických, cylistických, triatlonových i jiných závodech.³⁰⁰⁾

6. Školní TV

Tato kapitola sama o sobě by mohla vydat na jednu samostatnou knihu. Rozhodl jsem se jí ale věnovat pouze orientačně, jelikož kapitola školní TV není těžištěm této práce.

Ve městě se nacházejí dvě základní školy, jedna zvláštní(resp. praktická), gymnázium a 3 učňovské školy.

Gymnázium v Soběslavi jako samostatná střední škola vzniklo v roce 1971 rozdělením tehdejší ZDŠ (základní devítiletá škola) a SVVŠ(střední všeobecně vzdělávací škola). Žáci a učitelé se přestěhovali do nově vystavěné budovy, která byla v roce 1987 rozšířena o pavilon s odbornými učebnami a kabinety.³⁰¹⁾ Přímou pod gymnáziem se nachází sportovní areál:

zrekonstruovaný atletický a fotbalový stadion, dvě herní haly, budova s dvěma tělocvičnami(sokolovna Spartaku), tenisové kurty, volejbalové kurty, házenkářské hřiště, hokejový stadion, 2 volejbalové kurty, 2 basketbalová hřiště, tréninkové házenkářské, bowlingová hala a fitcentrum Relax.³⁰²⁾ Naproti gymnáziu se nachází základní škola postavená v období mezi dvěma světovými válkami. Má vlastní tělocvičnu, která však kapacitně nedostačuje a škola proto využívá blízký sportovní areál. Druhá základní škola se nachází v budově bývalého učitelského ústavu(založeného 1870). Také disponuje vlastní tělocvičnou, která kapacitně nevyhovuje, takže také hojně využívá sportovní areál. Naproti "starým školám" je novější budova zvláštní školy s vlastní tělocvičnou, ta dochází do sportovního areálu pouze při sportovních akcích. Kromě těchto škol jsou v Soběslavi ještě tři školy učňovské využívající při TV také prostor Spartaku Soběslav.

Jak je tedy patrné, školní TV má v Soběslavi vynikající podmínky, hlavně díky velkému a modernímu sportovnímu areálu. Soběslavské školy se pravidelně zúčastňují okresních soutěží v atletice, gymnastice a sportovních hrách. V atletice se "nové" i "staré" školy pravidelně účastní Poháru rozhlasu, společně s nižším gymnáziem(fungujícím od roku 1992 do 2001 jako sedmileté, do roku 2005 jako osmileté, od tohoto roku šestileté) se dále základní školy účastní okresních olympiád, odkud se v některých letech dařilo postoupit dále na krajské olympiády a poté i celorepublikové. Největších úspěchů v rámci školní atletiky dosahovala družstva E. Beneše, a to v dobách, kdy za tuto školu závodila reprezentantka Naďa Tomšová(později Koštovalová), které se společně s Danou Fialovou(později Vorlovou) zúčastnily finále československého Poháru rozhlasu. V roce 1997 dosáhly "nové školy" dalšího úspěchu, kdy zvítězili žáci a žákyně prvního stupně i žáci a žákyně stupně druhého a porazili tak i sportovní školu 1. ZŠ Tábor a stali se absolutními vítězi okresní olympiády. V tomto roce se žáci druhého stupně probojovali na Mistrovství republiky v „atletickém čtyřboji“ a zde dosáhli na kvalitní šesté místo. Z atletických úspěchů soběslavských škol ještě jmenujme celorepublikové finále na „kindriádě,“atletické soutěži pro první stupně základních škol. Tohoto úspěchu se dosáhly před nedávnem „staré“ školy.³⁰³⁾

V červnu v rámci ředitelského dne pořádají základní školy(gymnázium za poslední léta už ne) své vlastní atletické mezitřídni závody. Mezi soběslavskými školami se dále konají každý rok v červnu meziškolní závody "Pohár starosty". Učňovské školy pořádají v červnových dnech také své vlastní atletické závody. To samé lze říci o zvláštní(praktické) škole, která pořádá své soutěže. V podzimních měsících se také účastní soběslavské školy závodů v přespolním běhu, pořádaném zpravidla v Táboře.

Co se týká sportovních her, obě základní školy pořádají pravidelně své vlastní turnaje. Účastní

se okresních přeborů ve vybíjené(1. stupeň), basketbalu, fotbalu(dnes jsou to hlavně turnaje Mc'Donalds cup, v kterém posoupily „nové školy“ v roce 2002 do celorepublikového finále, a také Coca cola cup). V posledních letech se úspěšně účastní také turnajů ve florbalu. Nižší gymnázium se účastnilo turnajů ve vybíjené(1. stupeň), vyšší ve volejbalu a házené(hlavně dívky byly často úspěšné na okresních kolech a pravidelně se probíjovávaly na oblastní přebory). V červnu nebo v září pořádá gymnázium mezitřídní turnaje ve volejbale, chlapci poslední dobou hrají fotbal. Taktéž v lednu pořádá gymnázium mezitřídní závody v gymnastice, dříve cvičili i chlapci, v posledních letech se věnují fotbalu nebo basketbalu. V nedávné době se dívky také účastnily soutěží v pódiových skladbách, kdy se velmi často probíjovávaly i do krajských a celorepublikových kol. Dříve(naposledy ještě asi před deseti lety) se nižší gymnázium zúčastňovalo okresních závodů družstev v plavání. Do pádu" železné opony" plní základní školy a gymnázium tzv. Odznaky zdatnosti. Žáci během roku plnili disciplíny jako: krátký běh, dlouhý běh, šplh, hod kriketovým míčkem, skok do dálky, skok do výšky, úspěšné splnění v určitém počtu bodů bylo potom kritériem pro klasifikaci. Na základě úspěšnosti v těchto disciplínách se vybraní jedinci účastnili okresních, popř. krajských a celorepublikových kol. V komunistické éře existují také tzv. Závody v branné všestrannosti- okresní, oblastní i celorepublikové závody v jakémsi víceboji v disciplínách: střelba ze vzduchovky, hod granátem, přespolní běh(část trasy v plynové masce) a další úkoly. Základní školy a nižší gymnázium se také donedávna účastnily závodů ve šplhu.

7. třídy základních škol(dříve také sekundy osmiletého gymnázia) a první ročníky učňovských škol a gymnázia jezdí každý rok na týdenní lyžařské výcviky. Gymnázium pořádá pro poslední ročník nižšího gymnázia a předmaturitní ročníky každým rokem také týdenní cyklo- výlety.

7. Nejúspěšnější soběslavští sportovci

V této kapitole jsem se věnoval krátce nejlepším soběslavským sportovcům, kteří ve svých odvětvích dosáhli významných seniorských výsledků na mezinárodním poli. Jsou seřazeni v abecedním pořadí. Stručněji jsou ve druhé části zmíněni ostatní úspěšní sportovci Soběslavi s jejich nejvýraznějšími úspěchy. Jsou řazeni taktéž abecedně.

Radek Bělohav

- lední hokej

Hokejově vyrůstal v Soběslavi, už jako dorostenec přešel do Českých Budějovic a působil v klubu až do roku 1997. V sezónách 1997- 1998, 1998- 1999, 1999- 2000 hrál za HC Vsetín, s nímž získal dvakrát mistrovský titul. V sezóně 2000- 2001 působil opět v HC České Budějovice, následně ve Spartě, kde v sezóně 2001- 2002 získává opět titul mistra ligy. Od roku 2003 až do roku 2006 působí opět v Budějovicích, poté přestupuje do Kladna, kde působí do současné doby. Radek Bělohav má na kontě za národní tým 97 utkání s bilancí 21 branek. Startoval na třech mistrovství světa a ve Vídni 1996 získal zlato.³⁰⁴⁾

Roman Božek

-lední hokej

Další z odchovanců soběslavského hokeje působí od dorostu v týmu Českých Budějovic. Odsud se prosadil do reprezentace, původně dvacetiletých, kdy se účastnil šampionátu v 1983. Po sezóně přestupuje do Dukly Jihlava, zde získává v sezóně 1984- 1985 titul. Po čtyřech letech se vrací do Budějovic a prosazuje se i do seniorské reprezentace(nasbíral 8 startů a dal dva góly).V roce 1989 je draftován týmem Edmonton Oilers a v příštím létě míří za oceán, kde se ale neprosazuje do základu. Odchází tedy do Finska a sezonu odehrál za Ilves Tampere, v další sezóně oblékal půl roku dres Lääperanty. Pak přešel do druholigového Kärpät Oulu, kde vydržel rok a půl. Poté se vrací opět do Budějovic, kde působí 4 roky, potom chvíli v týmu Vajgar Jindřichův Hradec, avšak již za měsíc odchází do Karlových Varů, usilujících o extraligu. Sezónu 1997-98 hrál Božek 1. bundesligu v německém Herne, dvě sezony poté byl s Jiřím Lálou v Selbu. Období 2000 – 2002 prožil v druholigovém rakouském Feldkirchu, zakončil ho finálovým vítězstvím nad Salzburkem. Po této sezóně končí s kariérou. V

současné době žije v Úsilném u Č.B, kde má v pronájmu restauraci.³⁰⁵⁾

Naděžda Koštovalová

-atletika

S lehkou atletikou začínala v Soběslavi, kde působila až do svých juniorských let. Ještě jako členka soběslavského Spartaku se účastnila MS juniorů v kanadském Sudbury, kde skončila v běhu na 400m na sedmém místě a vytvořila zde krajský rekord žen za čas 53:14. Absolvovala pět světových šampionátů. Ve Stuttgartu(1993) běžela 400m i štafetu(7. místo), byla v semifinále v barcelonské hale (1995), nastoupila ve štafetě v Goteborgu(1995) a v pařížské hale (1997), v Aténách (1997) se probojovala do meziběhu a společně s Formanovou, Fuchsovou a Benešovou vybojovaly ve světové konkurenci 5. místo. Na olympiádě v Atlantě startovala v meziběhu, se štafetou byla sedmá. Na ME v hale v Paříži i "venku" v Helsinkách byla sedmá v semifinále, pátá se štafetou. Osmá byla v hale ve Stockholmu (1996). Na domácích kolbištích získala dohromady 13 titulů mistryně republiky(5 ženských, 1 juniorský a 7 dorosteneckých), 7krát stříbro, 8krát bronz. Kromě krajského rekordu na 400m drží krajský rekord i na poloviční trati za čas 24:23. Aktivní kariéru ukončuje v roce 1997. Do roku 2003 žije v Belgii, v současné době žije v Moskvě, kde se věnuje cvičení pro předškolní děti.³⁰⁶⁾

Lenka Lágnerová

- kanoistika

Lenka Lágnerová se začala věnovat kanoistice v roce 1995, kdy se také zúčastnila svých prvních závodů v Českých Budějovicích. Ihned se dostává do reprezentace ve sjezdu na divoké vodě.

V roce 2001 se účastní MR dorostu, kde obsazuje 1. místo, v ženách končí 3. V roce 2002 se dostává na MEJ v Anglii, kde končí 5. ve sjezdu a v hlídkách společně s Mrůzkovou a Vacíkovou na 1. místě. V roce 2003 je na MEJ v hlídkách(opět s Mrůzkovou a Vacíkovou) opět na 1. místě a vítězí tentokrát i ve sjezdu, tímto výkonem se kvalifikuje i na ME dospělých, kde končí v hlídkách na 3. místě. V tomtéž roce na MSJ v Rakousku obsazuje 2. místo ve sjezdu, 3. ve sprintu a opět je se stejnou sestavou na prvním místě v hlídkách.³⁰⁷⁾

V současnosti studuje FTK v Olomouci, kde se v barvách tamního klubu stále věnuje kanoistice.

Jiří Lála

-lední hokej

S hokejem začínal v Soběslavi, v roce 1974 přešel jako dorostenec do Motoru České Budějovice, v jehož ligovém týmu potom hrál od roku 1976 až do roku 1989 s dvouletým přerušením v dresu Dukly Jihlava (1980-1982). V lize nastřílel za Motor 233 branek a za Duklu dalších 64. V ligovém ročníku 1980-81 byl se 40 brankami králem střelců a v ročníku 1981-82 získal s Jihlavou titul mistra země. V A-mužstvu svoji vlast reprezentoval celkem 198krát a nastřílel v dresu České reprezentace 90 branek. Absolvoval pět světových šampionátů, dvoje zimní olympijské hry a dva ročníky Kanadského poháru. V roce 1985 měl lví podíl na tom, že na MS v Praze získalo Československo titul mistrů světa. Od sezóny 1989-90 působil v Německu, a to zejména ve Frankfurtu. V ligovém ročníku 1996-97 hrál za skotský Ayr, od sezóny 1997-98 působil jako hrající trenér bavorského Selbu. Následně začal pracovat jako generální manažer v Regensburgu.³⁰⁸⁾

Rudolf Prager

- kulturistika

Rudolf Prager začíná s cvičením v roce 1996 v Soběslavi ve fitcentru "R". Soutěží se začíná účastnit od roku 2001 v barvách Českobudějovického teamu Laguna fitness. Jeho první závod je KP, kde končí v kulturistice do 80kg na pátém místě. V roce 2003 se účastní opět KP, odkud se kvalifikuje na přebor Čech, kde je třetí, a pak na republikový přebor, zde končí na 4. místě. Soutěžní kulturistice se poté 3 roky nevěnuje a až v roce 2006 obsazuje opět 4. místo na republikovém přeboru, zároveň se kvalifikuje na MS konané v Ostravě, kde dosahuje svého dosavadního největšího úspěchu, 2. místa v klasické kulturistice (v kategorii do 178 cm). V následujícím roce se účastní opět MS, tentokrát ve Španělsku a končí na desátém místě.³⁰⁹⁾ V současnosti je majitelem fitcentra "R" a živí se zde také jako trenér.

Václav Straka

-házená

Nejslavnější odchovanec soběslavské házené hrál za soběslavský Spartak jen v žákovských kategoriích. V dorostu už působí v barvách Dukly Praha, kde se stává dorosteneckým mistrem ligy. V sezónách 1997- 98 a 1998- 99 vystřídal dva kluby, Třeboň a poté Jičín. Ve dvou

následujících sezónách působí v dresu Allrisku Praha a v roce 2002 přestupuje do Frýdku-Místku, kde získává titul ČR a stává se vítězem HIL. Ve Frýdku - Místku působí až do roku 2005. V tomto roce přestupuje do Považské Bystrice, kde se stává mistrem SR a vítězem Slovenského poháru, v klubu působí do roku 2007. V uplynulé sezóně působil v Dukle Praha(3. místo v extralize). Prosadil se také do české reprezentace, od roku 2000 nasbíral celkem 24 startů a vsítil 25 gólů. V současné době přestoupil opět zpátky do Považské Bystrice, kde se kromě aktivní kariéry věnuje i trenérství mládeže.³¹⁰⁾

Ladislav Tikal-

- sportovní gymnastika

S gymnastikou se seznamoval v sokolské jednotě v rodné Soběslavi, v letech 1925- 1926 cvičil v Sokole Pražském a poté v Sokole Vinohrady. Na základě výborného výkonu na přeboru Československé obce sokolské byl nominován na IX. OH 1928 v Amsterdamu, kde se mu však příliš nedařilo. Ve vícebojích jednotlivců skončil až na 37. místě, ze cvičení se umístil nejlépe v přeskoku na 32. příčce. Družstvo, jehož byl členem, sice prohrálo vyrovnaný souboj se Švýcarskem, ale získalo stříbrnou medaili. Úspěšnější byl Ladislav Tikal na MS, kde se soutěžilo i v atletických disciplínách. Roku 1930 v Lucembursku přispěl spolu s J. Gajdošem, B. Šupčíkem či L. Váchovou k titulu mistra světa pro Československo. Na MS jednotlivců v Paříži se v roce 1931 zařadil na 13. místo. Naposledy reprezentoval Československo na MS roku 1934 v Budapešti. Ačkoli mu natržená šlacha na noze bránila podat především v atletických disciplínách optimální výkon, odvezl si odtud stříbrnou medaili za druhé místo v soutěži družstev, znovu za týmem Švýcarska. Potom se věnoval svému povolání učitele.³¹¹⁾ (Kolář, F. a kol., 1999, s. 320)

Petr Bouchal (fotbal)- 14 prvoligových zápasů, 1 gól, reprezentant ČR do 15-ti let³¹²⁾

Ladislav Červenka (fotbal)- brankářská dvojka tehdy prvoligových Drnovic, stáž v Ajaxu Amsterdam³¹³⁾

Linda el Karibová (plavání)- medaile na MČSFR, držitelka dodnes platného rekordu žactva na 50m prsa

Omar el Karib (plavání)- 13 medailí(3zlaté) z MČR žactva a dorostu, vítězství v závodech ČP v triatlonu

Jana Lágnerová (kanoistika)- 1x mistryně světa v závodech masters(veteránů), 9x mistryně ČR ve vodním slalomu veteránů, 6x mistryně ČR ve sjezdu veteránů, 2x 2. místo v rychlostní kanoistice veteránů na 5000 a 200m, 3. místo na 500m

Tomáš Malý(lední hokej)- reprezentant ČR do 19ti let³¹⁴⁾

Milan Zpěvák (lední hokej)- brankářská trojka Vsetína, 1 ligový start, Mistr republiky³¹⁵⁾

Jan Žákovský (lední hokej)- reprezentant do 20-ti let, dvojnásobný vítěz MR dorostu za Č.B., extraligový start za seniory ČB³¹⁶

8. Závěr

Soběslav byla dlouhá léta součástí táboorského okresu(nyní podle nového územního uspořádání od roku 2003 součástí Jihočeského kraje), sportování ve většině sledovaných období je v tomto městě tedy úzce spjato se sportováním na „Táborsku.“ V historii TV a sportu se v různých obdobích odráží částečně i vývoj společensko-ekonomických podmínek, jejich funkce v systému tělesné kultury a funkce tělesné kultury v životě společnosti. Od roku 1885, kdy je založena sokolská jednota v Soběslavi, prošel sport a tělesná výchova v tomto městě dlouhým vývojem. Jednotlivé sporty zažívají v různých obdobích doby na výsluní i doby úpadku. Dá se ale konstatovat, že město Soběslav je sportu celkem nakloněno a rozvoj některých sportů(jako je například lední hokej nebo házená) má zde ve srovnání s jinými stejně velkými městy dost bohatou tradici a historii. Nejstarší výhradně sportovní oddíly vznikají v Soběslavi ve dvacátých letech minulého století.

Jedním z nejúspěšnějších a nejstarších ve městě byl již zmíněný lední hokej.

Ve své první éře, na "Solínách" má hokejové mužstvo velkou sílu a je rovnocenným soupeřem celků z větších měst. V další éře se stěhují na "Špic". V tomto období zažívá hokej první postup do divize a to v sezóně 1948-49. V dalším období se hokej stěhuje opět na "Soliny," kde bylo od roku 1950 nové kluziště. Na konci let padesátých postupují hokejisté dokonce do II. ligy. V šedesátých letech se hraje po reorganizaci soutěží, kdy jsou zrušeny divize, kraj. V roce 1973 žáci vybojovali ligu. Další éra hokeje začíná postavením nového zimního stadionu v roce 1974. Ihned po postavení nového stánku se probojovali hokejisté opět do II. ligy, v sezóně jsou úspěšní i dorostenci. V osmdesátých a devadesátých letech hrají hokejisté v popředí KP. V roce v KP 2004 vítězí. Oddíl po léta pracuje výborně s mládeží a vychoval několik hvězd českého a československého hokeje.

Nejstarším oddílem v Soběslavi(společně s šachovým) je oddíl házené. Hraje se původně na bývalém tržišti. V sezóně po založení oddílu(1922) vyhrávají házenkáři přebor Jihočeské župy a hrají finále o titul mistra Čech, stejný výsledek zopakovali i v následujících dvou sezónách.. V další éře od roku 1926 do roku 1942 se hraje házená v Soběslavi pouze neorganizovaně po linii Sokola nebo DTJ. Hraje se na sokolském cvičišti a hřišti u "Pětidomí". Třetí éru soběslavské házené je období od roku 1940 do roku 1952. V tomto období se postupně přechází z české házené na házenou mezinárodní. Je to období, kdy se klade veliký důraz na práci s mládeží, vzniká velký počet družstev ve všech kategoriích. V dalším období(od roku 1952 do roku 1972) se hraje hlavně mužská házená(ženy až později),

v mužích a dorostu se hrají ligové soutěže. Další éra házené je od roku 1972 do roku 1994. V tomto období se mužům nedaří postoupit do vyšší soutěže než je divize, ženám se postupně rozpadá oddíl, daří se hlavně ligovým dorostenkám. V posledním období od 1994 do současnosti muži hrají střídavě divizi a III. ligu, ženy nehrají, mládež spadá pod nově vzniklý "SK Domeček".

Dalším tradičním sportem v Soběslavi je fotbal. V prvním období, do roku 1929 nemají fotbalisté stálé hřiště, hrají II. třídu. Do roku 1947 hraje mužstvo střídavě I.A a II. třídu. Poté až do roku 1954 hrají II. třídu. V tomto roce je vytvořena I. B třída, kde fotbalisté Spartaku působí až do roku 1958, kdy postupují po jedenácti letech do I. A třídy. Začíná se dařit i žákům a dorostu. Od roku 1954 se hraje na novém stadionu. I. A třída se hraje v Soběslavi až do roku 1968. V sedmdesátých a osmdesátých letech se pohybují fotbalisté většinou v I. A třídě, výjimkami je několik sezón v KP a také 1 sezóna v I. B třídě. Počátkem devadesátých let řeší fotbalový oddíl finanční problémy, nakonec ale získává stálé sponzory. Muži od té doby hrají I. A třídu nebo KP, velmi se rozvíjí členská základna u mládeže. Modernizuje se stadion a dlouhá léta patří k nejlepším v kraji.

Z ostatních sportů se v minulých dobách dařilo například volejbalu, kdy muži hráli ke konci 80. let na špici KP a bojovali o postup do II. ligy. Tradiční je v Soběslavi i tenis disponující početnou členskou základnou, dlouhá léta se hrají ve městě i šachy. Od devadesátých let dosahují výborných sportovních výsledků kanoisté. V poslední sezóně se podařil historický úspěch i stolním tenistům, kteří postoupili poprvé do divize. Od nedávné doby zažíváme také nástup některých "nových" sportů jako je florbal. Výborně si vedlo po tři sezóny, co se v Soběslavi florbal hraje, družstvo mužů, od příští sezóny bude v II. lize nastupovat i ženské družstvo. Dobrých výsledků dosahují také soběslavští cyklisté, kteří se činí v mládežnických kategoriích a především po organizační stránce, kdy přivedli do Soběslavi závod ČP. Dlouholetou tradici má v Soběslavi také Aeroklub.

Jak již bylo několikrát zmíněno, město Soběslav disponuje velmi kvalitním sportovním areálem, dostupná jsou dále dvě fitcentra a v rámci školní TV také několik tělocvičen. Není tedy náhodou, že se zde podařilo vychovat několik výborných sportovců, i když hlavně v poslední době je velkým problémem u některých menších sportů nedostatek zájemců i fundovaných trenérů.

Použitá literatura:

- Bouška, J.: 70 let soběslavského hokeje (Spartak Soběslav 1999)
- Bouška, V.: Kronika města Soběslavi VII (1978- 1981)
- Bouška, V.: Kronika města Soběslavi VIII (1982- 1985)
- Bouška, V.: Kronika města Soběslavi XI (1986- 1989)
- Bouška, V.: Kronika města Soběslavi X (1990- 1995)
- Bouška, V.: Kronika města Soběslavi XI (1996- 1999)
- Bouška, V.: Kronika města Soběslavi XII (2000- 2003)
- Bouška, V.: Soběslav 1390- 1990(Městský národní výbor Soběslav 1990)
- Bubník, J.: Kronika města Soběslavi V (1972- 1974)
- Bubník, J.: Kronika města Soběslavi VI (1975- 1977)
- Cypra, M.: Hokej Spartak Soběslav (Spartak Soběslav 1974)
- Choutka, M., Dovalil, J.: Sportovní trénink (Olympia/Karolinum 1991)
- Káš, J.: Kronika města Soběslavi IV(1963- 1967)
- Klimešová, E.: Kronika města Soběslavi XIII (2004- 2007)
- Kol. autorů: 50 let házené v Soběslavi (JČT 5 Tábor 1972)
- Kol. autorů: 70 let kopané (Výbor oddílu kopané 1991)
- Kol. autorů: 75 let hokeje v Soběslavi (TJ Spartak Soběslav 2004)
- Kol. autorů: 80 let soběslavské kopané (Reklamní ateliér Soběslav 2001)
- Kol. autorů: Kronika Soběslavského šachu (1972- 1987)
- Kol. autorů: Sport na Táborsku (OV ČSTV 1986)
- Lágnerová, J.: Kronika oddílu kanoistiky (1995- 2007)
- Liška, F.: Památník k padesátiletí Tělocvičné jednoty Sokol Soběslav (Soběslav 1935)
- Lintner, J.: Kronika města Soběslavi I (1918- 1935)
- Lintner, J.: Kronika města Soběslavi II (1938- 1945)
- Lintner, J.: Staré i nové zvěsti ze Soběslavě a okolí, XIII (1934) Lustig, K.: Staré i nové zvěsti ze Soběslavě a okolí, I (1905)
- Lustig, K.: Staré i nové zvěsti ze Soběslavě a okolí, II (1906)
- Lustig, K.: Staré i nové zvěsti ze Soběslavě a okolí, III (1907)
- Lustig, K.: Staré i nové zvěsti ze Soběslavě a okolí, IV (1908)
- Lustig, K.: Staré i nové zvěsti ze Soběslavě a okolí, V (1909)

Lustig, K.: Staré i nové zvěsti ze Soběslavě a okolí, VI (1910)
Lustig, K.: Staré i nové zvěsti ze Soběslavě a okolí, VII (1911)
Lustig, K.: Staré i nové zvěsti ze Soběslavě a okolí, VIII (1912)
Lustig, K.: Staré i nové zvěsti ze Soběslavě a okolí, IX (1913)
Lustig, K.: Staré i nové zvěsti ze Soběslavě a okolí, X (1914)
Nousek, V.: Kronika města Soběslavi III (1954- 1955)
Springer, J.: 55 let kuželkářského sportu v táborském okrese (Okresní kuželkářský svaz
v Táboře 2004)
Šmíd, A.: Staré i nové zvěsti ze Soběslavě a okolí, XI (1915)
Šmíd, A.: Staré i nové zvěsti ze Soběslavě a okolí, XII (1916)
Vlasák, M.: 40 let kopané v Soběslavi (Stráž 1961)

osobní archiv Karla Hoffmanna

osobní archiv Václava Janáka

záznamy nalezené v pozůstalosti příbuzných Heleny Zvánovcové

Noviny a časopisy:

Hláska 6/1999

Hláska 11/ 2003

Hláska 7/2008

Palcát 16.3. 1988

Pamětní list 1993

Táborské listy 18.3. 2004

Táborské listy 13.4. 2000

Sokolský den 24. 6. 1904

Táborský deník 8.8. 2007

Výroční zpráva oddílu házené Spartaku Soběslav 1981

Výroční zpráva oddílu házené Spartaku Soběslav 1982

Zpráva STK 14.6. 1982

Zpráva STK 8.6. 1981

Zpravodaj 30.6. 1986

Zpravodaj zaměstnanců Elitex 1977

Internetové odkazy:

www.cykloteam.cz

www.florbal-sobeslav.net

www.gym-so.cz

www.hcfrydek.cz

www.hcmountfield.blog.cz

www.hokej.cz

www.musobeslav.cz

www.sobeslav.xf.cz

www.sokol.eu

www.stolnitenis-sobeslav.ic.cz

www.wikipedia.org

Poznámky a odkazy:

- 1) www.musobeslav.cz
- 2) Soběslav 1390- 1990
- 3) Soběslav 1390- 1990
- 4) Soběslav 1390- 1990
- 5) Soběslav 1390- 1990
- 6) Soběslav 1390- 1990
- 7) Soběslav 1390- 1990
- 8) Soběslav 1390- 1990
- 9) Soběslav 1390- 1990
- 10), 11), 12) www.wikipedia.org
- 13), 14), 15) www.sokol.eu
- 16) www.sokol.eu
- 18) Sokolský den 24. 6. 1904
- 19)-24) Památník k padesátiletí Tělocvičné jednoty Sokol Soběslav, s. 1- 4
- 25) Staré i nové zvěsti ze Soběslavě a okolí, VI, s. 6
- 26) Lustig, K.: Staré i nové zvěsti ze Soběslavě a okolí, X, s. 8
- 27) Šmíd, A.: Staré i nové zvěsti ze Soběslavě a okolí, XII, s. 12
- 28) Památník k padesátiletí Tělocvičné jednoty Sokol Soběslav, s. 10
- 29), 30) Památník k padesátiletí Tělocvičné jednoty Sokol Soběslav, s. 11
- 31)- 33) Památník k padesátiletí Tělocvičné jednoty Sokol Soběslav,s. 12
- 34)- 38) Záznamy nalezené v pozůstalosti příbuzných Heleny Zvánovcové
- 39)-44) www.sokol.eu, záznamy nalezené v pozůstalosti příbuzných Heleny Zvánovcové
- 45)- 47) Bouška, V.: Kronika města Soběslavi X, 12-14
- 48) Hláska 7/2008
- 49)- 57) 50 let házené v Soběslavi, s. 9- 16
- 58)- 60) 50 let házené v Soběslavi, s. 17-19
- 61)- 64) 50 let házené v Soběslavi, s. 21- 25
- 65)- 71) 50 let házené v Soběslavi, s. 27- 34
- 72)- 76) 50 let házené v Soběslavi, s. 35- 37
- 77) 50 let házené v Soběslavi, s. 38- 39
- 78)- 85) 50 let házené v Soběslavi, s. 40- 44

- 86)- 92) 50 let házené v Soběslavi, s. 45-48
- 93)- 100) Pamětní list 1993
- 101)- 103) Bubník, J.: Kronika města Soběslavi VI, s. 62
- 103)- 105) Pamětní list 1993
- 106), 107) Zpráva STK 8.6. 1981
- 108) Pamětní list 1993
- 109) Bouška, V.: Kronika města Soběslavi X, s. 68
- 110) Pamětní list 1993
- 111)- 112) Bouška, V.: Kronika města Soběslavi X, s. 69
- 113)- 116) osobní archiv Karla Hoffmanna
- 117), 118) Bouška, V.: Kronika města Soběslavi XII
- 119) osobní archiv Václava Janáka
- 120), 121) Kronika města Soběslavi XIII, s. 72
- 122) Hokej Spartak Soběslav, s. 7
- 123)- 130) Hokej Spartak Soběslav, s. 8- 9
- 131)- 133) Hokej Spartak Soběslav, s. 10- 11
- 134) Hokej Spartak Soběslav, s. 12
- 135)- 140) Hokej Spartak Soběslav, s. 13- 17
- 141)- 150) Hokej Spartak Soběslav, s. 17- 26
- 151)- 160) Hokej Spartak Soběslav, s. 26- 36
- 161)- 164) Hokej Spartak Soběslav, s. 36- 38
- 165)- 169) 75 let hokeje v Soběslavi, s. 14- 15
- 170)- 172) 70 let soběslavského hokeje, s. 14- 15
- 173)- 176) Kronika města Soběslavi XIII, s. 45, s. 112
- 177) 75 let hokeje v Soběslavi, s. 18
- 178)- 181) 40 let kopané v Soběslavi, s. 5- 6
- 182)- 185) 80 let soběslavské kopané , s. 3- 4
- 186)- 190) 70 let kopané, s. 7- 11
- 191)- 196) 40 let kopané v Soběslavi, s. 19- 21
- 192)- 203) 40 let kopané v Soběslavi, s. 22- 26
- 204)- 206) 70 let kopané, s. 20- 21
- 207)- 209) 80 let soběslavské kopané, s. 7
- 210)- 214) 70 let kopané, s. 24- 26
- 215)- 217) 80 let soběslavské kopané, s. 9-10

- 218) Kronika města Soběslavi XII, s. 147
- 219)- 223) Kronika města Soběslavi XIII, s. 43, 102, 147, 182
- 224) Kronika města Soběslavi XI, s. 61
- 225)- 228) www.florbal-sobeslav.net
- 229) Kronika Soběslavského šachu, s. 7- 8
- 230)- 234) Kronika Soběslavského šachu, s. 9- 13
- 235)- 237) Kronika Soběslavského šachu, s. 14- 16
- 238)- 240) Kronika Soběslavského šachu, s. 17- 19
- 241)- 245) Kronika Soběslavského šachu, s. 20- 24
- 246)- 251) Kronika Soběslavského šachu, s. 25- 39
- 252)- 255) Kronika Soběslavského šachu, s. 40- 46
- 256)- 259) Kronika Soběslavského šachu, s. 47- 51
- 260) 55 let kuželkářského sportu v tábořském okrese, s. 3
- 261)- 266) 55 let kuželkářského sportu v tábořském okrese, s. 7- 14
- 267), 268) 55 let kuželkářského sportu v tábořském okrese, s. 19, 23
- 269), 270) Kronika města Soběslavi XIII, s. 72- 73
- 271) Kronika města Soběslavi IV, s. 130
- 272) Kronika města Soběslavi VIII, s. 121
- 273) Palcát 16.3. 1988
- 274) Kronika města Soběslavi XIII, s. 125
- 275) – 277) www.stolnitenis-sobeslav.ic.cz
- 278)- 282) www.sobeslav.xf.cz
- 283) Kronika města Soběslavi XI, s. 62
- 284), 285) www.cykloteam.cz, Kronika města Soběslavi XIII, s. 72 286) Kronika města Soběslavi V, s. 79
- 287)- 288) Kronika oddílu kanoistiky, s. 12-14
- 289) Kronika oddílu kanoistiky, s. 31
- 290) Kronika města Soběslavi XIII, s. 103
- 291) Kronika města Soběslavi XIII, s. 104
- 292) Kronika města Soběslavi XI, s. 70
- 293)- 297) Hláska 6/1999
- 298)- 300) Kronika města Soběslavi XIII, s. 104- 105
- 301) www.gym-so.cz
- 302) Kronika města Soběslavi XIII, s. 67

- 303) Kronika města Soběslavi XI, s. 60
- 304) www.hcmountfield.blog.cz
- 305) www.hokej.cz
- 306) Táborské listy 18.3. 2004
- 307) Hláska 11/ 2003
- 308) www.hcmountfield.blog.cz
- 309) www.hcfrydek.cz
- 310) Kolář, F. a kol., 1999, s. 320
- 312)- 316) osobní archiv Václava Janáka

Seznam zkratek:

AFK- akademický fotbalový klub

ČB- České Budějovice

ČP- český pohár

HC- hockey club

FK- fotbalový klub

IZS- integrovaná záchranná služba

KDPM- krajský dům pracujících a mládeže

KP- krajský přebor

OP- okresní přebor

SK- sportovní klub

TJ- tělovýchovná jednota

VS- vodní stavby

VŘSR- velká říjnová socialistická revoluce

VZS- vodní záchranná služba